

ග්‍රන්ථාමය

කතා හෙකුමියාස් රාජ්‍යීයක

251

විශාල
රුපා 100/-

ඩිංජුහුමස්විනින් ආද්‍යතාන කවිතුන්
කවිමයි එස්. නංජුම් තුරාචේස්

යකින්වත් ලුදය මිශ්‍රය තොළය පෙනුවන නාමය !

ஸம்தகுச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் மாபெரும் லெக்கியப் போட்டிகள்!

ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரனின்

80ஆவது அகவையை முன்னிட்டு ஞானம் சஞ்சிகை
நடத்தும் மாபெரும் லெக்கியப் போட்டிகள்

பார்சுத் தொகை
ரூபா 300,000/-

2000ஆம் ஆண்டு முதல் 2021ஆம் ஆண்டு பெற்றவரிவரை வெளிவந்த

சிறந்த இலக்கியப் பதைப்புகளுக்கான பரிசுப் போட்டிகள் ஆறு பிரிவுகளில் நடைபெறுகின்றன.

- (01) முற்ப் பார்சு : நாவல் - குறுநாவல் - நாவல், குறுநாவல், குறுநாவல் தொகுப்பு.
(02) இரண்டாம் பார்சு : சிறுகதை - குறைந்து 9 சிறுகதைகள் உள்ளடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பு.
(03) மூன்றாம் பார்சு : கவிதை - கவிதைத் தொகுப்பு - மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, காவியம்.
(04) நான்காம் பார்சு : கட்டுரை - பொருப்பரப்பு எதுவாகவும் இருக்கலாம்.
(05) ஐந்தாம் பார்சு : ஈழத்துப் பழந்தமிழ் ஆய்வு - பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு உரியது.
(06) ஆறாம் பார்சு : ஈழத்துப் சிற்றிதழ்.

போட்டிகளுக்கான வந்தமுறைகள் :

ஸம்தகைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் எவரும் இப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிறவுப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளலாம். ஆனால் ஒருப்பிரிவுக்கு ஒரு பதைப்பை மாத்திரமே சமர்ப்பிக்க முடியும். போட்டி முடிவுத் திகதி 30-06-2021. அதன் பின்னர் வந்துசேரும் பதைப்புகள் போட்டிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது. ஞானம் ஆசிரியர் குழுமத்துடன் போட்டி தொடர்பான கடிதம், தொலைபேசித் தொடர்புகள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஞானம் பதிப்பக்தில் வெளிவந்த நூல்கள் இப்போட்டிக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. அனுப்பவேண்டிய முகவரி - Editor, Gnanam, 3-B, 46th Lane, Colombo 06, Sri Lanka என்ற முகவரிக்கு பதிவுத்தபாலில் அனுப்பப்பட வேண்டும். தபால் மேலுறையின் இதுபக்க மூலயில் பங்குபற்றும் போட்டிப் பிரிவின் பெயர் குறிப்பிடப்படவேண்டும். நடுவர் குழுவின் முடிவே இறுதியானது.

பார்சு 1 – 4 மேலத்தெர்வுகள் :

ஆகக் குறைந்து 80 பக்கங்கள் கொண்ட நூல்களாக இருந்தல் வேண்டும். நூலின் இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும். போட்டியாளர்கள் தமது இலக்கிய முயற்சிகள் உள்ளடங்கிய தமிழ்மைப்பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஒன்றிக்கையும் அவர்கள் வெளியிட்ட நூல்களின் பட்டியலையும் வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

பார்சு 5 மேலத்தெர்வுகள் :

தற்போது பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவர்கள் மட்டுமே இப்போட்டியில் கலந்து கொள்ளலாம். இப்போட்டிக்கென எழுதப்பெற்ற ஈழத்துப் பழந்தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மாத்திரமே போட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். பட்டப்படிப்புக்கு சமர்ப்பித்த ஆய்வுகளையோ அதன் பகுதிகளையோ அனுப்பமுடியாது. ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆகக் குறைந்து A4 தாளின் 40 பக்கங்களில் தட்டச்சு செய்து 2 பிரதிகளை அனுப்புதல்வேண்டும். அனுப்பப்படும் ஆய்வு அவரால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கான பல்கலைக்கழக துறைத்தலைவரின் உறுதிக் கடிதமும் இணைக்கப்படல் வேண்டும்.

பார்சு 6 மேலத்தெர்வுகள் :

போட்டியில் பங்குபற்றும் சிற்றிதழின் ஆசிரியர் ஈழத்தில் பிறந்தவராக இருந்ததல் வேண்டும் (1) சிற்றிதழ் பற்றிய சிறுகுறிப்பு (2) இதுவரை காலமும் வெளிவந்த இதழ்களின் அட்டைப்படம், பொருளாட்க்கம், ஆசிரியத் தலையங்கம் ஆகியவற்றின் போட்டோ பிரதிகள் (3) வெவ்வேறு காலங்களில் வெளிவந்த 10 இதழ்களின் இரண்டு பிரதிகள் ஆகியவற்றை இணைத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் வெவ்வேறாக பரிசுத் தொகைகளும் பரிசுக் கான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும்.

முதற்பார்சு ரூபா 25,000/- இரண்டாம் பார்சு ரூபா 15,000/- மூன்றாம் பார்சு ரூபா 10,000/-

- ஞானம் நீர்வாக ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்பொடி கலையெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் குருடெல்லாம்
விழிப்பற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாயர் : தி. ஞானசேகரன்
இனை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னஞ்சல்	தளம்.ஞானம்.இலங்கை editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekara Iyer Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKLX (மணியோர்மூலம் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற் கந்தோலில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/= ஒரு வருடம் : ரூ 5,000/= ஒட்டுள் சந்தா : ரூ 20,000/= ஒரு வருடம் Australia (AU\$) 50 Europe (€) 40 India (Indian Rs.) 1250 Malaysia (RM) 100 Canada (\$) 50 UK (£) 40 Singapore (Sin. \$) 50 Other (US \$) 50

- ① ஞானம் சுந்திரகையில் ரிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துக்காட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களைப் பொறுப்பானவர்கள்.
- ② புதனபியறில் எழுதுவார்கள் தமது சொர்க் தப் பெயர், தொடர்பைசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேற்றாத இயைந்தல்தொகையில்.
- ③ ரிரசுரத்திற்குத் தூர்வாரால் படைப்புக்களைச் செய்துவர்க்குத் தூர்வாரால் உரிமையுண்டு.
- ④ படைப்புகள் கணினியில் தட்டசீ செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இட்டின்னள்.....

● கவிதைகள்	
பெருக்ராமகிருஷ்ணா / சோ.ப.	06
(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)	
நுஸ்னா நவாஸ்	11
அகளங்கள்	18
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா	22
அம்பலவன்புவனேந்திரன்	27
சண்முகபாரதி	32
கவிவாணன் இரா. சம்பந்தன்	34
ரொபர்ட் ப்ரொவ்ஸிங் /	
கெக்கிறாவ ஸ்வைஹா	36
(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)	
● சிறுகதைகள்	
வி. ஜீவகுமாரன்	07
ஜூனைதா ஷீரீப்	14
கீர்த்தனி வாகீசன்	23
சூசை எட்.வேட்	30
குணபால கருணாதிலக / எம்.எம். மன்குர்	44
(மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை)	
● கட்டுரைகள்	
கலாடூஷனம் எஸ்.ஐ. நாகூர்கணி	03
பேராசிரியர் செ. யோகராசா	12
B. சந்திரன் ஐயர்	28
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்	35
அநுராதா (நாகேந்திரன்) கேசவன் (கண்டா)	37
பொன். புத்திசிகாமணி (யேர்மணி)	48
● விழர்சனம்	
ரங்ஜனி சுப்ரமணியம்	50
● பத்தி	
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	52
● சம்கால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்	
கலாடூஷனம் கே. பொன்னுத்துரை	54
● வாசகர் பேசுகிறார்	
	56

இஞ்சியர் பக்கம்

எஜனீவா ம்ரேரனையும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் வீறாப்பும்

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஜ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையில் பொறுப்புக் கூறல் விடயம் தொடர்பில் கொண்டுவரப்பட்ட 46/1 பிரேரணை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இப்பிரேரணைக்கு 22 நாடுகள் ஆதரவாகவும் 11 நாடுகள் எதிராகவும் வாக்களித்துள்ளன. 14 நாடுகள் வாக்களிப்பில் பங்குகொள்ளவில்லை.

2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதை அடுத்து இலங்கை வந்த அன்றைய செயலாளர் நாயகம் பான் கி முனுடன் அன்றைய ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷி இருதரப்பு உடன்படிக்கை ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்தார். அதில் பொறுப்புக்கூறல் தொடர்பிலும் நல்லினக்கத்தை உருவாக்கும் செயற்பாடு தொடர்பிலும் இணக்கப்பாடு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு இணக்கச் செயற்படாமல் 12 வருடங்களாகக் காலங்கடத்தியே வந்தது. இதனால் தொடர்ச்சியாகவே பொறுப்புக்கூறல் விடயத்தில் ஜ.நா. மனித உரிமைப் பேரவையில் காலத்துக்குக் காலம் பிரேரணைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுவந்தன.

கடந்த பல வருடங்களாக ஜ.நா. மனித உரிமைப் பேரவையில் இலங்கைக்கு எதிரான பிரேரணைகள் இடம்பெற்று வருவதைத் தெரிந்திருந்தும்கூட, உள்ளகப் பொறிமுறையொன்றின் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ அரசாங்கம் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் காலங்கடத்தி அதனை நீர்த்துப் போகும் விதத்தில் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வந்தமையே தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடிகளுக்குக் காரணமாய் அமைந்தது.

தற்போது ஜ.நா சபையில் இலங்கைக்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை அதனை முழுமையாக நிராகரிப்பதாகவும் வெளிவிவகார அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்த்தன கூறியுள்ளார்.

ஜ.நா. மனித உரிமைப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தில், மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான சாட்சியங்களைச் சேகரிப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் விசேட நிபுணர் குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளும் மேற் கொள்ளப்படவேண்டுள்ளன. இத்தகைய சர்வதேச நிபுணர் குழுவினரை நாம் ஒருபோதும் நாட்டுக்குள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை எனவும் ஜெனிவா அமுதத்திற்கு அடிப்பளியாமல் அச்சுமின்றி அதற்கு முகம் கொடுப்போம் என்றும் அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து இறுமாப்புப் பேச்கள் வெளியாகின்றன.

இறுதி யுத்தத்தின்போது இடம்பெற்ற மனித உரிமை மீறல்கள், யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பில் உரிய விசாரணை நடத்தப்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தப்பட்டுவரும் நிலையில் அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு ஏட்டிக்குப் போட்டியாக அமைவதையே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

நிறைவேற்றப்பட்ட பிரேரணையில் ஆறாவது ஷாத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சாட்சியங்களைச் சேகரிப்பதற்கான விடயம் இலங்கைக்குப் பாரதாரமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும் என்ற குறுத்தினை அரசியல் அவதானிகள் பலரும் தெரிவித்து வருகின்றனர்.

அரசாங்கம் சர்வதேசத்துடன் ஒத்துழைக்காது ஏட்டிக்குப் போட்டியாகச் செயற்படுவது நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும் என்றோ ஒரு நாள் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்று ஜ.நா. மனித உரிமைகள் பேரவையின் முன்னாள் ஆகையாளர் நவநீதம் பிள்ளை தெரிவித்துள்ளார்.

அரசாங்கத்தின் விறாப்புப் பேச்சு சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவர்களுக்கான செல்வாக்கை அதிகரிப்பதற்கு உதவலாம். ஆனால் நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு அது ஒருபோதும் உதவப்போவதில்லை. நாட்டில் அமைதி யையும் நல்லினக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அரசாங்கம் செயற்படுவதே நாட்டுக்கும் நல்லது; நாட்டு மக்களுக்கும் நல்லது.

ஓஓஓ

சின்டைப் பதிநி

ஆளுமைகளின் ஆள்நான் கவிஞர் கவிமணி என். நஜ்முல் ஹாசன்

ஆளுமை என்பது சிலருக்குப் பிறவியிலேயே வருவது. பலருக்கு சூழ்நிலையின் தாக்கத்தால் பிரதிபலிப்பது. கவிஞர் பிறக்கிறானா? உருவாக்கப்படுகிறானா? என்ற முடிவுறாத விவாதம் இத்தகையதே! “மண்டாச் கவிஞர் பாரதி, தான் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் நிலவிய சாதி சண்டை - ஏற்றத் தாழ்வு - அடிமையுற்ற இந்தியா போன்ற சூழ்நிலைகளின் கைதியாக இருந்தே முறுக்கு மீசை கவிஞருணானான். உலக வரலாற்றில் இடம்பெற்ற பலரின் வாழ்வை வாசித்துப் பார்த்தால், சூழ்நிலைகள் அன்னவர்களை ஏற்றும் ஏணியாக - கரை சேர்க்கும் தோணியாகத் திகழ்ந்திருப்பதை உணரலாம். மாவீரன் நெப்போவியன் போன்பாட் “சூழ்நிலைகளை நானே உருவாக்குகிறேன்” என்று சொன்ன வரிகள் நம் சிந்தனைக்கு விருந்தாகட்டும்.

நம் பாட்டுடைத் தலைவன் என். நஜ்முல் ஹாசன் மரபு வழி வந்த இராஜகுமாரனோ - பட்டத்து இளவரசனோ அல்ல. சாதாரண கொழும்பு சூழ்நிலையில் கொழும்பு 12, பீர் சாஹிபு வீதியில் பிறந்து சமுதாயக் கவிஞராக உருவாகியவன். தனக்கு வந்த வாய்ப்புகளை - ஆளுமைகளின் அடிநாதமாகக் கொண்டான். அதிலே வெற்றியும் பெற்றான்.

கவிமணி நஜ்முல் ஹாசன் உடைகங்களில் சிறுகதை - கட்டுரை - கவிதைகள் என எழுத்துப் பங்களிப்பு செய்வதுடன் வானொலி நிகழ்ச்சிகள், கவியரங்குகள், கருத்தரங்குகள் என்பனவற்றில் பங்குபற்றி வருகிறார். இலங்கை வானொலி முஸ்லிம் சேவையில் “இளைஞர் இதயம்” (1986) எனும் நிகழ்ச்சியையும் நடாத்தியுள்ளார்.

வெளிநாடுகளில் இடம்பெற்ற பல கவியரங்குகள் - சர்வதேச மாநாடுகளில் பங்கேற்றலுடன் சமூக வலைதளங்களில் ‘ஸம்’ மூலம் கவி மணம் பரப்பி உலகளாவிய கவிதா நெஞ்சங்களில் ஆசனம் போட்டு அமர்ந்துள்ள ஆளுமைகளின் ஆஸ்தான கவிஞரான கவிமணி நஜ்முல் ஹாசன் தான் வகவம் எனும் வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் தலைவராகவும் திகழ்கிறார்.

கொழும்பு முஸ்லிம்களின் முதல் ஆண்கள் பாடசாலையான ஹமீத் அல் ஹாசனின் தேசிய பாடசாலையில் பயின்ற பழைய மாணவரான இவர், காலஞ் சென்றவர்களான கே. கே. எம். மொஹிதீன் - சித்தி சவுதா உம்மா தம்பதியரின் புதல்வராவார்.

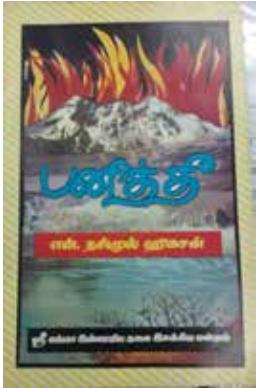
2.

பிரபல எழுத்தாளரும், உடைகவியலாளரும், அரசாங்க தகவல் திணைக்களத்தின் ஒய்வுநிலை தகவல் அதிகாரியுமான (Information Officer) நூரூல் அயின் என்பவரை இல்லாளாக கரம் பற்றியுள்ள இந்த கவிமணிக்கு சட்டத்தரணி நூரூஸ் ஷ.ப்னா என்பவர் ஒரே வாரிசாவார். இவரது மகனும் ஒரு சிறந்த கவி வாரிசுதான்.

சமகாலத்தில் நம் நாட்டுக்குத் தேவையான இன ஜக்கியமே இந்த கவிஞரை இலக்கியத்துறைக்கு அழைத்து வந்தமை ஆச்சரியத்திற்குரியது. 1967இல் தமிழ் - சிங்களம் இரு மொழிகளையும் ஏந்தி வந்த “சூஜாதா” என்ற கையெழுத்தேடே, தமிழ்ப்பிரிவுக்கான ஆசிரியராக இவரை அறிமுகஞ் செய்தது. தமிழ் நாட்டில் அதிக விற்பனையுள்ள வாராந்திகளில் ஒன்றான “குமுதம்” இதழில் 1968இல் வெளிவந்த இந்த நஜ்முல் ஹாசனின் ஆக்கமே, எழுத்துலகில் இவரது முதல் படைப்பாகும். அன்று முதல் இன்றுவரை நாட்டில் வெளிவந்த எல்லா ஏடுகளிலும் இதழ்களிலும்

“சுத்திய எழுத்தாள்” கலாழுஷணம் எஸ். ஜி. நாகர்கன்

(தமிழ்நாட்டின் “குழுதம்”, “ராணி” தொட்டு இலங்கையின் “ஞானம்” வரை) கவிதை - சிறுகதை - கட்டுரை எனப் பல்வேறு ஆக்கங்கள் எழுதிவரும் பன்முக எழுத்தாளர் இவர்.

இல்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றத்தின் இணைச் செயலாளராகவும் கொழும்பு முத்தமிழ் மன்றம், பாரதி கலா மன்றம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினராகவும், பழைய - புதிய கவிஞர்களுக்குப் பாலமாக 1981 முதல் வரலாறு படைத்து வரும் வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் (வகவம்) தலைவராகவும் (2013இல் பதவியேற்று இன்றுவரை) திகழ்ந்து, தீந் தமிழ் மனம் பரப்பி வருகிறார்.

ஒவ்வொரு பெளர்ன்றி தினமும் கவியரங்கினைத் தவறாது நடாத்தி இதுவரை 73 கவியரங்குகளை நடாத்தியுள்ளார். மிகவும் அசாதரண சூழலுக்காகவன்றி வேறு காரணங்களுக்காக வகவ கவியரங்கங்கள் தடைப்படவேயில்லை என்பது கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கது. இந்தக் கொரோனா காலத்தில் Zoom இணைய வழியூடாகவும் இரண்டு கவியரங்குகளை வகவம் நடத்தியது. Zoom இணைய வழியாக முதன் முதலாக நடந்த கவியரங்கம் வகவ கவியரங்கென்று கருதப்படுவதும் நஜ்முல் ஹாசைனின் தலைமைக்கு கிடைத்த வெற்றி எனலாம்.

2014ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு இவரை கலாபூஷணம் அரச விருது வழங்கி கெளரவித்தது. 2002இல் இலங்கை அரசின் அணைப்பில் நடந்த அனைத்துலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் “படைப்பாளர் விருது” கிடைத்தத்தைத் தொடர்ந்து அகில இலங்கை இன உறவு ஒன்றியம் “கவிமணி” பட்டம் வழங்கி பரவசமானது. இசைக்கோ என். எம். நூர்தீன் உருவாக்கிய மூஸ்லிம் கலைஞர் ஒன்றியம் “கவிமாமணி” பட்டமளித்தப் பாராட்டியது. பட்டங்களுடன் நின்றாரா? மேடைகளில் தமிழ் வாடை வீசி, என்றும் மணக்கும் நஜ்முல் ஹாசைன் 2011இல் மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் நடந்த உலக இல்லாமிய இலக்கிய மாநாட்டில் போட்டியின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டு பங்கேற்ற பாவலர்கள் இருவரில் ஒருவராக கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் தலைமையில் கவிபாடி பாராட்டுப் பெற்றதுடன் இலங்கைக்கும் பெருமை சேர்த்தார்.

3.

கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரியில் 2004இல் நடந்த “தமிழ் விழா” வின் போதும் நானும் கலந்து கொண்ட கவியரங்கில் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் முன்னிலையில் கவிதை பாடியுள்ளார். 2017இல் கொழும்பில் நடந்த “கம்பன் விழா”வில் சொற்கொண்டலாக கருத்து

மழை பொழிந்து கண்ணியம் பெற்றார். காலஞ்சென்ற கம்பளைதாசனின் தலைமையில் இயங்கிய “முத்தமிழ் மன்றத்தின்” பல பட்டி மன்றங்களையும் தனது பேச்சாற்றலால் அலங்கரித்தவர்.

இலங்கை வானொலிக்காக இசையமைப்பாளர் எம். எஸ். செல்வராஜாவின் இசையமைப்பில் மெல்லிசைப் பாடலையும் எழுதியுள்ள இவரின் பல இல்லாமிய கீதங்கள் இலங்கையின் பிரபல பாடகர்களால் பாடப்பட்டு தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன. இலங்கை வானொலியிலும் இவரால் இயற்றப்பட்ட இல்லாமிய கீதங்கள் ஒளிபரப்பாகின்றன.

இசைக்கோகிலம் நூர்ஜூஹான் மர்ஸாக் வெளியிட்ட “அமல்விளக்கேற்றி..” என்ற இறுவட்டிலும் ஈழத்து இசைமுரசு கலைக்கமல் வெளியிட்ட “மண்வாசனையின் மகரந்தப் பூக்கள்” என்ற இறுவட்டிலும் இவரது பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அண்மையில் இந்திய இல்லாமிய இலக்கியக் கழகமும் அமெரிக்காவின் கலிபோர்னிய மாகாணத்தில் இயங்கும் உலக தமிழ் மீடியாவும் இணைந்து இணைய வழியூடாக

நடத்திய இந்தியா இலங்கை கனடா ஆகிய நாடுகளின் பண்ணாட்டுக் கவிஞர்கள் பங்குபற்றிய கவியரங்கில் இலங்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி கவி பாடிய பெருமை இவரையே சாரும்.

இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி “பனித்தீ” என்ற பெயரில் 1993ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. அதையடுத்து சுமார் 25 வருடங்களின் பின் னர் “இனிவரும் நாட்களோல்லாம்...” (2018), “நஜ்முல் ஹைசைனின் நடச்த்திரக் கவிதைகள்” (2018) என்ற பெயர் களில் இரண்டு நூல்கள் ஒரே மேடையில் வெளியிடப்பட்டன.

4.

“நஜ்முல் ஹைசைனின் நடச்த்திரக் கவிதைகள் என்ற இந்நால் இவரது மனைவி நூருல் அயினால் தொகுக்கப்பட்ட நூலாகும். மேடைகளில் வாழ்த்துக்கவிதைகளை சமர்ப்பிப் பதில் இவர் ஒரு வல்லவர்தான். இவரால் மேடைகளில் பல்வேறு நூலாசிரியர்களுக்காக பாடப்பட்ட கவிதைகள்தான் “நஜ்முல் ஹைசைனின் நடச்த்திரக் கவிதைகள்” நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த இரண்டு கவிதை நூல்களின் சொந்தக்காரரான கவிமணி நஜ்முல் ஹைசைன் “வேறாகா வேர்கள்” என்ற பெயரில் சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றையும் வெகு விரைவில் வெளிச்சமிட்டு வெளியிடவுள்ளார் என்ற தேன் செய்தி சிறுகதைப் பிரியர்களுக்குத் தித்திப்பான தகவலாகும்.

ஆரம்பத்தில் எம். எம். நஜ்முல் ஹைசைன் (முஹம்மத் மொஹிதீன் நஜ்முல் ஹைசைன்) என்று எழுதி வந்த இவர் தனது திருமணத்தின் பின்பு என். நஜ்முல் ஹைசைன் என்றே எழுதி வருகிறார். அதற்கும் காரணம் ஒன்றுண்டு. எழுதிக் குவிப்பது மட்டுமே நஜ்முல் ஹைசைனின் வேலையாக இருந்தது. அவற்றையெல்லாம் ஒழுங்காக பாதுகாத்து பத்திரிப்படுத்தி வைப்பதெல்லாம் அவரது துணைவியார் நூருல் அயின்தான். அதனை நினைவுக்கூர்ந்தே தனது துணைவியாரின் பெயரின் முதலெழுத்தை தனது பெயருக்கு முன்னாலிட்டு என். நஜ்முல் ஹைசைன் என்று எழுதி வருகிறார். இதனை அவரது மனைவிக்கு பெருமை சேர்க்கும் செயலாகவே நான் கருதுகிறேன்.

மேற்கண்ட ஆளுமைகளின் ஆஸ்தான கவிஞரான இவர் மினிர்வதனால் பதவிகள் இவரை நாடி வருகின்றன. வளர்நவன் வழியில் “அதனை அவன்கண் விடல்” என்ற குறளுக்கு கவிமணி என். நஜ்முல் ஹைசைன் நடமாடும் உதாரணப் புருஷராவார் என்பது மறைக்கவோ - மறுக்கவோ முடியாத நிதர்சனமாகும். எனவே இம்மாத “ஞானம்” சஞ்சிகையின் அட்டைப்பட அதிதியான சகோதரர் கவிமணி என் நஜ்முல் ஹைசைனை வாழ்த்த வாய்ப்பு கிடைத்தமையை பெரும் பேறாக கருதுகிறேன். வாழ்க! வளர்க!!

○○○

அமர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. ரோஜ்கோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2021

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /-

ஒரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/-

எனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.
போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக கிணங்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடை பக்க மூலமில்

“அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படவேண்டும்.

அனுப்பு வேண்டிய முகவரி: ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திங்கல் : 30.06.2021

முடிவு திகதிக்கும் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. – ஆசர்ய்

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେସ୍

ஸமம்: பெருக்குராமகிருஷ்ணா

முனைவர் பயந்துராமத்திற்கணா ஆற்றர் பிரதேசத்தைச் சோந்தவர். Flamingo என்ற கவுகை அவரை உலகரியச் செய்தது. உலகத் தல்குருகளின் தூதுவராகத் தெளரவுக்கப்பட்ட 'பயந்து'சுக் குடியூர்ன் 36இலுவது கவுருள் பெருவையில் தெளருவ இலக்கும் தலாவாந்தியாகத் தெளரவுக்கப்பட்டவர். ஜூராப்பீ, மத்திய கழக்கு, அமெரிக்க நாடுகளின் தம் தல்கைத்தனைச் சமர்ப்பித்தவர்.

அம்மாதளர்ந்துபோனா
 ஓரிரு ஆண்டுகள் அல்ல
 ஒ, என்பது ஆண்டுகளாக
 அம்மா, எங்கள் அம்மா
 சமாளித்து...
 கடைசியாக ஸிறிது ஓய்வு கிடைத்து
 உண்மையில் ஓய்வு அல்ல
 அயர்ச்சி. அற்பமகிழ்ச்சி
 விளைவு: செயலற்றநிலை!

இப்பொழுது உற்சாகம் தீந்துபோன
 ஓர் எச்சமாக ஊசலாடுகிறாள்
 சில தசாப்தங்களாக
 எங்கள் இன்பங்களும் வலிகளும்
 எங்கள் இன்மொழிகளும்
 கோபமான வார்த்தைகளும் கொண்ட
 ஞாபகக் கலவையை
 தன் மெல்லிய திதியமாகிய
 பெரியபொகியில் சுமாங்காள்!

குழந்தைப் பருவத்தில்
 எங்கள் தூந்தையார்
 எம் சிறுவிரல்களைப் பற்றிய
 பிடியை நெகிழ்த்தி
 வேறு உலகங்களை நாடியபோது
 அவ்வேளையில்
 தன் கைகளாலும் காதலாலும் அரவணைக்க
 எம் அன்னையன்றி யாரிருந்தார்!
 பொல்லாத வானத்தையும்
     மனிதக்காடுகளையும் தாண்டி
 பாதுகாப்பாகப் பறக்கப் பழகும்வரை
 அம்மாவின் மழியே எமக்குக் கூடாயிற்று
 ஆம், இத்தனை ஆண்டுகளின் பின்
 அம்மா களைத்துப்
     போனவளாய்க் கென்படுகிறாள்...

ஆனால்
 கவ்டகாலங்களிலும் சோதனைகளுடும்
 தன் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பாக
 தன் வாழ்வின்
 தன்னெச் சார்ந்தோர் வாழ்வின்
 நிறைவை நோக்கி
 சிரித்த முகத்தோடு வழிநடத்திய
 அம்மா ஏன் அமைதியாய் விட்டா?
 முதல் முறையாக
 தன் பழைய கட்டிலில் முடங்கி
 “களைப்பாய் இருக்கிறது!”
 என்று அங்கு சொல்லக் கேட்டேன்

இம்முன்றுநாளும்
 நானும் வெளியுலகைத் துறந்து
 அவள் பக்கத்தில் அமர்ந்தேன்
 அவள் தண்ணொயில் தினைத்தேன்
 கண்ணிமைக்காமல், பேச்சற்று
 என் உண்மையான உலகை...
 என் ஒரே உலகைக் கண்டவன் போல!
 ஆம்.எனக்கு வேறு எதுவும் முக்கியமில்லை
 நான் இருக்கிறேன். அவள் இருக்கிறாள்
 முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவு
 நெருக்கமாய் இருக்கிறோம்
 என்னெனச் சுற்றி அம்மாவின்
     அன்பாகிய ஒளிவட்டம்!
 ஆம்.எனக்கு வேறொதுவும் முக்கியமில்லை!

தமிழில் : ஓசா.ப

ஞானம் 100^{ஆவது} திதழில் எனது “மெயில் லோஞ்ச்” என்ற சிறுகதை மூலம் எனது எழுத்துகளைப் பயணத்திற்கு அகரம் போட்டு, நீந்த 251^{ஆவது} திதழ் வரை என் சின்னவிரல் பிழத்து என்னைத் தன்னுடன் அழைத்துச் சொன்று கொண்டிருக்கும் ஞானசேகரன் ஜயாவின் 80^{ஆவது} பிறந்துகின்திற்கு கடந்த 12 வருட ஒட்டத்தில் எழுதிய எனது 80^{ஆவது} சிறுகதையாக அமைந்து நீந்த படைப்பை பிறந்தநாள் பரிசாக அவருக்கும் வாசகர்களுக்கும் அளிப்பதை மிகப் பெருமையாகக் கருதுகின்றேன்.

“தத்தெடுத்து ஒரு பிள்ளையை வளர் எனச் சொல்லிப் பார்த்தன்.” அப்பிடி வளர்த்தால்போலை என்ன மலடி எண்டு சொல்லுறதை நிற்பாட்டிப் போடுவியலோ... என்னையும் இவரையும் நல்ல விசயங்களுக்கு முன்னாலை விடுவியலோ” என எதிர்த்தல்லோ கதைக்கின்றாள்”

“3 மிளகோடையும் 3 மிடறு தண்ணியோடையும் ஏத்தனை வருசம் கந்தசஷ்டி இருந்திட்டாள். அந்தக் கடவுளாவது கண் திறக்கவில்லையே”

திருமணம் நடந்து அடுத்த அடுத்த மாதங்களிலே “என்னடி... வயிற்றிலை ஒரு புழுப்புச்சி இல்லையோ?” என தொடங்கிய ஊராளின் அக்கறையும்... விடுப்பும்... ஏனைப் பேச்களஞ்சும்... நல்ல காரியங்களுக்கு சற்று அவளை தள்ளிவைத்து அனைவரும் கடந்த பத்து வருடங்களாக நடத்திய முறையே அவளை அவ்வாறு ஒரு முடிவை எடுக்கவைத்தது.

குடித்துவிட்டு போவோர் வருவோருடன் சண்டைபோட்டு... அல்லது குடிபோதையில் ரோட்டில் விழுந்து கிடப்பவனை கைத்தாங்கலாகக் கூட்டிவரும் அவனது கூட்டாளியின் கைகள் ஒருநாள் இவள் கைகளில் பட்டது.

அவள் தடுக்கவில்லை.

அவனுக்கு திருமணமாகி இரண்டுபிள்ளைகள் வேறு.

“இந்த ஊராளின் வாயை அடைக்கவேண்டும்” என்ற வைராக்கியத்தைத் தவிர ஆண் சுகம்... கற்புக் கோட்பாடு... பாவம்... புண்ணியம்... அது... இது... எதுவும் அவள் முன் இருக்கவில்லை.

ஆரம்பத்தில் கூட்டாளிக்கு கூட்டாளியாக உதவுவதற்காக வந்தவன் இப்பொழுது கூட்டாளி வீட்டில் இல்லாதபோதும் வரத்தொடங்கினான்.

அப்பொதும் அவள் தடுக்கவில்லை.

கண்ணின் முன்னே தனது மடியில் தவழவிருக்கும் ஒரு பிஞ்சக் குழந்தையின் ஸ்பரிசம் மட்டுமே அவளது கனவாய் இருந்தது. ஒன் ஒன் ஒன்

சிறுகதை

கஸ்ர் அக்காவும் பாலன் அண்ணாவும்

கமலி அக்கா என அழைக்கப்படும் கமலாம்பிகைக்கும் பாலன் அண்ணா என அழைக்கப்படும் பாலசுந்தரத்திற்கும் திருமணம் நடந்தபொழுது ஊரே மகிழ்ந்து வந்திருந்து வாழ்த்தியது.

சாதி அடிப்படையில் நடைபெறும் கலப்புத் திருமணம் போல இது வட்டாரக் கலப்புத் திருமணம்.

ஒருவர் முதலாம் வட்டாரம். மற்றவர் பண்ணி ரண்டாம் வட்டாரம்.

இரு வட்டாரமும் ஒருவர் வீட்டில் ஒருவர் கைநனைக்கும் குடும்பங்களாய் இருந்தாலும் இரண்டு வட்டாரங்களுக்கும் இடையே நடைபெறும் முதல் திருமணம் இதுவாய்த்தான் இருந்தது.

முதலாம் வட்டாரத்தினர் அதிக நெல் மற்றும் பெரியளவில் தோட்டக்காணி வைத்து விவசாயம் செய்பவர்களாயும்... பன்னிரண்டாம் வட்டாரத்தினர் முதலாம் வட்டாரத்தின் நெல் வயல் களையும் தோட்டக்காணிகளையும் குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயம் செய்பவர் களாயும் அல்லது வாரத்திற்கு எடுத்துச் செய்பவர்களாயும் இருந்தார்கள். எனவே சாதி வேறுபாடு இல்லாவிட்டாலும் பெரிய பொருளாதார வேறுபாடும் இருக்கத்தான் செய்தது.

கலியாணங்களின் பொழுது இருபுதிப் பெண்களும் தாலிக்கட்டு முடிந்தவுடன் கற்கண்ணை மட்டும் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டு தமதம் வீடுகளுக்குப் போய் விடுவார்கள். ஆண்கள் தான் பந்தியில் அமர்ந்து உணவருந்தி வீடுதிருந்துவார்கள். பின்பு மாப்பிள்ளை பெண்பிள்ளை பார்க்கும் இரண்டாம் நாள் அல்லது நாலாம் சடங்கிலிரு இருபுதிப் பெண்களும் சென்று பலகாரம் சாப்பிட்டு தேநீரோ அல்லது சர்பத் அல்லது சோடா குடித்துவிட்டு வருவார்கள்.

இப்படி ஒரு வினோதமான... வித்தியாசமான கலாசாரம் நிலவிய எங்கள் ஊரில் கமலி அக்கா பாலன் அண்ணாவின் திருமணத்தில் தான் முதன்முறை இரு வட்டாரத்து ஆட்களும் ஒருவர் வீட்டில் மற்றவர்கள் கைநனைத்துக் கொண்டனர்.

அதுகூட பன்னிரண்டாம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பாலன் அண்ணா சுவுதிக்கு சென்று 5 வருடத்தில் எங்கள் ஊரிலேயே பெரிய ஒரு பணக்காரனாக திரும்பியதுதான் காரணமாக இருக்கவேண்டும்.

ஓஹ ஓஹ ஓஹ

கமலி அக்கா அப்பிடி ஒரு வடிவு. பழைய படங்களில் நடனம் ஆடும் குமாரி கமலா போலத்தான் எங்கள் கமலி அக்காவும். கண்கள் பேசும் கமலி அக்கா.

அவ்வாறே பாலன் அண்ணா கழுத்திலும் கைமணிக்கட்டிலும் தங்கச் சங்கிலியுடன் முறுக்கிலிட்ட மீசையுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் சந்தைப் பக்கத்தால் வரும்பொழுது மலையாள நடிகர் மோகன்லால் போல இருக்கும்.

திருமணத் தின் பின்னால் அவரின் மோட்டார் சைக்கிளின் பின்னால் கமலி அக்கா அமர்ந்திருந்து போகும் அழகு அலாதியாக இருக்கும்.

வீதியால் செல்லும் அனைவரும் ஒரு வினாடி அவர்களைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுச் செல்வார்கள். அல்லது தங்கள் வேலைகளை மீண்டும் கவனிக்கச் செய்வார்கள்.

திருமணம் முடிந்து கிட்டத்தட்ட ஒருவருடம் இந்த ஜோடிகளின் கதையாகவே எங்கள் ஊரில் இருந்தது.

பாலன் அண்ணாவும் சவுதிப் பணத்துடன் பெரிய ஒரு டிப்பாட்மென்ற கடை கட்டி பெரிய ஒரு முதலாளி ஆகிவிட்டார்.

அதிகாலை ஜந்துமணிபோல முதல் லொறியில் சாமான்கள் வந்து இறங்குவது தொடக்கம் இரவு ஒன்பது அல்லது பத்து மணிக்கு கடைசி லொறி புறப்படும் வரை பாலன் அண்ணாவின் குடோன் அமைந்திருந்த இடம் கலகலப்பாகவே இருக்கும்.

கொஞ்சம் ஆட்கள் குறைந்த மதியப் பொழுதில் பாலன் அண்ணாவும் வீட்டை வந்து கமலி அக்கா ஆக்கி வந்திருந்த மதியச் சாப்பாட்டை அவருடன் அமர்ந்து இருந்து உண்டு... பின் அவருடன் குட்டித் தூக்கம் போட்டுவிட்டு... பின் மூன்றுமணி போல நித்திரையால் எழுந்து தேநீரும் சிலவேளை தேநீருடனும் வடையோ முறுக்கோ அல்லது பகோடாவும் சாப்பிட்டுவிட்டு மீண்டும் மோட்டார் சைக்கிளில் கிளம்பிச் சென்றால்... பின்பு இரவு பத்துமணிக்குத்தான் வீடு.

ஊரில் ஏதாவது வீடு குடிபூரல் அல்லது திருமணங்கள் வந்தால் அன்று இந்த பகல் நித்திரை அவுட்.

கமலி அக்காவுடன் புதுமாப்பிள்ளையாகப் போய் வருவார்.

ஓஹ ஓஹ ஓஹ

திருமணம் முடிந்து ஒருவருடம்வரை எதுவும் பேசாமல் இவர்களின் அழகையும் ஜோடிப் பொருத்தத்தையும் பார்த்துப் பெருமைப் பட்டிருந்த ஊர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களின் அந்தரங்க வாழ்வை எட்டிப் பார்த்து கேள்விகள் கேட்கத் தொடங்கியது.

“என்னடி கமலி?... ஒரு பூச்சிப்பழக்களைக் காணவில்லை”

ஒருவித வெட்கத்துடன் விலகிவிலகிச் சென்றாலும் கமலி அக்காவுக்கு மனத்துக்குள் உறுத்தலே செய்தது.

“ஆட்கள் கேக்கினமப்பா” என மார்பில் தலைவைத்துக் கேட்கும் பொழுது, “நானென்ன வைச்சுக் கொண்டா வஞ்சகம் செய்கிறேன்” என அவனின் அணைப்பில் அந்த விடயத்துக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டுவிடும் - இனி ஒருமறை இதே விடயத்தை இன்னொருவர் மீண்டும் கமலி அக்காவிடம் கேட்கும்வரை.

ஒரை ஒரை ஒரை

நிறைவேற்றப்படாத கமலியின் விண்ணப் பங்கள் ஒருபக்கம் நிறைவேறாமால் காலமும் கமலியின் மாதவிலக்கும் தள்ளித் தள்ளிப் போய்க் கொண்டிருந்தாலும் பாலன் அண்ணா வின் தொழில் ஏறுமுகமாய் போய்க் கொண்டிருந்தது.

பல லொறிகள் காலையிலும் மாலையிலும் பாலன் அண்ணாவின் டிப்பாட்மென்ற் ஸ்ரேராஸ் வாசலில் அணிவகுத்து நிற்கும்.

அவரது சொந்த லொறிகள் மட்டுமில்லாது சிங்களப் பெயர்கள் பதித்த கொழும்பு லொறி களும் மலைநாட்டு லொறிகளும் அடங்கும்.

மொத்த யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டுக்கும் கோவா, கரட், லீக்ஸ் எல்லாம் எடுத்துச் செல்லப் படுவது பாலன் அண்ணாவின் குடோனில் இருந்துதான்.

யாழ் ப் பாணத் தில் பல சமையல் வகுப்புகள் வந்து பிரியாணியும் நூடில்லசும் பெண்கள் பழகத் தொடங்கிய அத்தனை சமையலறையிலும் பாலன் அண்ணாவின் மலைநாட்டு மரக்கறிக்கு பெரியபங்கு உண்டு.

சிலவேளைகளில் யாழ் குடாநாட்டுப் பிரதேசத் தின் மொத்த விலைகளையும் தீர்மானிக்கும் ஒரு மனிதனாக பாலன் அண்ணா மாறியது பலருக்கு மகிழ்ச்சியும் ஆச்சரியமும்.

அவ்வாறே பாலன் அண்ணா எங்கள் ஊரில் இருந்து கொழும்புக்கு அனுப்பும் லொறிகளின்

எண்ணிக்கையையும் சாமான்களின் அளவையும் கொண்டே அதிகாலையில் தலைநகரில் சில பொருட்களின் விலையும் நிரணயிக்கப்பட்டன.

ஒரை ஒரை ஒரை

கி.மு. இரண் டாம் நூற்றாண் டில் இந்தியாவில் விளையாடப்பட்ட பரமபதம் என்னும் விளையாட்டு 18ஆம் நூற்றாண்டளவில் இங்கிலாந்துக்கு சென்று பின் உலகமெங்கும் ஏனியும் பாம்பும் என்ற விளையாட்டாக பரவியதில், எவ்வாறு ஆச்சரியம் கொள்ளத் தேவையில்லையோ.... அதேதான் பாலன் அண்ணாவின் தொழிலிலும் நேர்ந்தது.

தின்னவேலிச் சந்தியில் கண்ணி வெடி வைத்துப் பிரட்டப்பட்ட இராணுவ வாகனத்தில் பயணித்த இராணுவத்தினரின் உடல்கள் கொழும்பை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது... கொழும் பிலும் மற்றமற்ற பிரதேசங்களிலும் தமிழர் குடியிருப்புகளையும் வியாபார ஸ்தாபன நிறுவனங்கயையும் நோக்கி ஏறியப்பட்ட தீப்பந்தங்களில் சில அநுராதபுரத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த பாலன் அண்ணாவின் லொறிகளிலும் விழுந்து கொழுந்துவிட்டு ஏரியத் தொடங்கின.

கொழும்பில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கும்... யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்புக்கும் சென்றுகொண்டிருந்த பாலன் அண்ணாவின் ஆறு லொறிகள் தீக்கிரையாகின. மிகுதி அந்த அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள காடுகளில் ஒளிந்துகொண்டன.

இலங்கை முழுக்க கொண்டுவிட்ட தீ அணைந்து கொழும்பில் இருந்து கப்பல்களில் சொந்த நாட்டின் குழமக்களே சொந்த நாட்டினுள் அகதிகளாக வடக்கை வந்தடைந்தபொழுது விதி தனது கரத்தால் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அடுத்த அத்தியாயத்தை எழுதத் தொடங்கியது.

அதிகமாக நான்கு ஆங்கில எழுத்துகளின் இணைப்புகளாக அறியப்பட்டிருந்த நாலைந்து போராளிக் குழுக்கள் பத்து பன்னிரண்டுவரை பெருகத் தொடங்கின.

அவர்களின் தேவைகளுக்கு வங்கிகள்... அரசுடைமைச் சொத்துக்கள்... என்பன குறிவைக்கப்பட்ட பொழுது, கொடியேற்றி திருவிழா செய்யும் கோயில்களும் பாலன் அண்ணை போன்றோரின் வியாபார நிலையங்களும் உதவவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

உதவியவர்களை மீண்டும் மீண்டும் உதவ வேண்டுகோள்கள் விடப்பட்டதும்... உதவி செய்யாதவர்கள் கடத்தப்பட்டு கப்பம் கேட்ட கிளைக்கதைகள் ஆயிரமாயிரம்.

யார் யார் இயக்கங்களுக்கு உதவினார்கள் என்பதை அரசப்படைகளும் மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டிருந்து.

ஏற்றிய ஏருதுக்கும் வேதனை. இறங்கிய முடவனுக்கும் வேதனை.

இதில் பாலன் அண்ணா மட்டும் விதிவிலக்கில்லை.

எரிந்த லொறிகளுக்கு உரிய காப்பு றுதிப் பணம் கிடைக்காமையும்... அவற்றை வாங்குவதற்காக பினான்ஸ் கம்பனிகளுக்கு கட்டவேண்டிய பாக்கிப் பணத்தை கட்ட முடியாமையும்... அதே வேளை உள்ளுர் வெளியூர் வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடன்பாக்கிகள்... இதனையே சாட்டாக வைத்து கண்டி கொழும்பு பக்கத்தில் இருந்து பாலன் அண்ணருக்கு வரவேண்டிய பாக்கி கள் வராமையும்... இத்தனையும் இடையே போராட்டத்துக்கு உதவுங்கள் என நட்புனும் மிரட்டலுடன் மிரட்டும் குரல்களுக்கு பதில் சொல்லவேண்டிய அல்லது அடி பணியவேண்டிய கட்டாயங்கள் என பல அழுத்தங்கள் அவரை அழுத்திக் கொண்டிருந்தன.

பகலில் வீட்டுக்குச் சென்று சாப்பிட்டு கமலி அக்காவுடன் தூங்கி எழுந்து மாலை மீண்டும் கடைக்குவரும் சூழ்சி எல்லாம் மாறிவிட்டன.

அதிகமான மதிய நேரச்சாப்பாடு ஏதாவது ஒரு சாப்பாட்டுக் கடையில்தான்.

கமலி அக்கா சாப்பாட்டுப் பாசலை யாரிடமாவது கொடுத்து விடுகிறேன் என்ற பொழுதும் அவர் மறுத்துவிட்டார்.

இதனால் கமலி அக்காவும் தனக்கு மட்டும் மத்தியானச் சமையல் சமைப்பதை தவிர்த்துவிட்டு இரவுக்கு மட்டுமே சமைக்கத் தொடங்கியிருந்தார்.

எல்லாமும் இருந்து எதுவுமே இல்லாதது போல வாழ்க்கை நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

ஓரை ஓரை ஓரை

“மச்சான் இதிலை கொஞ்சம் அடி... எல்லாக் கவலையும் போகும்... உடம்புக்கும் மனதுக்கும் ஆறுதலாய் இருக்கும்”

வெளிநாட்டில் இருந்துவந்த அவனது பாலிய நன்பன் ஒருவன் மேசையில் எடுத்து

வைத்த சிவாஸ்றீகலில் வைத்த பாலன் அண்ணாவின் கைகளால் அதனைவிட முடியவில்லை.

முதலில் சிவாஸ்றீகல்... பிளாக் லேபிள்... ஜேனிவாக்கர் பிஸ்கி வகைகள் எனத் தொடங்கி பின் கல்லோயா சாராயம்.... அதுவும் கிடைக்காவிட்டால் பனங் காணிகளுள் காச்சும் வெட்டிரும்பு வரை பாலன் அண்ணா கீழ் இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

சிலவேளை தேவையில்லாமல் கடையாடியில் யாருடனாவது வாக்குவாதம்... கைகலப்புவேறு.

என் ன போதை என்றாலும் எந் த விதத்திலும் கமலி அக்காவைத் தொந்தரவு செய்யாது அன்பாக நடத்தினாலும் கமலி அக்காவின் முகத்தைப் பார்த்துக் கதைப்பதே குறைந்துவிட்டது.

தனது மோட்டார் சைக்கிளில் தானே ஓடிவர முடியாத நிலையில் சந்தையாடியில் நிற்கும் யாரோ ஒருவர் அவரை வீட்டுக்கு கொண்டுவந்து விடும் நிலைக்கு மாறிவிட்டிருந்தது பாலன் அண்ணாவின் நிலை.

அதே வேளை கமலி அக் கா வின் ஆழ்மனத்தில் தனக்கும் பாலன் அண்ணைக்கும் வெம்சவிருத்தியாகும் என்று நம்பிக்கையும் குறைந்துகொண்டே வந்தது.

ஆனால் கமலி அக்காவிடம் ஊரின் எதிராப்பு எள்ளாவும் குறையவில்லை.

“குடிச்சுகுடிச்சு அவன்றை சண்னாம்புச் சத்தெல்லாம் செத்துப் போயிட்டுதாக்கும். அதுதான் அவனுக்குப் பின்னைப் பாக்கியம் இல்லைப் போலும்” என ஊரில் கைநாடி பிடித்துச் சாத்திரிம் சொல்லும் ஆலமரத்தடி நாட்டுப்பறு சாத்திரியார் சொன்னதை கமலி முற்றாகவே நம்பினாள்.

ஆலமரத்தடிச் சாத்திரியார் சொன்ன விடயமும் ஊரின் நாக்குவளைப்பும் அவளை நிலைகுலைய வைத்த அன்று இரவுதான் அது நடந்தது.

பாலன் அண்ணனை அவனது கூட்டாளி கைத்தாங்கலாக கூட்டிவந்து கமலி அக்காவிடம் ஒப்படைத்த இரவு.

ஓரை ஓரை ஓரை

எதற்குமே காத்திராக கடிகாரத்தின் சின்ன முள்ளும் பெரியமுள்ளும் கிட்டத்தட்ட நூறு தடவைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாவும்... தம்மைத் தாம் தழுவியபடியும்... சுற்றிசுற்றி வந்து கொண்டிருந்தன.

கந்தசூழ்டி முடிந்து திருவெம்பாவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இன்றான் மாமிச சட்டகளை வீட்டின் பின்புறம் கவிழ்த்து வைத்தால் இனி சின்ன அம்மன் கோவில் பத்துநாள் திருவிழாவும் முடிய பொங்கலின் பின்புதான் சட்டகள் முகம் நிமிரும்.

அன்று சந்தையடியில் போட்ட இடம் வலமாக போட்ட சுழிமுதலாம் வட்டாரத்தையும் பன்னிரண்டாம் வட்டாரத்தையும் மட்டுமில்லை... அத்தனை வட்டாரங்களையும் அதிரவைத்தது.

புத்துமணிக்கு வீட்டடிக்கு வரும் மீன்கார சவேரியன் நேரம் தாழ்த்தி பதினொரு மணிபோல் வந் தபொழுது, “உனக்கு இப்ப நேரத்தோடை வரத் தெரியாது... சிமியன்ற மனுசிகூட ஒன்பது மணிக்கே நல்ல வெள்ளைக்கால் நண்டோவை வந்தவள். நான் தான், நீபாவம் பிள்ளை குட்டிக்காரன் பாவம் எண்டு அவளிட்டை வாங்காமல் உனக்காக பொறுத்துக் கொண்டு இருந்தனான்” என கமலி அக்கா அவனைத் திட்டியபொழுது, அவன் தயங்கி தயங்கி சந்தையடியில் கேட்டதைச்

சொன்ன அடுத்த வினாடியே கமலி அக்கா கிணற்றினுள் பாய்ந்தாள்.

“ஓம் தங்கச்சி... சந்தையடி முழுக்க இதுதான் கதை. அமளிதுமளி. சாராயம் விக்கிற சிவசம்பு வின்றை முத்தவள்... அவளின்றை புருஷன் வேறு தம்பின்றை லொறியிலை கிள்ளராய் வேலை செய்தவன். கலவரத்துக்கை அனுராதபுரத்திலை புருஷனை சாகக் கொடுத்தவள்... அவனுக்கும் பாலன் தம்பிக்கும் ஏதோ தொடர்பாம்... நாலுமாதமாய்ப் போச்சதாம்... இனி அழிக்கவும் ஏலாதாம்”

சவேரியனின் கூக்குரலால் ஒன்றுகூடிய அக்கம் பக்கம் அவனை வெளியே தூக்கிய பொழுது அவள் உயிர் அவளிடம் இருக்க வில்லை.

ஒ ஒ ஒ

இந்தச் சின்ன வயதில் கமலி அக்கா போய் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது என்பதில் அந்த ஊரார் எவ்க்கும் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதும் இருக்கவில்லை.

○○○

கரைசேருமோ காதல் கடல்?

பெரும் தடைகள் தாண்டி
கடலோடு சங்கமமாகிறது
சிறுநந்தி

முழுதாய் நதிகளை விழுங்கிய
பின்னும் பேரமைதியாய்
பெருங்கடல்

அழிக்கடி தமுவிக் கொண்டாலும்
பிரிந்தே போகிறது
அலைகள்

விலகும் அலைக்கரங்கள் மீது
ஏக்கம் கொள்கிறது
கரை

கரைமீது,
காதலோடு சங்கமிக்க முடியாதபடி
காதலி..

காதல் கனியை விழுங்க இயலாதபடி
காதலன்..

அழைக்கிறது பெருங்கடல்

தமுவிக் கொண்டே
காதல் கரைசேர மூழ்கிறது
இருகாதல் மனங்கள்.

– ருஸ்னா நவாஸ் (மாவனல்கை)

ஞானம் பரிசுச் சிறுகதைகள் - 60 சிறப்பிதழ்: சில அவநானங்கள்

பேராசிரியர்
செ. யோகுராசா

ஞானம் 250ஆவது இதழின் சிறப்பிதழ், 2005 தொடக்கம் நடத்திவந்துள்ள 19 சிறுகதைப் போட்டிகளில் முதல் முன்று இடங்களும் பெற்ற 57 சிறுகதைகளையும், முத்திரைக்கதை 01ஐயும் புதிய பரம்பரை எழுத்தாளர்களுக்கான இருதடவை நடத்திய தொகுப்புப் போட்டிகளிலிருந்து ஒவ்வொரு சிறுகதையுமாக வெளிவந்துள்ளது. இவ் இருவகைப் போட்டிகளும் ஒட்டு மொத்தமான தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் முன்னோடி முயற்சிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘ஞானம்’ அவ்வப்போது வெளியிட்டுவந்த சிறப்பிதழ்கள் ஈழத்து நவீன இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தனவெனினும் அத்தகைய சிறப்பிதழ்களை வெல்லக் கூடிய விதத்தில் இனிமேற்கூட பிற ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் சிறப்பிதழ்களை வெளியிடக்கூடும்.

ஆனால், ஈழத்து நவீன இலக்கிய வெளி என்ற ஞானம் வெளியிட்ட நேர்காணல் தொகுப்பு ஒன்றினை இனி வெளியிடுவது சாத்தியமற்றது. ஈழத்து ஆரம்பகால இதழியலாளர்களான கே.கணேஷ், வரதர், சிற்பி, டொமினிக் ஜீவா ஆகியோரும் ஈழத்து நவீன இலக்கியம் பற்றி தொடர்நேர்காணல்களை வழங்கிய பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, எஸ். பொ., செங்கை ஆழியான் போன்றோரும் அமரத்துவம் அடைந்துவிட்ட நிலையில் அத்தகைய சிறப்பிதழ் ஒன்றினை இனி வெளியிடுவது சாத்தியமற்றது.

அதேபோன்று, சிறுகதைப் போட்டிகளிலே தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறுகதைகளின் தொகுப்பு பொன்றினை இனிவெளியிடுவதும் சாத்தியமற்றது என்றே கூறவேண்டும். அத்தகு முயற்சிகள் கால ஒட்டத்துடன் தொடர்புபட்டனவாக இருப்பதே அதற்கான காரணமாகின்றது!

ஞானம் நடத்திய இத்தகைய போட்டிகளுடாக தலைமுறை இடைவெளியின்றி ஈழத்தின் பல பிரதேச எழுத்தாளர்கள் 49 பேர் இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுள் 09 பேர் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தடவை பங்கு பற்றித் தெரிவாகியுள்ளனர். இவர்களுள் பெண் எழுத்தாளர்கள் 12 பேரும் மலையக எழுத்தாளர்கள் மூன்று பேரும் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் 07 பேரும் புகலிட எழுத்தாளர்கள் 07 பேரும் அடங்குவதும் கவனத்துக்குரியது! (பரிசுச் சான்றிதழ்கள் பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கையும் கவனத்திற்கு எடுப்பின் மொத்த எண்ணிக்கை பெருகும்)

இவர்கள் அறுபது பேரினது சிறுகதைகளின் பேசுபொருள் சமகாலப் பிரச்சினைகள் சார்ந்தனவாகவுள்ளன (எடு: நுண்கடன் பிரச்சினை; சிறுவர் இல்லக் கொடுமை). நீண்ட காலமாக இருந்துவரும் பிரச்சினைகளும் பேசப்படுகின்றன (எடு: பெண்களின் அவலங்கள்; சாதியம்) முஸ்லிம் மக்களதும் மலையக மக்களதும் வாழ்வியல் பிரச்சினைகள் சிலவும் புகலிட அனுபவங்கள் சிலவும் வெளிக் கொணரப்பட்டுள்ளன. சுருங்கக் கூறின் ஈழத்துச் சிறுகதைச் செல்நெறிகள் பலவும் ஆழமும் அகற்சியும் பெற்றுள்ளன. (வர்க்க நோக்கிலான முற்போக்குச் சிறுகதைகள் மட்டும் இடம்பெறவில்லை என்று கருதுகிறேன்)

புதிய பரம்பரை எழுத்தாளர்களுக்கான சிறுகதைப் போட்டிகள் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் வலுவான தடம்பதிக்கக் கூடிய இரு பெண் எழுத்தாளர்களை இனங்காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுள் ஒருவரான சாரங்காவின் ஏன் பெண்ணென்று..? என்ற சிறுகதை போர்க்காலச் சூழலில் பெண்களின் அவலங்கள் தொடர்பான சிறந்ததொரு சிருஷ்டியாகும்.

(இவ்விடத்தில் இப் பொருள்சார்ந்து சந்திரா தனபாலசிங்கம் எழுதிய ‘இயன்றால் நகுக’ சிறுகதையும், தி. ஞானசேகரனின் ‘காட்டுப் பூணகளும் பச்சைக்கிளிகளும்’ சிறுகதையும் முக்கிய கவனிப்பிற்குரியவை.) போராட்டக்கால உச்சமான அவலங்களுள் முக்கியமான மானதொன்று, சுற்றிவளைப்பில் - களத்தில் நடைவீடியில் - மரணித்தவர்களை என்னி பெற்றோர் உரத்து ஒப்பாரிவைத்துக் கதற முடியாத சூழல் நிலவி வந்தமையாகும். இத்தகைய ஒரு சூழலில் ஒரு அம்மம்மாவும் ராசாத்தியும் துயரினை உரத்து அழுது வெளிப்படுத்த சமயோசிதமாகத் தேடிக் கொண்ட வடிகாலொன்று பற்றி விபரிப் பதாக தாட்சாயணியின் ‘ஒருமனிதரும் சில மரணங்களும்’ என்ற சிறுகதை காணப் படுகின்றது. (ரஞ்சுகுமாரின் ‘கோசலை’ போன்று குறியீடுகளாக அம்மம்மாவையும் ராசாத்தியையும் கருதவும் முடியும்!) கவித்துவ மொழிநடை கொண்ட கோகிலா மகேந்திரன், தமிழ்நதி ஆகிய பெண் எழுத்தாளர் வரிசையில் இவ்விருவரும் இப்போது அடங்குகின்றனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட வகை சார்ந்த சிறுகதைப் போட்டிகளை ‘ஞானம்’ தொடராமை விசன்துக் குரியதே!

தவிர, ஞானம் சிறுகதைப்போட்டிகளை அமர்களான சில எழுத்தாளர்களின் நினைவாக நடத்தியமை அவ் வெழுத தாளர் களை (புலோலியூர் சதாசிவம், செம்பியன் செல்வன், அல்வாயூர் மு.செல்லையா) கெளரவிக்கும் உயர்ந்த செயலாகும்!

தவிர, வேறுசில விதங் களிலும் இம்மலர் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உருமூட்டியிருப்பது ‘ஆசிரியர் பக்கம்’ ஊடாகவும் பின்னினைப்புகள் ஊடாகவும் வெளிப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இனம் ஆய்வாளர்கள் அவற்றைக் கவனிப்பார்களாக!

இறுதியாக, முக்கிமான இருவகைக் குறிப்புகள் உள்ளன. சேர்க்கப்பட வேண்டியது ஒன்று. ‘செம்பியன் செல்வன் பற்றிய விபரக் குறிப்பில். அவரெழுதிய முக்கியமான ஆய்வும் அறிமுகமும் கலந்த ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை மணிகள் (1973 என்ற நூல் பற்றியதாகவும் இடம்பெற்றுள்ளது!

மற்றொன்று இரு தவறான குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளமை: (1) மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை ஆசிரியர் களுள் முக்கிமான

ஒருவரான அ. நகந்தசாமி அச்சஞ்சிகையில் எழுதினாரென்பது (யாது காரணமோ அவர் அதில் எத்தகைய ஆக்கங்களும் எழுதவில்லை என்பதே சரியானது) (11) மறுமலர்ச்சி சிற்றிதழ் ஈழத்தின் முதலாவது நவீன இலக்கியச் சிற்றிதழ் என்பது மற்றொன்று. இதழியல் துறையில் அச்ச ஊடகம் என்பது வேறு, கையெழுத்துச் சஞ்சிகை ஊடகம் என்பது வேறு. இரண்டும் ஒன்றாகக் கருதப்படுமானால் மட்டுமே முதற் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையான ‘மறுமலர்ச்சி’ முதல் நவீன இலக்கியச் சஞ்சிகையாக அமையும். எனவே அச்ச ஊடகம் என்ற விதத்தில் ஈழத்தின் முதலாவது நவீன இலக்கியச் சிற்றிதழ் மற்போக்குச் சஞ்சிகையான பாரதியேயாம்.

○○○

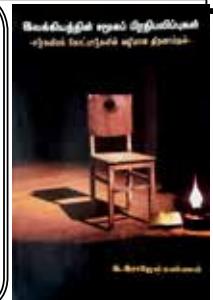
நாள் :

இலக்கியத்தில் சமூகப் பிரதிபலிப்புகள் - சமூகவியல் கோட்பாடுகளின் விளைவு திறனாய்தல்

ஞாசிரியர்: கி. இராஜேஸ்காணன்

வெளியீடு: நாண்டி இலக்கிய வட்டம்

விலை: ரூபா. 450/-

இராஜேஸ்காணன் யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக் கழக சமூகவியல் துறை முதுநிலை விரிவு ரையாளர். சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், மேடைப்பேசு ஆகிய துறைகளில் இயங்கிவருவார். இதுவரை ஒன்பது நூல்கள் எழுதியிருப்பவர்.

மேற்படி நூலில் ஒன்பது கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன. அவற்றுள் கவிதை சார்ந்த மூன்று கட்டுரைகளும், புனைவுகள் சார்ந்த நான்கு கட்டுரைகளும், தத்துவம் சார்ந்த ஒரு கட்டுரையும், நீதிநூல் சார்ந்த ஒரு கட்டுரையும், சிறுவர்க்கான புனைவு சார்ந்த இரண்டு கட்டுரைகளும், ஏணை கட்டுரைகளாக இரண்டு கட்டுரைகளும் அடங்கியுள்ளன. இக்கட்டுரைகள் யாவும் சமூகவியற் புலத்தை ஆராய்வதாக அமைந்துள்ள அதேவேளையில் இலக்கியம் - சமூகம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தும் பிணைந்தும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வு மாணவர் களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் பயன்மிக்க இந்த நூலை வெளிக்கொண்ரந்த இராஜேஸ்காணன் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஜூனைதா வெள்ளிப்

[2021ல் நவீன தமிழில் நானு எழுதும் பஸ்ட்டு ஹோர்ட்டு ஸ்ரோநி]

பறந்த பிறான்ஜ்களுடனும் அடர்ந்த லீவ்களுடனுமாகக் காட்சி தந்த பனியன் ரீயோன்றுக்குக் கீழ் ஏற்ற ஹான்டிலிருந்த மொபைலை நோண்டியவாறாக நின்றிருந்தேன். சுற்றுத் தூரத்தில் பாத்தி (பார்த்திபன்) ஹான்ட்ஸ்களை வேகமாக ஆட்டியவாறு வந்துகொண்டிருந்ததை ஜகள் ஒப்சேவ் பண்ணின.

“மோனிங்டா. என்னடா மச்சான் ஏர்லி மோனிங்கு இந்தப் பக்கம்?” லாவ் பண்ணியவாறே கேட்டேன்.

“யூசுவலி மோர்னிங்ல வோக்கு போறதுக்கு பீச் ஹோட்டுக்குத்தான் போவேன். உன்னைய கண்டு ரொம்ப டேஸ்சாக்ஸ். உன்னையும் மீட்பண்ணலாம், உடை வெல்பெயரையும் விசாரிக்கலாம் என்ற நோக்கத்திலேதான் இந்தப் பக்கமா நடையைக் கட்டினேன். ஆமா, என்ன மொபைலும் ஆனுமா தனியா இங்கே நின்றுகொண்டிருக்கே? வீட்டாருக்குத் தெரியாம அந்த இந்த சீன்ஸ்களை ஒக்பண்ணுறியோ?”

“அப்படியெல்லாம் ஒன்டும் இல்லடா மச்சான். ஒரு மிஸ்டு கால் வரும். அதான் வெயிட்பண்ணிக்கொண்டு நிக்கேன்”

“அதுக்காக எதுக்கு இங்கே வந்தே? ஊட்டே வைச்சே பார்க்கலாம்தானே”

“அங்கே கவறேஜ் போதாதுடா. அதான் இங்கே வந்தேன்.”

“ஓ..!”

அவனது நக்கல் கலந்த நெற்றிச் சுருக்கங்களுடனான் ‘ஓ’ உண்மையை அவனிடம் சொல்லிவிடுமாறு என்னைத் தூண்டியது.

“ஆருட்டயிருந்துடா மாப்பே மிஸ்டு காலு வரும்?”

‘விடமாட்டான் பாவி! சொல்லித்தொலைச்சிரலாம்.’

“நம்ம பிகருக்கிட்ட இருந்துதான்” நனினமாக அசைந்து பெருவிரலால் நிலத்தில் லைன் ஹோ பண்ணியவாறு செப்பினேன்.

“அடப்பாவி! லவ் நெட்டல உழுந்திட்டியா? யார்டா மச்சி அது?”

தொட்டும் தொடாததுமாக என் காதல் விவகாரத்தை பாத்தியிடம் விண்டுரைத்தேன்.

“எங்கேயோ ஒரு போல்ஸ் நடந்துட்டுது போல தெரியுதுடா பாத்தி.”

“என்னடா பிழை? வட் ஹப்பன்டு? ஏதாவது இடக்குமுடக்கா?”

“சேசே. வாயைக் கழுவுடா. நானாவது அப்படியெல்லாம் நடந்துக்கிறதாவது!”

“அதானே பாஞ்சேன் என்னடா போல்ஸ்?”

“அவள் ரொம்ப பெரிய இடம் போல தெரியுதுடா.”

“பெரிய இடம்னா?”

“அவள் பெரிய பணக்காரக் குடும்பத்தை சேர்ந்தவள் போல

தெரியுதுடா. வசதி வாய்ப்பில் பார்க்கக்குள்ள நான் பிட்டுக்குள்ளையும் அவள் மவண்டனுக்கு மேலேயும் நிக்கிற மாதிரி இருக்குடா.”

“இஸ் இட் ஸோ? அவட பாதர் யாரு?”

“அதான் ஒன்றுமே சொல்றா இல்லேடா. இங்லீஸ் ஸ்போகன் கிளாஸ்க்கு வாறா. என்னோட சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசுறா. ஒரு நாள் ‘ஜ லவ் யூ’ சொன்னா. ஆனா, தன்னைப் பற்றிய வேற எந்த இன்போமேசனும் சொல்றா இல்லேடா.”

பார்த்திபன் தலையை நொட் பண்ணினான்.

“அவவைப் பற்றி நீ நாலு பேருட்ட இன்கொயாரு பண்ணல்லயா?”

“பண்ணிப் பார்த்தேன். ஒருத்தருக்கும் ஒன்னும் தெரியாம இருக்கு. பிராண்ட் நியு வெகிகலிலே கிளாஸ்க்கு வாறா. கிளாஸ்ல என்க்கு பக்கத்திலேதான் இருப்பா. கிளாஸ் முடிந்ததும் எனது ஷோல்டரைப் பிடித்தவாறு வெளியே வருவா. ரெண்டு பேரும் ஒரு லாஜ் கைஸ் ரீக்கு கீழே கிடக்கிற சிமென்டு பெங்சிலே உட்கார்ந்து கதைச்சிக்கொண்டிருப்போம். அவட கார் வந்ததும் பை காட்டிட்டு பறந்துவோ. இதான்டா ஒவ்வொரு தடவையும் நடக்குது.”

பார்த்திபன் சம் மினிட்ஸ் வாளா நின்றான். எதையோ சிரியஸா திங்பண்ணுவதாக போ ஹெட் காட்டியது.

“சம்ரைமஸ் அவ உன்னை ஒரு பாளிங் கிளவ்டாக கருதுறாவோ?”

“சிலப் பண்ணுவன் கால்ல கிடக்கிற சப்பலால். அவ என்னை றாவாக லவ் பண்ணு றாடா.”

“சரி. அவட நேமையாவது தெரிஞ்சிக் கிட்டியா? இல்லே அதும் சஸ்பென்ஸ்தானா?”

“பெயரு தெரியும் குழுதா.”

“லவ்லி நேம்டா மச்சான். ஓகே. றா லவ்னேன் வச்சிக்குவோம். இப்ப உனக்கு என்னதான் பிரச்சினை?” மெதுவாகக் கேட்டான்.

“என்ட இன்கம்தான் பிரச்சினை. பாதர் ஒல்டு ஆகிட்டாரு. முன்னையைப் போல ஹியர் அன்ட் தெயா போய் உழைச்சிக்கொண்டு வர அவருக்கு முடியாம இருக்கு. கோவிஜில படிக்கிற ரு சிஸ்டர்ஸ் இருக்காங்க. என்ட இன்கம்லதான் இவங்களுக்கெல்லாம் ஸ்பென்ட் பண்ணனும். இப்படி ஒரு பெரிய இத்துப் பெண்ணை லவ் பண்ணா அவட பமிலி என்னை ஒரு நாதாரியாகக் கூட கன்சிடர் பண்ணமாட்டாங்க. அதான் ஒரே யோசனை.”

இருவரும் ஆளையாள் பார்த்தவாறு நின்றோம்.

“உனக்கு இப்போ செய்ற ஜாப்பால எவ்வாவு சலறி கிடைக்குது?”

“மன்ற்லி போர்ட்டி தெளசன்ட். ஏன் கேக்கே?”

“உன்ட இன்கம்ம ரெயிஸ்பண்ண வழி பாரு. நியும் ஒரு றிச் மேனா ஆக றை பண்ணு.”

“அதெப்பிடிடா டக்னு றிச் மேனா ஆகிறு?” பார்த்திபன் என் விழிகளை உற்று நோக்கினான்.

“நீ ஒரு மனேஜ்மன்ட் கிறேஜாவட்டானே. கம்பியுட்டரிலும் டிப்ளோமா செய்திருக்கே. காமன்ட்ஸ் பெக்டரியென்றிலே வேலைக்கு ஆக்கள் எடுக்காங்க. நான் கேள்விப்பட்டு யெஸ்ரடேதான் இன்டவியுக்கு போனேன். என்கிட்ட டிக்றி இல்லேன்னு றிஜக்ட் பண்ணிட்டாங்க. மன்ற்லி எயிட்டி தெளசன்ட் சலறி. நீ அதை றை பண்ணு.”

சரேலென பாத்தியை ஹக் பண்ணி தலை உச்சியில் ஒரு இச்சா கொடுத்தேன்.

“என்ட ஒபிஸ்ல ஷோட் லீவு எடுத்துக்கொண்டு இன்றைக்கே போறேன்டா மச்சான். ரொம்ப தாங்ஸ்டா” என்றேன் இளிச்சவாயனாக.

“போகக்குள் எல்லா டொகுமன்ட்ஸ் களையும் எடுத்துக்கொண்டு போடா.”

“செய்கிறேன்டா. ஜாப் மட்டும் கிடைச் சிட்டா நியும் நானும் நெய்னாகுடி காஜா லாட்ஜிக்கு போய் பம்பு எல்ரிக் சிக்கின் பிரியானி சாப்பிடுவோம்” என்றேன்.

“யார் கணக்கிலே?”

“எல்லாம் உன்ட எக்கவுன்ட்லதான்.”

“போடா பன்னி” என்றவாறே பெக்டரியின் அட்றஸைத் தந்துவிட்டு பார்த்திபன் நடையைத் தொடர்ந்தான்.

▽▽▽▽

மெயின் ரோட்டிலிருந்து பிரிந்து சென்ற தொரு சப் வேயில் ஸ்ரோரி பில்டிங்குகள் பலவற்றுடன் கூடியதான அந்தப் பெண்னாம் பெரிய பெக்ரறி காணப்பட்டது. ஸ்கூட்டியை வெஹிகல் பார்க்கில் பாக் பண்ணிவிட்டு நடந்து பெக்டரியின் கேட்டை நெருங்கும்போது வயிட் அன்ட வயிற்றில் றைசாரும் ஷேர்ட்டும் அணிந்து தலையில் கப்புனுமாக நின்ற கேட் கீப்பர் அதுவரை சாதுவாகத் தொங்கிய றைட்

ஹென்டை உயர்த்தி மறித்தான்.

“விச் செக்ஷன் டு யு வோன்ட் ரு கோ?”
சொன்னேன்.

“நேரா போய் உன் வலதுக்குத் திரும்பு.
தேயா த ஒபீஸ் இல்.”

“தாங்ஸ்!”

கேட்டு கீப்பரு கூறிய பிரகாரம் நடந்து
ஆபீஸுக்குள் நுழைந்து ஹெட் ஒவ த
செக்ஷனை மீட் பண்ணினேன்.

வேகன்ட் ஆக உள்ள ஜாப்கள் அடங்கிய
வில்ட் ஓன்றைத் தந்து எனது நேம், அட்ரஸ்,
குவாலிபிகேசன் போன்றவற்றை எழுதி
குவாலிபிகேஷனுக்குப் பொருத்தமான ஜாப்பு
களுக்கு எதிரே டிக் பண்ணித் தருமாறு
கேட்டார்.

“ஓகே. வீத் தில் அப்ஸிகேசன் போம் ய
கோ அன்ட் மீட் அவர் நிகுறுட்டிங் மனேஜர்.”

நன்றி தெரிவித்துவிட்டு மனேஜரின் றாமை
நோக்கி நடந்தேன்.

அவரது றாமுக்கு முன்னால் ரை கட்டிய
சிலர்

கைகளில் பைல்களுடன் உட்கார்ந்
திருந்தனர். நீண்ட நேரம் வெயிட்
பண்ணியதாலோ என்னமோ ஒருவர் நீண்ட
தொரு கொட்டாவியை வெளியே தள்ளினார்.
அங்கு நின்றிருந்த ஒரு பியோனிடம் எனது
அப்பிளிக்கேஷனைக் கொடுத்துவிட்டு அவன்
காட்டிய சிட்டோனில் உட்கார்ந்தேன்.

கன்சல்டன்ட் டாக்டர்களைப் பார்ப்பதற்காக
அவர்களது அறைகளுக்கு முன்னால் காத்தி
ருக்கும் பேஷன்ட்கள் முகங்களை இறுக்கமாக
வைத்தவாறு உட்கார்ந்திருப்பது போன்று
அங்கு வீற்றிருந்தவர்கள் காணப்பட்டனர்.

‘எல்லோரும் ஜாப் கேட்டுத்தான் காத்திருக்
கிறார்க்கோ?’ மனம் நினைத்தது.

மற்றவர்களைல்லாம் அம்போவென
காத்துக்கொண்டிருக்க பியோன் என்னருகில்
வந்து உள்ளே செல்லுமாறு செவி மடலுக்குள்
ஊதினான். பலர் என்னை அண்ணாந்து பார்க்க
நான் உள்ளே சென்றேன்.

இரண்டு சைட்டுகளிலும் வைப் வயர்
களுடனும் நடுவில் போல்டுமான தலையைக்
கொண்ட உயர்ந்ததொருவர் ரை கட்டி புள்
சிலீவ் ஷேர்டு அணிந்து ரோலிங் செயா
ரோன்றில் உட்கார்ந்திருந்தார். போல்ட்
ஹெட்டில் வைப் நிற பல்பு ஒன்று எரிவது
துல்லியமாகத் தெரிந்தது. என் மனது சிரித்தது.

“குட் மோர்னிங் சார்” கூறினேன்.

“மோர்னிங். ரேக் எ சீட்.”

“தாங்ஸ்”

மெதுவாக அமர்ந்தேன். இன்டவியூக்களை
பேஸ் பண்ணும்போது எவ்வாறு செயற்பட
வேண்டுமென மனேஜ்மன்ட் புக்களில்
நிறைய ற்ட்பண்ணியிருந்ததால் பவ்யமாக
செயற்பட்டேன்.

என்னையும் அவரது கையிலிருந்த எனது
அப்ஸிகேசனையும் மீப்பாக லுக்குவது
அவரது ஸ்பெக்ஸ் ஊடாக எனக்குத் தெரிந்தது.

“யுவர் குட் நேம்?” தொண்டையைக்
கணைத்துவிட்டுக் கேட்டார்.

“கோபிகி/ருஷன்.”

“ய ஆ ருவென்ரி செவன். ஒகே?”
லிப்ஸ்களால் சிரித்தேன்.

“ய ஆ ஏ மனேஜ்மன்ட் கிறேஜ்/வேட்
அன்ட் பொஸஸ் ஏ ஹோஸர்ஸ் டிக்டி. ஆம்
ஜ கற்கட்ட?”

“எஸ் சார். தாங் ய சார்.”

“வட் எபொட் கொம்பியூடர் நொலெல்ட்ஜ்?”

“டிப்ளோமா பாஸ்பண்ணியதாக உள்ளே
சேர்டிபிகேட் இருக்கு. ஜ அம் இன்
புனரவுண்ட் இன் ஆல் அப்ஸிகேசன்ஸ்.”

“வட் எபொட் ரோயிங் புரோகிறாமல்ஸ்?”

“ஜ அம் வைலி புனரவுண்ட்.”

ஒரு முன்று நிமிடங்கள் அவருடைய
போல்டுக்குள் உமிழும் எல்லா பல்பிள்
வெளிச்சத்தை பார்த்தவாறும் ரசித்தவாறும்
இருக்கும்போது அவர் கணைத்த ஒலியால்
தடுக்கப்பட்டேன்.

“ஓகே கோபி. ய ஆ செலக்ட்ட. வென்
கேன் ய அஸ்யூம் த டியூட்?”

அவரின் கேள்விக்கு பதில் சொல்வதற்கு
இடையில் சடுதியாக மனதினுள் பல
நிறங்களிலான ஹன்றுடல் ஒவ் பட்டபிளைஸ்
அங்கும் இங்குமாகப் பறந்தன. மகிழ்வுட்டின.

“டே ஆவ்ஸ் ருமானோ. நான் இப்போ
ரெம்பற்றியா ஜாப் செய்ற இடத்துக்குப்
போய் அங்கிருந்து விலகிறதா சொல்லனும்.
ஒரு நல்ல ஜாப் கிடைச்சதும் விலகிறதென்ற
கொண்டிசன்லதான் சேர்ந்தேன்.”

“ஓகே. உனக்கு எவ்வளவு சலறி என்று
கேட்கலையே?”

உதடுகளை விரிக்காமல் சிரித்தேன்.

“மன்த்திலி எயிட்டி தெளசன்ட். வேக்
ஹெவியாக இருக்கும்போது ஒவ ரைமும்
செய்யலாம். ஸ்ரோக் கொண்ட்ரோல் யூனிட்ல

தூன் உனக்கு வேலை. உன்னுடைய எபிடென்சியை புறாவ் பண்ணக்கூடிய ஒரு சலங்சிங் ஜாப் இது. ஜீ விட்ச் யு எ க்கஸஸ். போகும்போது அட்மினிஸ்ட்ரேசன் யூனிட்ல் உண்ட அபொன்ட்மென்ட் லெட்டரை வாங்கிக்கொண்டு போ.”

மனதினுள் பட்டபிளைஸ் தொடர்ந்து பறக்க அவரின் அருகில் சென்று நன்றிகளைத் தெரிவித்துவிட்டு றாமை விட்டும் வெளியாகினேன்.

▽▽▽▽

நான் ஜாப்பை அஸ்யும்பண்ணி ஒரு ரென் டேஸ் சென்றிருக்கும். அபொன்ட்மென்ட் லெட்டர் கிடைத்த அடுத்த நொடியே பார்த்திபனைத் தொடர்பு பூண்டு என் நன்றிகளைத் தெரிவித்தேன். ஸ்வீட் பார்சல்களுடன் வீட்டுக்குச் சென்று பேற்ன்ட்ஸ்களிடம் சொல்லியதும் எல்லா மெம்பர்களும் சேர்ந்து ‘எங்கள் குடும்பம் இனிய குடும்பம், இனி என்றென்றும் ஆனந்தந்தான்’ என உரத்தவொயிலில் சிங்கொன்றை சிங்பண்ணாத குறைதான். அவ்வளவு மகிழ்ச்சி!

வாக்களித்திருந்தவாரே த நெக்ஸ் டே பார்த்திபனை என் ஸ்கூட்டியின் பின்னால் அமர வைத்து நெய்னாகுடிக்குச் சென்று ‘ஹாஜா ஹெஸ்ருஹன்டில் பம்பு ஸ்டிக் பிரியாணி ரீட் கொடுத்தேன்.

ஸ்டோக் கொன்றோல் செக்ஷனில் பணி புரிவதென்பது கஷ்டமானதொன்றாகத் தோன்ற வில்லை. எங்களுடைய காமன்ட்ஸ் பெக்டரிக்கு எல்லாமாக எட்டு கிளை பெக்டரிகள் நாடு பூராகவும் இருந்தன. ஒவ்வொரு பெக்டரியும் அவர்களுக்கென ஒதுக்கிய ஒரேவித டிசைன்களையே உற்பத்திசெய்தன. சில வருடங்களாக தொடர்ந்து ஒரேவைகை ஆடைகளை உற்பத்திசெய்வதால் பினிவிங் புரட்க்ட்ஸ் மிகக்கூடிய தரத்திலதானதாக இருந்தன.

நாளாந்தம் பணிக்குச் சென்றதும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைகளுடனும் அலைபேசியூடாக தொடர்புகொண்டு முதல் நாள் உற்பத்தி தொடர்பான சகல தகவல்களையும் பெறுவது எனது முதலாவது கடமையாகும். உற்பத்தி யான ஆடைகளின் மெசமன்டுகள், கலர்கள், டிசைன்கள், துணிகளின் தன்மை, உற்பத்தித் செலவில் வழக்கத்துக்கு மாற்றமான ஏதாவது அதிகரிப்பு இருந்ததா போன்ற பல கேள்வி

களுக்கு விடைகளைப் பெற்று, கிடைத்த இன்போமேசன்களை ரெம்பற்றியாக ஒரு சைட்டில் பதிந்துவிட்டு, ஈமெயில் மூலமாக அவை தொடர்பான எழுத்து மூல தகவல்கள் கிடைத்ததும் கொன்போம் பண்ணிக் கொண்டு நிரந்தரமான பதிவுகளை மேற்கொள்ளல், கையிருப்பில் உள்ள உற்பத்திகள் தொடர்பான தகவல்களை நாட்டில் பல பாகங்களிலுமின்ஸ் ஹோல்சேல் மூலம் கூட்டுப்புவது போன்றவை மூச்சவிடக் கூட நேரமில்லாதவாறு நேரத்தைக் கொல்லும் பணிகளாகும்.

நாளாந்த உற்பத்தி தொடர்பான தகவல்கள் பெறுதல், மொத்த வியாபாரி கஞக்கான தகவல்கள் கொடுத்தல் போன்ற ஏற்கனவே பாவனையில் இருந்த செயற் பாடுகளில் ஏதோ ஷோட்கமிங்ஸ் இருப்பதாக முகாமைத்துவ கல்வியால் நிரம்பிய எனது பிறேயனுக்குப்பட்டது. இரவு வேளைகளில் நித்திரையில்லாமல் புரண்டவாறு எனது வட்பியின் எண்ணங்களுடனும் பெக்டரியில் ஸ்ரோக் கொன்றோல் யூனிட்டிலுள்ள பிறிவெயிலங்கள் சிஸ்ட்டதை எவ்வாறு மாற்றியமைக்க லாமென்ற சிந்தனைகளுடனுமாக குப்பறப் படுத்து பிலோவை இரு கைகளினாலும் இறுக்கிப் பிடித்தவாறு பல மனித்தியாலங்களைக் கழித்தேன்.

எனது பணி பிற்பகல் ஜாந்துக்கு முடிவடைந்து விடும். எக்கச்சக்கமாக வேலை இருக்கும் நாட்களில் ஒவர்ரைம் செய்வேன். எனது வட்பியும் நானுமாகக் கதைத்து பெக்டரி ஜாப்புக்கு ஒப்பற்கஷன் ஏற்படாத மாதிரிக்கு சரடே, சன்னே அன்ட் வெனிஸ்டே ஆகிய நாட்களில் நடைபெறும் பிற்பகல் சிக்ஸ் தொடக்கம் எயிட் வரையான வகுப்புகளுக்கு நாங்கள் இருவரும் போகக்கூடியவாறு நேரத்தை மாற்றி எடுத்துக்கொண்டோம்.

ஒருநாள் எனது இமீடியட் பொஸ்ஸை அவரது அறையில் தனிப்படச் சந்தித்து ஸ்ரோக் கொன்றோல் தொடர்பாக வகுத்திருந்த புரோகிறாமை எக்ஸ்பிளோயன் பண்ணினேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் காலை நெனுக்கு முன்னர் எல்லா பெக்டரிகளிலுமிருந்தும் நான் பணியாற்றும் ஹெட் குவாட்டஸுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதான் சகல தகவல் களையும் உள்ளடக்கக் கூடியவாறானதொரு படிவத்தைப்பற்றி விபரித்தேன். அவரது ஆலோசனைகளின்படி படிவத்தில் சில

தேர்தலே வருக

தேர்தலே வருக!
மீண்டும் மீண்டும்
தேர்தலே வருக!
விரைந்து வருக!
அடிக்கடி வருக!
தொடர்ந்து வருக!

உள்ளாராட்சித் தேர்தலாய்.
மாகாணசபைத் தேர்தலாய்,
பாரானுமன்றத் தேர்தலாய்,
ஜனாதிபதித் தேர்தலாய்,
இடைத் தேர்தலாய்,
இன்னும் பல தேர்தலாய்

தேர்தலே வருக!
மீண்டும் மீண்டும்
தேர்தலே வருக!
விரைந்து வருக!
அடிக்கடி வருக!
தொடர்ந்து வருக!.

எமது ஒரே ஜனநாயகச்
சொத்தான வாக்குரிமையை
விற்றுத்தானே நாம்
வயிறு கழுவ வேண்டும்.

உழைப் பாமர
உழைப்பாளிகளான எமக்கு
ஜனநாயகத் தேர்தலால்
வேறென்ன கிடைக்கும்.

இகளாங்கன்

மாற்றங்களையும் செய்தேன். நான் மேற் கொண்ட மாற்றம் நாளாவட்டத்தில் ஸ்ரோக் கொன்றோல் தொடர்பாக பல நல்ல பலன்களை அளிக்கத் தொடர்கியது. இதே போன்று எங்களது சகல ஆடை உற்பத்தி நிலையங்களிலும் வடிவமைக்கப்பட்டு தயாரிக்கப் படத் தயாராகவுள்ள நானாவித டிசைன்களை முற்கூட்டியே மிக நம்பிக்கையான மொத்த வியாபாரிகளுக்கு அனுப்பி அவற்றின் விற்பனைச் சந்தை தொடர்பான அவர்களின் ஆலோசனைக்கமையை உற்பத்தியாக்க வேண்டிய தொகையைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஏற்ற வாறான தொரு புறோகிறாமைத் தயாரித்து அதை அமுலாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்தேன்.

என்னுடைய இத்தகைய நவீன புறட்க்ஷன் அன்ட் மார்க்டிங் ஸ்ரைஜிக்கள் பெக்டரியின் மேலிடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டதால் அங்கிருந்து பாராட்டுக்கடிதங்கள் கிடைத்தது மட்டு மல்லாமல் எனது பேங்க் அக்கவுண்டுக்கு சன்மானங்களும் அனுப்பப்பட்டிருந்தன.

ஆடை உற்பத்தி தொடர்பாக நவீன சிந்தனைகளை உட்புகுத்தி வியாபாரத்தைப் பெருக்கக்கூடிய ஆற்றலுள்ளதொரு இளைஞர் என்பதை மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே நிருபித்திருந்தேன்.

எனது பணியில் மும்முரமாக இருந்ததொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவர் என்னருகில் வந்து நின்று “ப்ரோ” என்றார் மெதுவாக.

கணினியிலிருந்தும் முகத்தை அண்ணாந்து அவரைப் பார்த்தேன். பக்கத்து செக்ஷ னொன்றில் பல தடவைகள் அவரைப் பார்த்திருந்தது மைன்டில் நிழலாடியது.

“எஸ்?” என்றேன் புன்னகையுடன்.

தன்னைப் பற்றி இன்ரடியூஸ்பண்ணிலிட்டு “ஓரு சின்ன உதவி செய்யனும் ப்ரோ” என்றார்.

“வட் கேன் ஜி டு போ யு? சொல்லுங்க.”

“என்ட வைவ் கால்பண்ணியிருந்தா. டாக்டருட்ட போக அவசரமா வரச் சொன்னா?”

“எதற்காக?”

“பனிக்காலம்தானே. திரும்பவும் ஆஸ்தமா ஆரம்பிச்சீட்டுதாம். உடனேயே டாக்டருட்டே போகணுமென்றா.”

“கூட்டிக்கொண்டு போங்க. அதுக்கு நான்...?”

“அதான் உங்ககிட்ட வந்த. ஒரு ஜயாயிரம் கடன் வேணும். சம்பளம் எடுத்ததும் தந்துடறேன். நோ சொல்லிடாதீங்க. ரெண்டு

முனு பிரண்ட்ஸ்கிட்டே கேட்டேன். கைலே இப்போ மனி இல்லையாம்”

சிறிது நேரம் யோசித்தேன். மற்றவர் களுக்கு உதவிசெய்வது என்பது எனது உடலோடு கூடிய கவசகுண்டலம்.

வேஷ்ட் பக்கட்டினுள் உறங்கிய பர்லைத் திறந்து ஆயிரம் ரூபா நோட்டுக்கள் ஜந்தை எடுத்து அவரிடம் நீட்டினேன்.

தலையைக் குனிந்தவாறே பெற்றுக் கொண்டு “சம்பளம் எடுத்ததும் தந்துடுவேன்” என்றார்.

“பரவால்ல. உங்க வசதிக்கு ஏற்றாப்போல தாங்க. முதல்ல வேஷ்ட் லீவ் போட்டுட்டு போய் உங்க வைபைக் கவனிக்க”

இதைப் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இன்னும் சில நடந்தன. என்னிடம் கடன் பெற்றவர்கள் பொருந்திக் கொண்டவாறே திருப்பியும் தந்தனர்.

இப்படித்தான் ஒரு நாள். உற்பத்தி தொடர்பான சில புள்ளிவிபரங்களைப் பெறு வதற்காக தையல் மெசின்கள் நிறைந்ததொரு பிரிவுக்குள்ளால் நடந்துகொண்டிருந்தபோது தோளில் பெரும் சமையைத் தூக்கியவாறு வந்துகொண்டிருந்த தொழிலாளியொருவன் சுடுகியாக மயக்கமடைந்து கீழே விழக் கூடியதொரு நிலைக்கு ஆளாக நேர்ந்ததைக் கண்ணுற்ற நான் ஒரே பாய்ச்சலில் பாய்ந்து அவனைத் தாங்கினேன். தோளிலிருந்த பாரத்தை கீழே தள்ளிவிட்டு அவனை மெதுவாக தரையில் சாய்த்து அமரவைத்தேன். அங்கு நின்றிருந்த வேறு தொழிலாளர்களும் அவனைச் சுற்றிவளைத்தனர். அவனது முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்து மயக்கத்தைப் போக்கினேன். மயக்கத்துக்கான காரணம் கடந்த இரவும் காலையும் அவன் எதுவும் சாப்பிடவில்லையென்பதை அறிந்தேன்.

“வா தோழா. கண்ணுக்குப் போவோம். சாப்பாடு வாங்கித் தாரேன். வயிறு நிறைய சாப்பிடு” என்றவாறே அவனது தோளில் கை போட்டு அணைத்து வெளியே கூட்டிச் சென்றேன். என்னுடைய இந்தச் செயல் அன்றெல்லாம் பெக்டரியின் சகல பிரிவுகளிலும் சிலாகித்துப் பேசப்பட்டாக பின்னர் அறிந்தேன்.

▽▽▽▽

சில மாதங்கள் கடந்தன. குழுதாவுடனான எனது லவ் பல வேர்களைக் கொண்டு அடர்ந்து வளர்ந்து வந்தது. நான் என்னதான்

முயன்றாலும் அவளது குடும்பம் தொடர்பான தகவல்களை அவள் மறைத்துக்கொண்டே வந்தாள்.

“நீங்க என்னை லவ் பண்றீங்களா? இல்லே, என் பெமிலியையா? சந்தர்ப்பம் சாதகமாக வரும்போது நான் சொல்லாமல் விடப் போறேனா என்ன?” என்பாள் புன்ன கையுடன்.

ஒரு நாள் என்னைப் பார்ப்பதற்காக பார்த்திபன் பெக்டரிக்கு வந்தான். இருவரும் கண்ணில் சிக்கின் சமோசாக்களைக் கடித்துக்கொண்டு சட்பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் “எனக்கு ஒரு டவுட்டூடா பாத்தி” என்றேன்.

“என்னடா டவுட்டு?”

“இந்தக் குழுதா உண்மையிலேயே ரிச் பெமிலியைச் சேர்ந்தவள்தானா? வரவர எனக்கு டவுட்டா இருக்குடா.”

“புத்தம் புது காரிலே வாரதா சொன்னியே. இப்ப என்ன டவுட்டு?”

“ரொம்ப கஞ்சையா இருக்காடா. கை நீட்டி ஒரு றுப்பிதானும் செலவழிக்கமாட்டா. இத்தனை நானும் நாங்க ரெண்டு பேரும் சுவைத்த ஜஸ்சொக்குகளுக்கும் டிபனுக்கும் நான்தான் அழுதிருக்கேன்.”

பார்த்திபன் வாய் திறந்து சிரித்தான்.

“நீ செலவழிக்காம யார் செலவழிப்பது? நீதானே அவட லவ்வர்.”

“நீ சொல்றது கறக்குதான்டா. என்ன இருந்தாலும் எனக்கென்னமோ இது பெரிய டவுட்டாத்தான்டா இருக்கு. அவ மட்டும் நான் விரும்புறாப்போல ஏழையா இருந்திட்டா அவனை மெறிபண்ணுற்றிலே ஒரு புறப்பாழும் இருக்காடா.”

சலறி அன்டு ஒவர்டைம் என எனது மந்திலி இன்கமும் ஒரு லட்சத்தைத் தாண்டிப் போய்க்கொண்டிருந்தது.

இத்தனை நாட்கள் நான் பெக்டரியில் பணியாற்றினாலும் பெக்டரியின் ஒன்றை மீட்டுப்பண்ணும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. மார்க்ட்டிங் தொடர்பாக உள் நாட்டிலும் பொற்னிலுமாக அவர் எப்போதும் சக்கரக் கால்களுடன் திரிபவர் எனப் பேசிக்கொள்வார்கள். முக்கியமான மீட்டிங்குகளுக்கு மட்டும்தான் ஹெட் குவாட்டர்ஸ்க்கு வருவாராம். மற்றதெல்லாம் சிசிரிவி மூலமாகத்தான்.

**அவஸ்திரேலிய தமிழ் கலக்கிய
கலைச் சங்கம் (ATLAS)**

தமிழ்நாள்களுக்கான பரிசுளிப்புத் திட்டம்

அவஸ்திரேலியாவில் கடந்த 20 வருடங்களாக தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் கலைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவரும் அவஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கம், இலங்கையில், வெளியிடப்படும் தமிழ் நூல் களுக்குப் பரிசு வழங்கும் திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்தத் தீர்மானித்துள்ளது. இலங்கையில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் செயற்படுத்தப் படவுள்ள இந்தத்திட்டம் கீழ்வரும் தேவைப் பாடுகள் மற்றும் நிபந்தனைகளைக் கொண்டு அமையவுள்ளது.

- கடந்த 2019, 2020ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களே இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்
- சிறுக்கைத் தாவல், கவிதை, கட்டுரை, மொழி பெயர்ப்பு ஆகிய ஜந்து வகைகளில் ஒன்றாக நூல்கள் இருத்தல் வேண்டும்.
- இவ்வொரு வகையிலும் சிறந்ததாகத் தெரிவுசெய்யப்படும் ஒவ்வொரு நூலுக்கு தலை 50 ஆயிரம் இலங்கை ரூபா பரிசாக வழங்கப்படும்.
- நூலாசிரியரின் முழுப்பெயர், வயது, முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் மற்றும் மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகியவை அடங்கிய சுயவிபரக் குறிப்பொன்றினையும் நூலுடன் இணைத் தனுப்புதல் வேண்டும்.
- நூலின் இரண்டு பிரதிகள், எதிர்வரும் 30.06.2021 இற்கிடையில் கிடைக்கக்கூடியதாகக் கீழ்க்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- பரிசுக்குத் தெரிவிசெய்யப்படும் நூல்கள் பற்றிய விபரம் பத்திரிகைகள் மூலம் வெளியிடப்படும் என்பதுடன் பரிசு பற்றவர்களுக்கு மின்னஞ்சல் மூலமும் அறியத்தற்படும்.
- நூலாசிரியர் இலங்கைப் பிரசையாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன் வேறொந்த நாட்டின் பிரசா உரிமையோ அல்லது வத்விட உரிமையோ இல்லாதவராகவும், வேறொந்த நாட்டிலும் கிப்பொழுது வசித்துக்கொண்டிராதவராகவும் இருந்தல் வேண்டும்.

நூல்களை அனுப்பிவைக்க வேண்டிய முகவரி:
ATLAS,
PO Box 5292, Brandon Park,
Victoria – 3150 - Australia.

ஒருநாள் பிற்பகல் எனது செக்ஸ்சனுக்குள் மௌலியதொரு பரபரப்பு. அடுத்த நாள் காலை பெக்டரி ஒன்று சகல செக்சன்களுக்கும் திகவிஜயம் செய்ய இருப்பதாகவும் நீட்டாக உடுத்து வரவேண்டுமென்றும் அவருடன் கதைக்க நேர்ந்தால் மிகப் பவ்யமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் எனவும் வைட் ட்ரெஸ் பணியாளர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

முதல்நாள் அறிவித்தது போன்று சுமார் பத்து மணியளவில் ரை கட்டிய சில உயர் நிலை பணியார்களுடன் சற்று உயரமான பாதி வழுக்கைத் தலையுடனான சராசரித் தோற்றமுடைய ஒருவர் நடுநாயகமாக எங்களது செக்சனுக்குள் நுழைந்தார்.

இவ்வொருவராக இன்ரொடியில் பண்ணப் பட்டோம். என் முறை வந்தது.

“ஓ! ய ஆர் த வன் ஹூ இன்ரொடியில்ட் வேறியஸ் நியு ஸ்ரஹீஸ் இன் திஸ் செக்ஷன்” என்றார் நுனி நாக்கு இங்லீசில்.

தரையைப் பார்த்தவாரே புன்னகைத்தேன்.

“ஒகே யங் மேன்.கீப் இட் அப்” என்றவாரே நகர்ந்தார்.

அவர் அங்கிருந்தும் அகன்ற சற்று நேரத்தில் அன்று பிற்பகல் ஜந்து மணிக்கு என்னை அவரது அறைக்கு வந்து சந்திக்கு மாறு முதலாளி சொல்லிவிட்டுப் போனதாக செக்சனல் ஹெட் கூறினார்.

எனக்கு முக்கு வெயர்த்தத்துடன் முழங்கால்களும் நடந்கின.

‘ஒருவேளை எனது செயல்கள் அதிகப் பிரசங்கத்தனமானவைக்களோ?’ என்ற பயம் மனம் முழுவதும் நிறைந்தது.

சரியாக ஜந்து மணிக்கு கதவைத் திறந்தவாறு முதலாளியின் அறைக்குள் நுழைந்தேன். கால்களில் வெடவெடப்பு இன்னும் தொடர்ந்தது.

மெதுவாக கணைத்துவிட்டு “சார்” என்றேன்.

மேசையில் கடிதமொன்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்தவர் அண்ணாந்து என்னைப் பார்த்து “ஓ! ய! ரேக் எ சீட். ஐஸ்ட் வெயிட். ஐ பினிச்சி திஸ் பெஸ்ட்” என்றார்.

நகராமல் கைக்களைத் தொங்கவிட்டவாறு வாளா நின்றேன்.

கடிதத்தில் கையொப்பமிட்டு பைலைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு என்னை உற்றுப் பார்த்தார்.

“என் இருக்காமல் நிற்கிறீர்? இரும்” என்றார்.

புன்னகைத்தவாலே தொடர்ந்தும் நின்றேன்.

“உனது அடக்கம் எனக்கு பிடிச்சிருக்கு. நீ கொடுத்த ஆலோசனைகள் கார்மென்டஸ் மார்கடிங் தொடர்பாக நிறைய ஹெல்ப்பண்ணுது. உன்னைப் போல இளம் வாலிபர்களைத்தான் நான் தேடிக்கொண்டிருந்தேன்.”

எனது கால் நடுக்கம் சரேலென நின்றதை உணர்ந்தேன். பெக்டரி உற்பத்தி, விற்பனை தொடர்பாக அவர் பலதையும் பத்தையும் என்னிடம் கதைத்தார். எனது மெதுவான பதில்கள் அவரைக் கவர்வனவாக உணர்ந்தேன்.

“ஆம்மா.... தொடர்ந்தும் ஸ்போகன் இங்லீஸ் கிளாஸ்குப் போற்றானே?” என்றார் என் விழிகளை ஊடுருவியவாறு.

‘அட! இதைக்கூட இந்த மனிசன் தெரிந்து வைத்திருக்கிறாரே?’ அதிசயித்தேன்.

“சிமென்டு பெஞ்சில் உன்னோட சிரிச்சுச் சிரிச்சு கதைச்சிக்கொண்டிருக்கிற குட்டிதான் உன் வல்வரோ?” பெரியதொரு அஸ்திரத்தை என்னை நோக்கி ஏறிந்தார்.

“உங்களுக்கு....?” என் குரலில் கம்மல்.

“அந்தக் குட்டி யாரென்று உங்குத் தெரியுமா?”

பார்வையை தரைக்குத் தாழ்த்தி வாளா நின்றேன்.

“ரெல் மி மேன். டு யு நோ ஹூ சி இஸ்?” அவரது குரலில் சிறிது இறுக்கம்.

நான் தொடர்ந்து மெனனம்.

“எனக்குத் தெரியும். அவள் இன்னும் தான் யாரென்று உங்குச் சொல்லல்ல என்று.”

“உங்களுக்கு....?” மெதுவாக இழுத்தேன்.

“அவள் என்ட மகள். மை வன் அன்ட ஒன்லி டோட்டர். நீ அவளைத்தான் காதலிக்கிறே?”

கறுத்த ஆடை அணிந்த சில அரக்கர்கள் என்மனதில் சடுகியாகத் தோன்றி பேயாட்டம் ஆடினர். கதவைத் திறந்து வெளியே ஓடிவிடலாமா என நினைத்து மிரண்டேன். கூண்டுக்குள் அகப்பட்ட எலியாக நிற்பதாக உணர்ந்தேன்.

“என் பயம்மா இருக்கா? டேக் இட் ஈளி மேன்”

சில நெருடிகள் மெதுவாகக் கடந்தன.

“பார்த்திபன் உன் நன்பன். இல்லையா?”

மெதுவாக தலையைசுத்தேன்.

“குழுதம் எனது ஒரே மகள். ஒரேயொரு தையல் மெழினை வைத்துக்கொண்டு

நான் போராடியவாறு வாழ்ந்த காலத்திலே பிறந்தவள். அப்போ நான் ரொம்ப வறிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தேன். வருமானம் ரொம்ப கம்மி. குடும்பச் செலவிலே ரொம்ப சிக்கனத்தை கடைப்பிடிச்சேன். அப்பறும் மெதுமெதுவாக முன்னேறி இப்போ இருக்கிற இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கேன்.” அவர் நிறுத்த இதையெல்லாம் என் எனக்கிட்டே சொல்றார்? என நான் வியக்க, அவர் தொடர்ந்தார்.

“குழுதாவுக்கு நான் ஒரு நல்ல மாப்பிள் ளையை செட் பண்ணினேன். ஆனா, அவள் மறுத்துட்டாள். கல்யாணம் முடிப்பதென்றா உன்னை மட்டும்தான் முடிப்பேன் என்று அடம் பிடித்தாள். இங்லீஸ் கிளாஸ்குப் வந்த உன்னை வோசபன்னினேன். உன்னை எனக்குப் பிடிச்சிருந்தது. என் மகள் ஒரு பெரிய குறை இருக்கு. அத்தகைய ஒருத்தியோட தொடர்ந்து வாழுமதுக்கு நீ ஏற்ற ஆளா இருப்பியா என்று எனக்கு அறியவேண்டி இருந்தது.”

‘என் குறை? என்ன குறை?’ மனம் அங்கலாய்த்தது.

“அவள் ரொம்ப கஞ்சத்தனமானவள். சின்ன வயசிலே ஸ்ரிஞ்சியா வாழ்ந்த பழக்கம் இன்னும் அவளோட ஓடிக்கிட்டிருக்கு. எனக்கிட்ட நிறைய செல்வம் வந்த பின்னாடி அந்தச் செல்வத்தை ஏழைகளோட பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புறன். அவனுக்கு வாற மாப்பிள்ளை விளிம்பு நிலையிலே வாழ்ற மக்களுடைய கஷ்டநஷ்டத்தை உணர்க்காடியவனாகவும் அவங்களுக்கு உதவக்காடியவனாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புறன்.” கூறிவிட்டு அவர் என்னைப் பார்த்தார்.

தொடர்ந்து என் முகத்தில் புன்னகை.

“உன் நண்பன் பார்த்திபன் எனது தாரத்துச் சொந்தக்காரன். அவன் உன்னைப் பற்றி ரொம்ப நல்லாச் சொன்னான். அவன் மூலமாக உன்னை என் பெக்டரியிலே சேர்க்கவைத்தேன். சிலவங்க உன்னிடம் கடன் கேட்டது, ஒருவன் மயங்கி விழப் போனது போன்ற எல்லாமே செடிந்தான். உன் இயற்கையான குணம் எப்படிப்பட்டது என்பதை அறிவதற்காக நான் வைத்த பர்ட்சைகள். நீ எல்லாவற்றிலுமே பாஸ்பண்ணிட்டே. பிள்ளை தொடர்பான உனது செயல்முறைகள் நீ ஒரு ஒன்துபிறினராக வர சகல தகுதிகளும் உள்ள ஒருவனாக உன்னை எனக்குக் காட்டித் தந்தது.

அதனாலே...” சுறியவாறு அவர் எழுந்து என் அருகில் வந்தார். என்னை இதமாக அணைத்தார்.

“நீதான் எனது மகனுக்கு குட்டபிள் ஹஸ்பென்ட். நான் என் டோட்டரை உனக்கு கட்டித்தாரேன். என் வைபோட உன் வீட்டுக்கு வந்து முறையாக மாப்பிள்ளை கேட்பேன். உன் பேரன்ட்ஸ்கிட்டே இதைச் சொல்லு. ஆனா, பெக்டரியிலே யாரிட்டயும் இப்போ சொல்லாதே.” சுறியவாறு என் தலையில் முத்தமிட்டார்.

அறைக்கதவைத் திறந்து வெளி வந்தபோது எண்ணற்ற பட்டாம்புச்சுகள் என் மனதில் உல்லாசமாகப் பறந்து திரிவதாக உணர்ந்தேன்.

(முஞ்சுறியிபு:- சுமார் நூற்றுஜம்பது வருடங்களாவில் நமது நாட்டை பிரித்தானியர்கள் ஆட்சிசெய்த காலத்தில் அவர்களின் ஆங்கில மொழியிலுள்ள மிகச் சில சொற்களை மட்டுமே நமது இன்பத் தமிழ் மொழி உள்வாங்கிக்கொண்டது. ஆனால், வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பூகோளமயமாக்கப்பட்டதை அடுத்து புற்றீசல் களாகத் தோன்றிய தொலைக் காட்சி நிலையங்கள், நெடுந் தொடர் நாடகங்கள், சினிமாக்கள் என பத்தும்பலதிலும் நாம் கேட்கும் உரையாடல்கள், நிகழ்ச்சிகளுக்கான தலைப்புகள் போன்றவை வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை ஆங்கிலம் கலந்துவைகளாகவே உள்ளன. கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்தே தோன்றிய முத்த தமிழ் என நாம் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அதே வேளை நமக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் தமிழ் சொற்களுடன் ஆங்கிலச் சொற்களையும் கலந்து கதைத்துப் பழகுவதன் மூலமாக ‘மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்’ என்பது இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோவென்ற சந்தேகம் எழுகிறது. இது தொடர்பாக வாசகர்களுக்கு விழிப்புணர்வுட்டுதற்காக எழுதப்பட்டதுதான் மேலே ‘மாற்றம்’ என்ற தலைப்பில் நீங்கள் வாசித்த கதையாகும்.)

○○○

நெஞ்சிருக்கும் ஆசைகளை நீ செய்வாய் சித்திரையே !

சித்திரையே நீயும் சிறப்புடனே வரவேண்டும் இத்தறையில் யாவருமே இனியசுகம் பெறவேண்டும் கொத்தாகப் பலியெடுத் கோரமுடை கொடுநோயும் திக்குத்திசை தெரியாமல் தெற்ததோடு மாடியவேண்டும் !

மனவுறுதி மக்களது மனமெல்லாம் எழுவேண்டும் வாழ்வழித்த பெருநோயும் மண்விட் டகலவேண்டும் இழந்தமுதல் தொழிலெல்லாம் ஏற்றமாய் வரவேண்டும் திதற்கெல்லாம் தீர்வுகொண்டு எழுந்துவா சித்திரையே !

பழையயடி கொண்டாட்டம் பட்சணாங்கள் செய்யவேண்டும் பலபேரும் பசிரந்துண்டு பட்டாசும் வெடிக்க வேண்டும் கலகலப்பும் கையணைப்பும் களிப்புடனே வரவேண்டும் சித்திரையே இத்தனையும் எடுத்துநீ வரவேண்டும் !

புத்தாடை வாங்கிடப் புறப்பட்டுப் போகவேண்டும் மத்தாப்புக் கடையைங்கும் வந்துமே குவியவேண்டும் மொத்தமுள்ள உறவெல்லாம் முழுமையாய் கூடவேண்டும் சித்தமெலாம் மகிழ்வெய்த சித்திரையே நீவருவாய் !

இனிப்புக் கடைக்கு எல்லோரும் போகவேண்டும் தடுக்கின்ற தடுப்பளைத்தும் தலைதெறித்து ஓடவேண்டும் குடும்பங் குடும்பமாய் குதாகலமாய் போகவேண்டும் நலந்திகழு மனம்மகிழ நீவருவாய் சித்திரையே !

வான்வழியாய் தறைவழியாய் மனமகிழ்ச் செல்லவேண்டும் நாமணியும் முகக்கவசம் நாட்டைவிட்டுப் போகவேண்டும் தேவையற்ற கட்டுப்பாடு தேசம்விட்டு அகலவேண்டும் சென்சென்று சேர்ந்திருக்கச் செய்திவோய் சித்திரையே !

இணையவழி நடக்கின்ற அத்தனையும் இல்லாமல் பழையயடி மண்பத்தில் பக்குவமாய் நடக்கவேண்டும் கருத்தரங்கம் பட்டிமன்றம் கலகலப்பாய் வரவேண்டும் காத்திருக்கும் மக்களுக்குத் தீர்ப்புச்சொல்வாய் சித்திரையே !

ஆலயத்தில் விழாக்கள் அத்தனையும் வரவேண்டும் அடியார்கள் அமைதியாய் ஆண்டவைனாத் தொழுவேண்டும் நீர்நிலைகள் சென்று தீர்த்தமாடு வரவேண்டும் நெஞ்சிருக்கும் ஆசைகளை நீசெய்வாய் சித்திரையே !

மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமச்ரமா
மெல்லேண் [ஆஸ்திரேலியா]

“காலத்தைப் போக்காமல் சிட்டிசன்விப்புக்கு “அப்ளை” பண்ணி விடுங்கோம்மா” ஒய்வில்லாமல் பாடுகின்ற என் தொலைபேசி அழைப்பைப்போல மாமா அடிக்கடி நினைவுபடுத்துவார்.

“வெளிநாடுகளுக்குப் போகவெண்டால் விசா எடுக்கவெல்லாம் ஓடித்திரிய வேண்டியதில்லை யெல்லே?”

ஆஸ்திரேலிய “சிற்றிஸன்சிப்” கிடைப்பதால் வருகின்ற நன்மைகளையெல்லாம் விலாவாரியாக வரிசைப்படுத்தி அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது படு பல்வியமாய்,

“ஓம் மாமா, எடுக்கத்தான் வேணும்”

என்று இழுத்தவாரே மெதுவாக வேறுதிசையில் கதையை மாற்றிவிடுவேன். தாய் இழுத்த இழுப்புக்குப் பின்னாலே நடந்து போகும் சின்னப்பிள்ளை போல அவரும் விடாமல் கதையைத் தொடருவார். நானும் என் புத்திசாலித்தனத்தால் அவரிடமிருந்து தப்பிவிட்ட பெருமையில் என் கணவரைப் பார்த்துக் கண்ணடிப்பேன், ஆறு வருசம் இப்பிடித்தான் கடத்தினேன்.

“அது எப்பிடி முடியும் ஆஸ்திரேலியன் பாஸ் போட்டை எடுத்து விட்டால் என்னுடைய தாய்நாட்டுக்கு போக நான் விசா எடுக்கிறதோ?”

என்று ஒரு சின்ன ‘கோ’ எட்டிப்பார்க்கும், எனக்குள்ளே. ‘ப்ளேன்’னை விட்டிறங்கி “ஆ என்னுடைய நாடு” என்ட பெருமிதத் தோட அந்த மண்ணின் காற்றை சுவாசிப்பேனா இல்லை அந்தியரோட ஒருத்தியாய் நானும் ‘லைனில்’ நின்று பயண அட்டை நிரப்பி ‘எதுக்கு வாராய்?’ என்ற கேள்விக்கு விடை தேடுவனா? மாமாவைக் காணுகின்ற நேரமெல்லாம் கூடவே அவருடன் சேர்ந்திருக்கும் அந்தக் கேள்விக்கும் சேர்த்தே பதிலை ஆயத்தப்படுத்தப் பழகிக் கொண்டதால் “அப்ளைக் கேஷனை”ப் பூர்த்திசெய்யாவிட்டாலும் ஏதேதோ சொல்லிச் சமாளிபிக்கேஷன் செய்தபடியே இருந்தேன்.

திருமணத்தின் பின்னே நாட்டை விட்டு வந்து ஆறு வருடங்கள் உருண்டோடிவிட்டன. அழகிய ஆஸ்திரேலியா கண் களையும் மனத் தையும் கவர்ந்தாலும்கூட எனக்குள்ளே ஈழத்தின் மீதிருந்த

கீர்த்தனி வாகீசன்
(அவஸ்திரேலியா)

ஞானம்
இறுதுமல்ல பரிசு

அஹர் செர்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்து
சிறுக்குதூப் போட்டி 2020

பிடிப்பும் அதன் பயண அட்டைக்கு நான் கொடுக்கும் மரியாதையும் கூடிக்கொண்டுதான் இருந்தது. ஆயிரந்தான் இருந்தாலும் அது பிறந்த மண்ணில் காலாடிபடும்போது வருகின்ற சுக்தத்திற்கு ஸ்டாகாது. அந்த நாட்டின் குடியுரிமையையும் என் பயண அட்டையையும் இழக்கப் பல நாட்களாக என் மனது ஒத்து வரவில்லை. கிளிப்பிள்ளை கதை சொல்வது மாதிரி என்னைக் காணுற நேரமெல்லாம் மாமா, ‘கீத்தீ, அப்ஸிக்கேசன் போட்டுட்டியள் தானே’

என்று கேட்பார். நானும்

“ஓம் மாமா, ஆயத்தம் செய்யறன்”

என்று சொல்லியபடியே நாட்களை நகர்த்திக் கொண்டிருந்தேன். புதுவருடப் பிறப்புக்கு நாட்டுக்குப் போய் பெற்றோரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மேல்டால் வேலையிலே கெஞ்சிக் கூத்தாடி இரண்டு கிழமை விடுமுறை எடுத்துக்கொண்டு என் தாய்நாட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். பயணப் பொதிகளைத் தள்ளிக்கொண்டு பதினான்கு மணிநேரப் பயணக்களைப்படுன் வந்த என்னை அள்ளி அணைத்துக்கொண்ட அம்மாவின் முகத்தைப்பார்த்து, அன்புமுத்தம் தந்த அப்பாவின் கரங்களைப் பற்றி.

“அக்கா நீ நல்லாய் மெலிஞ்சு வடிவா வந்திட்டாய்”

என்று நறுக்கென்று கிள்ளிச் சிரித்த சின்னத்தம்பியின் குறும்பிலும், தள்ளிவந்த ‘ட்ரோவி’யை மெல்ல வாங்கித் தான் தள்ளிக் கொண்டு வந்த பெரியதம்பியின் அன்பிலும் கரைந்துகொண்டே தாய் நாட்டில் காலாடி பதித்தேன். இரண்டு நாட்கள் மின்னலாய் மறைந்தன. யாருடைய கண் பட்டதோ என்னவோ. யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லுருக்குச் சென்று திரும்பி ஒரு பேருந்தில் வந்து கொண்டிருந்த சமயம் அதிலிருந்த மக்கள் பரபரத்துக் கதைத்ததிலும் வானொலிச் செய்தியிலும் “கொழும்பிலே எங்கோ குண்டு வெடிப்பாம் என்று தெரிந்து கொண்டேன்.” அதுவும் ஈஸ்டர் தினத்துக்கு இறைவனிடம் தஞ்சமடைந்த மக்களைக் குறிவைத்த தாக்குதலாம் அந்தச் செய்திவந்து முடியமுன்னர் அரசல் புரசலாக இன்னுமொரு இடத்திலெயும் வெடித்துவிட்டதாம், பலர் உயிரிழந்து விட்டார்களாம். அவர்களில் பலர் வெளிநாட்டவர் எனப் பலவாறாகப் பேருந்திலிருந்த மக்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

‘என்னப்பா இது’

பத்து வருடங்கள் கழித்து மீண்டுமா?

என்று வேதனையோடு வீடு வந்து சேரமுதலே தொடர்ச்சியாக மேலும் நான்கு இடங்களில் குண்டுகள் வெடித்திருக்கிறது. என்ற அதிர்ச்சி தரும் செய்தி வந்தது. அந்தச் சிறியதீவு ஸ்தம்பித்துப் போன்று. மக்கள் அனைவரும் வீட்டுக்குள் முடன்க, கடைத் தெருக்கள் வெறிச் சோடிப் போக எனக்கு ஆஸ்திரேவியாவிலிருந்து எச்சரிக்கை அழைப்புக்கள் தொடர்ந்து பயமுறுத்த, மிகுதி விடுமுறை வீட்டுக்காவலில் கழிந்தது.

ஙங்கே வெடிக்கும்?

யாரை இழப்போம்?

உயிருடன் திரும்புவேனா?

இப்படி பல கேள்விகளுடன் இரண்டு கிழமைகள் எப்படிப் பறந்தது என்று தெரியாது. பெற்றோரிடமும் மற்றோரிடமும் விடைபெற்று ஆஸ்திரேவியா வந்து சேர்ந்தேன். நண்பர்கள், உறவினர் குண்டு வெடிப்பில் சிக்கி உயிர் தப்பி வந்த அதிசயப் பிறவியைப் போலப் பார்த்தார்கள். அவர்களின் கேள்விகளுக்குப் பிரபல நடிகையின் பெருமிதத்தோடு பதில் சொல்லி முடிவதற்குள்ளே, வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சியதைப்போல இன்னுமொரு செய்தியும் வந்தது. தமிழர்களின் முக்கியமாக இந்துக்களின் பாரம்பரிய வழிபாட்டுத்தலமாக அமைந்திருந்த கண்ணியா வெந்தீருந்தில் உள்ள கோவில் உடைக்கப்பட்டு அங்கே விகாரை ஒன்று எழுப்பப்படுகிறதாம்! திருகோணமலை நான் பிறந்து வளர்ந்த இடம். அங்கே நடந்ததினாலோ என்னவோ தெரியாது அது என்னை வெகுவாகப் பாதித்திருந்தது. அதனால் தாய்நாடு பற்றிய விருப்பு வெறுப்புக்களை பற்றறுத்த துறவியாகினேன். இனியென்ன இருக்கிறது எமக்கு?

என்ற தத்துவ விசாரணையில் மனம் ஈடுபட்டது. ‘இனியும் பிறந்த மன் ஆசை இருக்கிறதோ’ என மாமா கேட்டார். அதனால் என் பிடியைத் தளர்த்திக் கொண்டு ஆஸ்திரேவியக் குடியுரிமை பெறுவதற்கான விண்ணப்பத்தை அனுப்பி முடித்தேன். ஏறும்பூரக் கற்குழியும் என்ற பாணியிலே மாமாதான் கடைசியிலே வெற்றி கொண்டார்.

காலம் தான் சிறகில்லாமலே பறந்து கழிகிறதே விண்ணப்பம் அனுப்பி ஒரு வருடம் ஓடி மறைந்ததை அடுத்து, பர்ட்சை

எழுதுவதற்கும், ஒரு சிறிய நேர்காணலுக்கும் அழைக்கப்பட்டபோதுதான் புரிந்து கொண்டேன். கற்றதையெல்லாம் கொட்டி நூறு வீதமதிப் பெண்களோடு பர்ட்சையில் தேறியதை நினைத்து ஒரு சின்னப் பெருமித்தோடு நேர்முகத் தேர்வை முடித்து நின்றபோது அந்த வெள்ளைக்காரன் “சிறப்பாக எல்லாம் பாஸ் செய்து விட்டங்கள், இரண்டு மாதுத்தில் நாங் கள் ‘ப் ளெட் ஜின் செர மொனிக் கு’ (உறுதிமொழியெடுக்கும் விழா) அழைப்பு அனுப்புவோம் அங்கு வந்து ப்ளெட்ஜ் பண்ணி விட்டால் உங்கள் குடியிருமை நிறைவேற்றப்படும்” என்று சொன்னபோது மீண்டும் ஒரு கணம் எனக்குள்ளே என் ஈழக்குடியிருமை எட்டிப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டது. மனதில் ஒருவித நெருடலோடு சரியென்று தலையைச்த்து விட்டு வீடு வந்து சேர்ந்ததுதான் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. மிக மிக அவசரமாகவே அந்த இரண்டு மாதங்களும் கழிந்தது. வந்திருந்த அழைப்புக்கடித்தை எடுத்துக் கொண்டு என் கணவருடன் ‘சிட்டிஸன்ஷிப்’ விழா நடக்குமிடம் சென்றதைந்தேன்.

இது என்ன இங்க ஏதும் தேர் அல்லது சப்பற்றத்திருவிழா நடக்க ஆயத்தும் நடக்குதோ? என்று ஒரு கணம் மலைத் துத் தான் போனேன். அங்கே நிறைந்து வழிந்த மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு. திருகோணமலை பத்திர காளியம் மன் கோவிலிலே நடக்கின்ற தேர் த் திருவிழா கண் முன் னே மின் னி மறைந்தது. என்னதான் இருந்தாலும் பிறந்து வளர்ந்தது முதற்கொண்டுபோய்வந்த கோவில் அது. சிறிது காலம் சொந்த வீட்டைவிட்டு வந்து பத்திரகாளியம்மன் பக்கத்திலேயே வாடகை வீட்டிலே இருந்த காலங்கள் மறக்க முடியாதவை. அங்கே ஆண்டுதோறும் நடக்கின்ற தேர்த்திருவிழாவுக்கு அலைமோதும் கூட்டத்தைப் போல நான் எங்கேயும் கண்டதில்லை. அவ்வளவு சனத்திரள் எங்கெல்லாமோ இருந்து மக்கள் வந்திருப்பார்கள். நாங்களொல்லாம் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் ‘கட்’ அடித்து, புதுச்சட்டை போட்டுக் கொண்டு பத்திரகாளியம்மன் கோவிலுக்குப் போவோம். எங்கள் கவனமெல்லாம் அங்கே புதிதாய் முளைத்திருக்கும் கடைகளில்தான் இருக்கும். அம்மா அளவாய்த் தந்துவிட்ட காசி விருந்து எதை வாங்குவது எதை விடுவது என்று ஆலோசித்துக் கொண்டே நானும்

தம்பிமாரும் பலமுறை அந்தக் கடைகளைச் சுற்றியிருக்கிறோம். மஹ்ம், அதெல்லாம் அந்த மண்ணோடு கரைந்த அழகிய என் இளமைக்கால நினைவுகள்.

‘கீத்தி’ விசிடேர்ஸை ஹோலுக்குள்ளே போக்டாம், நீர் வேற பக்கத்தால வரவேணும்’.

என் கணவர் தட்டிச் சொன்னபோது சுயநினைவுக்கு வந்தேன்.

‘ஓமப்பா, நீங்க போங்கோ’

என்று சொல்லி அவரிடம் என்னுடைய கையடக்கத் தொலைபேசியையும் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு மீண்டும் என் கவனித்தலுக்கு ஜக்கியமானேன்.

அப்பப்பப்பா!!! எத்தனை தினுசான மனிதம் இந்த உலகில் இருக்கிறது!!!

தற்போது நான் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அதிலே ஒரு துளிதான் என்றாலும் அதுவே என்னை அங்கலாய்க்க வைத்ததென்றே சொல்லவேண்டும். தாய், தகப்பன், பிள்ளை, கணவன், மனைவி, காதலன், காதலி மற்றும் கருவற்ற தாய்மார் முதற்கொண்டு வெவ்வேறு நாட்டினர், விதம் விதமான மொழிபேசவோர், பல இனம், சிலமதம், மேலும் மதமோ இனமோ இல்லாதவர் என பலர் ஒன்று திரண்டிருந்தனர்.

உலகத்தில் இத்தனை விதமான உடைகளை மக்கள் அணிகின்றனரா?

என்று எனக்குள்ளே ஆராய்ச்சியிலே இறங்கியிருந்தேன். விருந்தினர் விலகிச்செல்ல, இன்றைய விழாவின் கதாநாயக நாயகிகள் (என்னையும் சேர்த்து) வரிசையாக நின்று விழா நடக்குமிடம் நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தோம். விழா ஒழுங்கமைப்பாளர் சிலர் வருகின்ற மக்களுக்கு வழி காட்டுவதிலும், தேவையான தகவல்களை வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அதற்குள்ளே வரிசையில் நின்றவர்களுக்கிடையே துண்பப்பட்டு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த கர்ப்பினித் தாய்மார்களை ஒருவர் அழைத்துக் கொண்டு விழா நடக்கும் இடத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார். அந்த மனிதாபிமானம் நிறைந்த செயல் என் மனதையும் கவர்ந்தது.

‘இப்படியெல்லாம் எமது நாட்டில் செய்வார்களோ?’

“இயலாதோருக்கு முன்னுரிமை கொடுப்ப திலும், சிறிய விடையங்களுக்கும் ‘தங்க்யூ’ சொல்வதும் சின்னத் தவறுக்கும் ‘சொறி’ என் இயல்பாகவே சொல்லும் பழக்கமும், மற்றவர்

அந்தரங்கங்களுக்குள்ளே முக்கை நுழைக்காத மனித தர்மமும் உங்கள் நாட்டில் இருப்பதை விட என்னிடம் நிறையவே இருக்கிறது

என அடிக்கடி எட்டிப்பார்த்து மார் தட்டியது ஆஸ்திரேலியா. சின்னைக் குழந்தைகள் முதல் தாத்தா பாட்டி வரை அனைவரும் இந்தக் கூட்டத்திலே அடக்கமாயிருந்தனர். மேது மெதுவாக நகர்ந்து இவையெல்லாவற்றையும் கண்காணித்துக் கொண்டே வந்த என்னிடம்

“உங்கள் லாஸ்ற் நேம்”

என்ன என ஒருவர் கேட்டதற்கு நான் விடை கூற,

“நீங்கள் அங்கே போங்கள்”

என்று அவர் கை காட்டிய பக்கத்துக்கு விரைந்தேன்.

ஒருவர் என் அடையாள அட்டையை சரிபார்த்த பின் என்னுடைய குடியிருமைப் பத்திரத்தையும், தேர்தல் பதிவுப்பத்திரத்தையும் கையிலே தந்து உள்ளே செல்லச் சொன்னார். அங்கே சென்று, தேர்தல் பதிவுப்பத்திரத்தைச் சரிபார்த்து அங்கிருந்தவரிடம் கொடுக்கும் போதுதான் ஒன்று உறைத்தது. ஓ...இனி இந்த நாட்டின் தலைமைகளைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பும் கூடவே சேர்த்துத் துறப்பட்டுள்ளதை உணர்ந்தேன். எமது நாட்டில் விரும்பாவிடில் தேர்தலுக்கு வாக்களிக்கப் போகாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இங்கே அப்படிச் செய்ய முடியாது. செய்தால் நூறு “டொலர்” அபராதம் கட்ட வேண்டும் என எனது கண்வர் என்றோ சொன்னது காதுக்குள்ளே ஒலித்தது. என் குடியிருமைப் பத்திரத்தை எடுக்க, என்கைகள் இருப்புக்கொள்ளாது பரபரத்தன. அதைப் பார்த்தபடி ஒரு நிமிடம் நின்றேன். பொன்வண்ண அட்டையில் கொட்டை எழுத்துக்களில் எனது பெயரிட்டு, இன்னாருக்கு இத்தனையாம் தேதி இக்குடியிருமை வழங்கப்பட்டது என அச்சடித்து குடிவரவு, குடியிருமை, புலம் பெயர்ந்தோர் சேவைகள் மற்றும் பன்முக கலாச்சார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சர் கையொப்பமிட்டிருந்தார்.

நானும், கணவரும் சொல்லி வைத்து ஒரே நிறத்தில் உடையனிந்ததாலோ என்னவோ அந்தக் கூட்டத்துக்குள்ளே கணவரைக் கண்டு பிடிப்பது எனக்குச் சிரமமாக இருக்கவில்லை. நேரே அவரிடம் போய் நின்று,

“இங்கே பாருங்கோவன் குடியிருமை சேர்டிபிகெட்”

என்று காட்ட,

“ஓகே, இப்போ நீரும் ஒரு ஒளி... ஹெய் மேய்ட்”

என்று சிரித்தார். அவரோடு சேர்ந்து சிரித்துக்கொண்டே அந்தப்பெரிய மண்பத்தை நோட்டமிட்டேன். அது எனிமையாகவும் நேர்த்தியாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது முன் மேடை. ஒரு பக்கத்தில் பேசுபவருக்கான தளபாடத்துடன் ஒவிவாங்கி பொருத்தப்பட்டு பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது நடுவிலே ராணி இரண்டாம் எலிஸபெத் தினுடைய உருவம் கனகம்பீர்மாக நின்று கொண்டிருந்தது. மேடையில் இருப்புமும் ஆஸ்திரேலியாவின் மூன்று கொடிகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆஸ்திரேலியாவில் மூன்று விதமான தேசியக் கொடிகள் பழக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஒன்று நீலமும் வெள்ளையும் சிவப்புமான நாட்டைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கொடி, மற்றையது கறுப்பும் சிவப்பும் மஞ்சளுமாக இங்கு வாழ்ந்த மற்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற ஆதிக்குடிகளான ‘அபொறிஜினியர்’ களின் கொடி, இன்னொன்று பச்சையும் நீலமும் வெள்ளையுமாக இன்னுமோரு ஆதிக்குடிகளான ‘டோரா’ நீரினை தீவுவாசிகளினரின் கொடி. ‘சிற்றிலென்ஷிப் பர்ட்சைக்குப் படித்ததெல்லாம் மனதுக்குள்ளே வந்து போக எனக்குள்ளே சிரித்துக் கொண்டேன். குடியிருமை பெறுபவர்கள் அமர்ந்து கொள்ள நாற்காலிகள் அடுக்கப் பட்டு பின்னே சிறிது இடைவெளி விட்டு விருந்தினர்களுக்கு நாற்காலிகள் போடப் பட்டிருந்தன.

அமைச்சர் வருவதற்கு பதினைந்து நிமிடங்களே இருந்த நிலையில் மக்களில் பலர் தம் உறவினர்களோடு சேர்ந்து அந்த மூன்று கொடிகளுக்கும் முன்னேயும், எலிஸபெத் மகாராணியிடனும் நின்று தங்கள் குடியிருமைப் பத்திரிங்களைக் கைகளில் ஏந்தியபடி புகைப்படங்கள் எடுப்பதிலே ஆர்வம் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். என்கணவரும் “அதில் நில்லும் நான் ஒரு போட்டோ எடுக்கிறேன்”

எனக் கூற நானும் அழகாயொரு ‘போஸ்’ கொடுத்தேன். அவர் தன் ‘கமெராக்’ கண் கொண்டு சில படங்களை ‘கிளிக்’ செய்தார். சரியாக பண்ணிரெண்டு மணிக்கு மெல்லிய இசை தொடங்கியது. அனைவரும் ஆசனங்களில்

வார்த்தைகளில் வரம்புகட்டி
பாந்திகளில் பதங்கள் நட்டு
கோர்த்திருக்கும் கொரோனாவின் - பெரும்
கொடுமைக்கு வடிகாலமைத்திடு.

ஏர்கொண்டதோர் உழுவனாய்
ஏந்திய எழுத்தாணிக்கோலோடு
நேர்கோட்டில் உழுகின்றாய் - குளிர்
நீர் நனைக்க வேரோடு...

விதைக்குள்ளே விருட்சங்களையே
விதைக்கின்ற நோக்கோடு
புதைகின்ற பண்பட்டை - எம்பி
புரட்டிப்போடும் எழுத்தோடு...

உரமாக உணர்வுகள் தூவி
உளம்செழிக்கும் நோக்கோடு
தரமான தமிழ்க் கவியை - நீயே
தந்திடுக சிறப்போடு...

பருவம் பார்த்துப் பயிர்செய்து
பண்பாட்டு (மரபு) க்கவியோடு
கருவத்துடன் களமிறங்கி - சொற்
களை எடுக்கும் முனைப்போடு...

அறுவடையில் பெரும் ஆச்சரியம்
ஆற்றல்களோ பூச்சொரியம்
மறுபோகத்து விளைச்சலிலே - மொழி
மலைத்திடும் வியப்போடு...

நீஞும் மனவயல்கள் எங்கும்
நீர்பாய்ச்சும் களிப்போடு
ஆழவழுதும் கருவிகள்கொண்டு - நீ
ஆற்றுப்படுத்திட விதைபோடு...

தரிசனமோ தாய்நிலத்தில்
தரிசுநிலமோ வார்த்தை வறுமையில்
கரிசனம் காட்டிமையா - இந்த
கன்னி (க) கவியாவதற்கு உரம்போட்டு...!

- அங்கவென்புவிலேன்திரான்

குண்ணிக் கவிதை ரூபாய்

அமருமாறு பணிக்கப்பட்டனர். வரவேற்புறையை
குடிவரவுத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த பெண்
அதிகாரி ஒருவர் நிகழ்த்தினார். குடிவரவு
அமைச்சர் எங்கள் அனைவருக்கும் வாழ்த்துக்
களைத் தெரிவித்தார். நிகழ்வின் முக்கிய
கட்டமான உறுதிமொழியெடுக்கும் நிகழ்ச்சி
ஆரம்பானது. கடவுளை நம்புவோர்க்கு ஒருவித
மாகவும், பிரபஞ்சத்தை அல்லது ஒன்றையும்
நம் பாதவருக்கு இன் னொருவிதமாகவும்
இருதடவைகள் அமைச்சர் உறுதிமொழியை
வாசித்தார். அவரைத் தொடர்ந்து நாங்களும்
வாக்குறுதி எடுத்துக் கொண்டோம்.

“இந்த நேரத்தில் இருந்து, கடவுளின் கீழ்,
ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் அதன் மக்களுக்கும்
நான் விகவாசமாக இருக்கிறேன்.

அவர்களுடைய ஐந்நாயக நம்பிக்கைகளை
நான் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய உரிமைகள் மற்றும்
சுதந்திரங்களை நான் மதிக்கிறேன் மற்றும்
அவர்களுடைய சட்டங்களை நான் கடைப்
பிடிப்பேன், கீழ்ப்படிவேன்”.

தொடர்ந்து ஆஸ்திரேலியத் தேசியக்கீதம்
இசைக்கத் தொடங்கியது. (“Australians all
let us rejoice, for we are young and free...”)
ஆஸ்திரேலியர்கள் அனைவரும் மகிழ்வோம்
நாங்கள் இளமையாகவும் சுதந்திரமாகவும்
இருக்கிறோம். அதன் அர்த்தத்தினை உணர்ந்து
கொண்டு மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து நானும்
பாடுகையில் மனதுக்குள்ளே ஒரு இனம்
புரியாத சிலிரப்பு இழையோடியது. பாடி முயிந்த
வுடன் நீண்டதாக ஒரு பெரியமுச்சினை
இழுத்துவிட்டுக் கொண்டேன். விழா இனிதே
நிறைவூற்றது. பெருவெள்ளமாய் நின்ற சனக்
கூட்டம் மெதுமெதுவாக கலைந்து செல்லத்
தொடங்கியது. ஆஸ்திரேலியக் கொடி
யொன்றிலே நிலைத்த பார்வையுடன் என்னை
மறந்து நின்று கொண்டிருந்தேன். சொந்த
மண்ணின் காற்றை சவாசிக்க முடியாது
சிதறிப்போய் எங்கோ தொலைதூரத்தில்
மின்னிக்கொண்டிருக்கின்ற நட்சத்திரங்களுக்கு
நடுவே நானும் ஒருத்தியாகி விட்டேன் என்ற
வருத்தம் அடிமனதில் இனம்புரியாத வலியை
ஏற்படுத்த இதுவரை அனுபவித்த சந்தோசம்
எல்லாம் கலைந்துபோன சனக்கூட்டம் போல
காணாமல் போக, வெறுமை ஆக்கிரமிப்பதை
உணர்ந்து மௌனமாகினேன்.

ஓஓஓ

சுந்தரம் சுவையோம்

[07]

இந்தியப் பண்பாட்டில் எண் 18, ஓர் அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எண்ணாகும். மகாபார தத்தைத் தந்த வியாசர், எண் பதினெட்டின் முக்கியத்துவத்தை வெளி உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டினார் என்னாம்.

மகாபாரதமானது 18 பர்வங்களைக் கொண்டது. மகாபாரதத்திலே அமைந்துள்ள பகவத் தீரை 18 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. மகாபாரத யுத்தம் 18 நாட்கள் நடைபெற்றது. யுத்தத்திலே மொத்தமாக 18 அக்ஞஞான யடை அளவு பங்குகொண்டது என்று 18இன் பட்டியல் மகாபாரதத்திலே நீண்டு செல்லும்.

சம்ஸ்கிருதத்திலே கட்டப்யாடி என்கின்ற ஓர் இலக்க முறைமை உள்ளது. தமிழ் எண்கள் அமைப்பிலே க - 1, உ - 2, என்ற அமைப்பைப் போன்று சம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களுக்கு இலக்கங்களை இந்தக் கட்டப்யாடி அமைப்பு வழங்கியுள்ளது. இதன் அடிப்படையிலே ஜய (வெற்றி) என்ற சம்ஸ்கிருத சொல்லுக்கு 18 என்கின்ற இலக்கம் வருவதைக் காணலாம்.

இந்த அடிப்படையிலே 18 என்பது வெற்றியை (ஜயத்தை) வழங்கும் இலக்கமாக அமைகின்றது.

வியாசர், மகாபாரதத்துக்கு வழக்கிய பெயர், ஜய என்பதாகும். **மகாபாரதம்** என்பது பிற்காலத்துப் பெயர்.

வியாசர், தான் 18ஆம் எண்ணுடன் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை மகாபாரதத்துடன் மட்டும் நிறுத்தவில்லை. அவர் மகா யுராணாங் களையும் 18 ஆக உலகிற்குத் தந்துள்ளார். இதைத் தொடர்ந்து வந்த உப யுராணங்களும் 18 என்ற எண்ணிக்கையில் அமைந்தன.

வேதத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட 4 வேதங்கள், 6 வேதாங்கங்கள், 4 உப வேதாங்கங்கள், 4 உப வேதங்கள் என்ற பகுதிகளைச் சேர்த்து வேதமானது 18 ஏதித்தைகளாகக் கூறப் பெறும்.

இந்த 18ஆம் எண்ணின் சிறப்பானது தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பரவலாக உள்ளதைக் காணலாம். பழந்தமிழின் ஆணிவேராகும் சங்க

- B. சுந்தரன் ஜய்

இலக்கியங்கள், நீதி நூல்கள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்கள் மற்றும் நூல்கள் தீயிக்கணக்கு நூல்களாக எம் முன்னோர்கள் தந்துள்ளனர். தமிழிலே எழுந்த சமய இலக்கியங்களிலும், எண் 18இன் தாக்கம் இருப்பதை பதினெண் சுந்தர்கள் எனத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளதன் வாயிலாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கினால் கூட, 1800 ஆண்டுகளிலேதான் தமிழக்கு வெற்றி (ஜயம்) கிடைக்கத் தொடங்கியது எனலாம். ஈழத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் பல அறி ஞர்கள் பிற்ந்து பல நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் மொழிநூல்களை அச்சேற்றியுள்ளார்கள்.

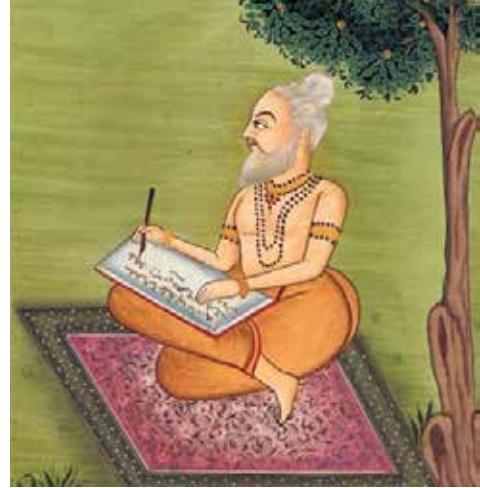
சரி, இராமாயணத்துக்குள் நுழைவோம்... வாஸ்தவ இராமாயணம், மகாபாரதத்துக்கு முன் வெற்றி ஆதிகாவியமாகும். இராமாயணத்திலே பொதிந்துள்ள 18 எண்ணின் நூட்பங்களை இங்கு சற்று கோட்டுக் காட்டுவோம்.

இராமாயண இதிகாசத்தை வெற்றிகரமாக நகர்த்துவதற்குக் காரணமாக அமைகின்ற சம்பவங்கள், ஒவ்வொரு காண்டத்தினதும் 18ஆவது சர்க்கத்திலே (அத்தியாயத்திலே) வைக்கப்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

பால காண்டம் :

18ஆவது அத்தியாயத்திலே இராமன் சவ தாரமானது பாடப்பெற்றுள்ளது. வால்மீகி, இராமனின் பால பருவத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பாடவில்லை. இராமன் பிறந்தான். அவனுக்கு நாமகரணம் நடந்தது, வசிஷ்டரிடம் கற்றான், என்று 20 பாடல்களை மாத்திரமே பாடிய வால்மீகி, அதே 18ஆம் அத்தியாயத்திலே இராமனத் தன்னோடு அனுப்பும்படி வர்ணவாய்த்தர்ர் கெட்டு வந்ததையும் பாடியுள்ளார்.

அதாவது இராமாயண ஆரம்பக் கதையின் முக்கிய சம்பவங்களான இராமனின் பிறப்பும், விஸ்வாமித்திரரின் வருகையும்

18ஆம் அத்தியாயத்திலே பாடப்பெற்றுள்ளது. வில்வாமித்திரரே இராமன் - சீதையின் திரு மணத்துக்கு காரணமாக அமைந்தவர் என் பதை அனைவரும் அறிவர்.

ஷயோத்தியா காண்டம் :

அயோத்தியா காண்டத்தின் 18ஆவது அத்தியாயத்திலே கைகேயியின் முன்னால் இராமன் நிற்கின்றான். தசரதன் மயக்கத்திலே உள்ளான். **இரண்டு வரங்களையும் இராமனுக்கு கைகைய் கூறுங்களார்.** இராமனிடம் கூறப்பெற்ற இரண்டு வரங்களும், இராமாயணத்தின் கதை ஒட்டத்தை எப்படியெல்லாம் புரட்டிப்போட்டது என்பதை இராமாயணம் கற்றோர் அறிவர்.

இரண்ய காண்டம் :

அதிமுக்கியமான சம்பவத்தை ஆரண்ய காண்டத்தின் 18ஆம் அத்தியாயத்திலே காணலாம். இராமனுக்கு முன்னால், **குர்ப்பனைகையீன் அப்பகங்கத்தை இலக்குமணன் செய்கின்றான்.** இந்த சம்பவம், இராவணனை அந்த இடத்துக்கு இழுத்து, அவன் சீதையை அபகரிப்பதற்கு காரணமாகி, நிறைவிலே இராவணனின் வதத் துக்கும் காரணமாக அமைந்தது.

நஷ்டந்தா காண்டம் :

வால் வத்தின் உச்ச கட்டத்தனை கிட்கிந்தா காண்டத்தின் 18ஆம் அத்தியாயம் காட்டுகின்றது. வாலியின் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இராமன் விளக்கங்கள் கூறி, அத்தியாய நிறைவிலே இராமனின் விளக்கங்களை வாலி ஏற்றுக் கொள்கின்றான்.

சக்கிர்வன் ஆட்சிக்கு வந்தாலேதான் சுக்கிர்வனுடன் உள்ள ஹனுமானை அனுப்பி சீதையைக் கண்டுபிடிக்கமுடியும்.

சுந்தர காண்டம் :

அசோகவனத்திலே மரத்தின் மேலே ஹனுமான் இருக்கும்போது மரத்தின் கீழே சீதை இருக்கின்றாள். அப்பொழுது **இராவணன் அசோகவனத்துக்கு வருக்கிறான்.**

அதன்பின்னர் இராவணனுக்கும் சீதைக்கும் ஆன உரையாடல் ஆரம்பிக்கின்றது. ஹனு மான் அனைத்தையும் மரத்தின் மேலேயிருந்து கேட்டுக் கொண்டுள்ளான்.

இன்னும் நுணுக்கமாக நோக்கினால் சுந்தர காண்டத்தின் 36ஆம் அத்தியாயத்திலே கதனையாழ்வை சீதையீட்டு ஹனுமான் கையளிப்பது,

54ஆம் அத்தியாயத்திலே ஹனுமான் **இலங்கையைத் தகனம் செய்வது** என்ற சம்பவங்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. 36, 54 என்பவை 18இன் மடங்குகள் என்பதை கவனத்தில் கொள்க. விரிவஞ்சி ஒருசில உதாரணங்கள் மாத்திரமே இங்கு கூறப்பெற்றுள்ளன.

யந்த காண்டம் :

இராமாயணத்துக்கு **சுரணாகத் சாஸ்திரம்** என்கிற அடையாளமும் வைஷ்ணவர்களின் மத்தியிலே உண்டு. ஓவ்வொரு காண்டத்திலும் இராமனிடம் சரணாகதி அடைகின்ற சம்பவங்கள் காட்டப்பெறும். தேவர்கள், இலக்குமணன், பரதன், ஆரண்ய முனிவர்கள், சக்ரவன், என்ற நீண்டதொரு சரணாகதி பட்டியல் இராமாய ணத்திலே உண்டு. அவற்றிலே தலையாயது எனக் கருதப்பெறுவது **வீரீஷண சுரணாகத் ஆகும்.** அந்த வீரீஷண சரணாகதி யானது யுத்த காண்டத்தின் 18ஆம் அத்தியாயத்திலே கூறப்பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாக வால்மீகி இராமாயணத்திலே 18ஆம் அத்தியாங்கள், மற்றும் 18ஆம் அத்தியா யத்தின் மடங்குகள் இராமாயணத்தின் நோக்கத்துக்கான முக்கியமான சம்பவங்களைக் கூறுகின்றன.

இராமாயணம், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளையும் தாண்டி, மனிதர்களின் மத்தி யிலே காலங்காலமாக நிலைத்துநின்று, **ஐயம் பயற்றுமைக்கு** இவ்வாறு பொதிந்துள்ள எண் 18இன் நுட்பங்களும் ஒரு காரணமாகும்.

இராமாயணத்திலே பொதிந்துள்ள எண் 18இன் நுட்பங்கள் எழுந்தமானவையல்ல...

நுட்பங்கள் வெளித்தெரியும்போது அந்த நுட்பங்களைச் சுவைப்பதும் ஒரு தனியனுபவம்.

(சுவைப்போம்...)

சிறுகதை

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. தெய்வேந்திரம் வழைமையைவிட கொஞ்சம் வெள்ளனவாக எழுந்துவிட்டார். மாதாகோவிலில் ஏழு மணிக்கு பூசை, ஞாயிறு பூசை தவறினால் பாவமாம்! அதனால்தான் அப்படி.... இதை கருத்தில் கொண்டு மனையாள் தேவராணி வேளைக்கே எழும்பி கோவிலுக்குப் போகும் ஆயத்தங்கள் செய்வது ஞாயிறுதோறும் நடக்கும் சங்கதி. இவர் காலைக் கடனை முடித்துவிட்டு வந்த பின்னும் உறங்குகிறார்களே! என்னவாக இருக்கும்! (மன்னிக்கவும் இவர்கள்

சற்று வயதானவர்கள் வேறு வேறு அறைகளில்தான் படுத்துறங்குவர்)

தெய்வேந்திரம் அறையைத் திறந்து மின்விளக்கைப் போட்டார். மனையாள் ஆழந்த உறக்கத்தில் இருந்தாள், அசைவற்றுக் கிடந்தாள், இவர் கொஞ்சம் பதறித்தான் போனார்! இரவு தனக்கு கொஞ்சம் சரியில்லாம் இருக்கு என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தவள். என்ன ஆச்சுதோ என்று பதகளித்துப் போனார்!

“தேவராணி தேவராணி, என்ன செய்யுது? பேச்சு மூச்சு இல்லாம கிடக்குறாய்! கோவிலுக்குப் போற இல்லையா?....” அப்போதுதான் அனுங்கும் குரல் கேட்ட இவருக்கு கொஞ்சம் ஆறுதலானது. “என்னப்பா செய்யுது? இன்டைக்கு கோவிலுக்குப் போக ஏலாதா?”

“என்னெண்டப்பா போறது? ரா ராவா நித்திரையே வரமாட்டன் எண்டு இருந்தது! கை கால் எல்லாம் அடிச்சி முறிச்ச மாதிரி உளைவா கிடந்தது! காச்சல் குணமாக கிடக்கு. என்னெண்டப்பா கோவிலுக்குப் போறது? என்னால் ஏலாது” அவள் மற்ற வளமாக திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டாள்! இவர் தலையிலே கையை வைத்துக் கொண்டு சார்மனையில் சாய்ந்து கொண்டார். பிள்ளைகள் குடும்பமாகி தூரத் தூர இருக்கிறார்கள். இடைக்கிடை என்றாலும் தொலைபேசியில் கதைத்து சுக நலன் விசாரிப்பார்கள்தான். காசைத்தான் அனுப்புவார்கள். ஆபத்துதலி கையுதவி...? அயலில் இருப்பவர்கள் நெருங்கிய உறவினர்தான். தங்கள் தேவைக்காக மட்டும் வந்து போவார். அல்லது கொண்டாட்டங்கள் என்றால் நல்லா விருந்து சாப்பிட்டுப் போவார்! தெய்வேந்திரம் போன்றோர்க்கு ஆபத்தந்தரத்துக்கு உதவுவார் யார்?! தெய்வேந்திரம் கொஞ்ச நேரம் அதிர்ந்து செயலிழந்து போனாலும், சிறிது நேரத்தில் தான் இப்போது செய்ய வேண்டிய அவசரப்பணியை நினைத்துக் கொண்டு உசாராகி விட்டார். “ஆண்டவரே எம்மைக் காப்பாற்றும்” என்று சொல்லிக் கொண்டு சமையலறைக்கு நடந்தார். நாளாந்தம் மனையாள் இஞ்சித் தேத்தண்ணி போட்டுத் தருவாள். உற்சாகம் பிறக்கும். அடுத்துச் செய்ய வேண்டிய தன் கடமைகளை மெத்த உசாராக

கடவுளின் மேதை நன்றைக்கே

செய்து முடிப்பார். இன்று அந்தப் பணிகளைத் தானே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றுதான் அடுக்களையில் உள்ளிட்டார்.... இஞ்சி எங்கே இருக்கிறது, அதைச் சுரண்ட கத்தி எங்கே, தேயிலை சீனி எங்கே எங்கேயோ!.... எப்படியோ எல்லாம் தடவி தேடி எடுத்து தேநீர் தயாரித்து ஆவி பறக்க அறையுள் உள்ளிட்டார். “என்னப்பா செய்யுது இன்னும் எழும்பாம கிடக்கிறாய! சரி இந்தத் தேத்தன்னிய எண்டாலும் குடியுமன்.”..... தன் கணவன் இன்றுதான் முதல் முதலாக தானே தேநீர் தயாரித்து நீட்டுகிறார் என்பதை உணரும்போது அவள் புளகாங்கிதமடைந்தாள். இந்தத் தேநீரோடு காய்ச்சல் பாய்ச்சல் காட்டும் போலிருந்தது! என்றாலும் அவள் மனோரதப் படி ஆகவில்லை! காய்ச்சல் வாடை மேலெழுந்து கொண்டுதான் இருந்தது, அசதியும் கூடிக் கொண்டே வந்தது! “அந்தப் பன்டோல் குளுசைய எடுத்துத்தாப்பா காய்ச்சல் நிக்குதா என்டு பார்ப்பம்”

“அது எங்க கிடக்கு?”

“முன் மேசையிலதான் வைச்சக் கிடக்கு இவ்வளவு காலமா இருக்குறிங்க கண்ணுக்கு தெரியலையா?”.... அவருக்கு கண் பார்வையும் கொஞ்சம் மங்கலதான். எப்படியோ தடவி எடுத்துக் கொடுத்தார் தண்ணீரோடு. ஆனால் பலனளிப்பதாகத் தெரியவில்லை அதே அசதிதான். இரண்டு நாளின் பின் மதையாள் சொன்னாள் “இப்ப எங்க பார்த்தாலும் ஓயாத மழையாக வெள்ளமாக இருக்கு சேறும் சக்தியுமாகக் கிடக்கு. நுளம்பு பெருகி டெங்கு காய்ச்சல்தான் எங்கையும் பரவிக்கொண்டிருக்கு! எனக்கும் அதுதானோ என்டு பயமாயிருக்கு! என்னக் கெதியா பெரியாஸ்பத்திரியில் கொண்டு காட்டுங்க! இதால எத்தினபேர் உத்தரிக்கிறாங்க செத்தும் போயிற்றாங்க!”

“அய்யோ அப்பா, அங்க ஆசுப்பத்திரி கட்டில் எல்லாம் நிறைஞ்சி போயிற்றாம்! ஒரு கட்டில்லை முன்டு பேர கிடத்தியிருக்காம்! நீ அங்க கிடந்தா உதவிக்கு ஆர் நிக்குறது பொம்புள வாட்டில் ஆம்புளைகள் நிக்க விடமாட்டாங்க? உனக்கு ஏதும் நடந்தா உதவியா நிக்குறது ஆர்? அதுவும் போக டெங்கு என்டு அறிஞ்சா காணும் எங்கட வீடு வாசல்வளை மட்டுமல்ல, இந்த வட்டாரத்தையே பிரட்டி எடுத்துப்போடுவாங்கள்! இங்க பக்கத்திலதானே இருக்கு ‘பிறைவேற்’ ஆசுப்பத்திரி அங்க

காட்டுவைம் நல்ல வைத்தியம் பிரச்சன இல்ல, என்ன சொல்லுறாய்?”

“சரி போவும் அங்க. கிட்டத்தான் என்னால் நடக்கேலாது ஆட்டோவ புடியுங்க.”

பக்கத்து பிரத்தியேக மருத்துவமனைக்கு ஏகினார்கள் இருவரும். இரத்தப் பரிசோதனை நடந் தது. மருத் துவர் அறிக் கையை சமர்ப்பித்துச் சொன்னார் இவ்வக்கு டெங்கு காய்ச்சல் இப்பதான் ஆரம்பிச்சிருக்கு! நீங்க பெரியாஸ்பத்திரியில் கொண்டு போய் காட்டுங்க.”

“ஜூயா, அங்கெல்லாம் திரிஞ்சி உலைஞ்சி உத்தரிக்க ஏலாது எண்டுதான் உங்களிட்ட வந்தம். நீங்களாப் பாத்து மருந்தத் தாங்கையா!”

“இந்த வருத்தங்களுக்கு பிரைவேற்றில் வைத்தியம் பார்க்கக்கூடாது எண்டது அரசாங்க உத்தரவு! நீங்க அங்கதான் போக வேணும்.” என்று சொன்னவர் திரும்பியும் பார்க்காமல் அப்பால் போய்விட்டார்.

திருகோணமலை போது வைத்தியமனைக்கு போக இருவருக்கு மே மனமாயில் லை. அங்கு நடப்பது கண்டது கேட்டது எல்லாமே மனதை கிலேசப்படுத்துகின்றது! இவர்கள் இருப்பது அன்புவழிபுரம். பக்கத்தில் செல்வ நாயகபுரத்தில் அரசாங்க சின்ன ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. டெங்குக்கு அங்கையும் மருந்து தருவாங்கள் என்று பலர் சொன்னதால் அங்கே போனார்கள் முச்சக்கரத்தில்....அங்கேயும் சனம்தான். டெங்குகாரர்தான்கூட. அவர்களும் அறிக்கையைப் பார்த்த பின்னும், தாங்களும் இரத்தம் குத்தி பரிசோதித்து மருந்து தந்து அனுப்பினார்கள். இவ்வக்கு காய்ச்சல் வருத்தத் தோடு இரண்டு நாளாக கொஞ்சம் இருமலும் இருந்து வந்தது. வைத்தியரிடம் சொல்லியும் அவர்கள் கருத்தில் எடுக்கவில்லை. டெங்குக்கு மட்டுமே மருந்து கொடுத்தார்கள்.

இருமல் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது! இருமி இருமி குலுங்க அங்கங்கலெல்லாம் நோவெடுக்க மிகுந்த அவஸ்தைப்பட்டாள் தேவராணி. காய்ச்சல் மருந்து குளிசைகளை இரண்டு நாளாக பாவித்த பின்னர், வைத்தியலிங்கம் பரியாரியிடம் சென்றனர். தேவராணி அனேகமாக இந்த பரியாரியிடம்தான் வாடிக்கை. டெங்குக்காவல்லோ அங்கால ஆங்கில வைத்தியத்தை நாடனாள்.

பரியாரி நாடி பிடித்து பார்த்தார். காய்ச்சல் இப்போது இல்லை என்றார். வாயை திறக்கச் சொல்லி கவனமாக பார்த்தார். “உண்ணாக்கு

பாலுக்குப் பாலகன்

வேண்டி அழுதிட....

சீவனோ!

புதிதாய்ம் பிறந்த இந்த
ஓவிய தரிசனத்தில்
ஆத்மா குளிருதையா....

பாலுக்குப் பாலகன்
வேண்டி அழுதிட
பாற்கடல் ஈந்த பிரானே

வெறிதாய். சடங்காய் வீணாக்கும்
மூடர் திருந்தும் படியாய்
இந்த
ஓவியக் கனவை
மெய்யாக்கு ஜயனே !!

- சண்முகாராந்

வளர்ந்து நல்லா இறங்கியிருக்கு அதாலதான் இப்பிடிட தீராத இருமலா இருக்கு உண்ணாக்குப் பார்க்க வேண்டும்” என்றார்..... தேவராணியை சப்பாணி கொட்டி கிழக்குமுகமாக இருக்கச் சொன்னார். அவனும் அவ்வாறே இருந்தாள். நடுஞ்சி மயிரை கொஞ்சம் எடுத்து முடிந்து கொண்டார். உன்னி உன்னி இழுத்தார் மூன்று முறை. மூன்று முறையும் நறுக் தடுக்கென்று சுத்தம் கேட்டது. மூன்று முறை இவ்வாறு செய்ய வேண்டுமாம் என்றார். இவர்கள் பின்னேரமும் அடுத்த நாள் காலையிலும் போய் உண்ணாக்குப் பார்த்தார்கள். கசாய பாணி மருந்தும் கொடுத்தார். என்ன ஆச்சியியம் இருமல் முற்றாக நின்று விட்டது!

காய்ச்சல் இருமல் வெகுவாக குறை வடைந்து விட்டது. ஆனால் உடல் அசதி

நோவு, சோர்வு, கஸள், இளைப்பு என்று ஒன்றும் தீர்வதாயில்லை! மனைவி இருக்கும் இந்நிலையில் அவளை சம்மா இருத்தி வைச்சி சாப்பாடு முதல் கொண்டு சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவருக்கு வீடு கூட்டவும் முத்தம் பெருக்கவும் தேங்காய் துருவவும்தான் தெரியும். இந்த இலட்சணத்தில் மனைவியை பராமரிப்பது எப்படி?..... அக்கம் பக்கத்தில் நெருங்கிய உறவினர் இருக்கிறார்கள்தான். ஆனால் அன்பே ஆதரவே உறவே என்று உறவாடுவார் யாரும் இல்லை! தங்கள் தேவைக்காக மட்டும் வந்து உறவாடுவாரே யாவரும். அதிலும் டெங்கு என்று கேள்விப்பட்டாலே காணும், இந்தப் பக்கம் தலை வைத்தும் படுக்கமாட்டார்கள்.

இப்படி இருக்கும் போதுதான் கைபேசி ரீங்காரமிட்டு அழைத்தது. தேவராணிதான் எடுத்து காதில் வைத்தாள் மருமகள் தான் எடுத்து கதைத்தாள்: “எப்பிடி மாமிசு கமாயிருக்குறிங்களா,?”

“அதேன் புள்ள கேக்குறைய! எனக்குமெல்லே டெங்கு வந்துற்றுது! ஏதோ ஆண்டவர்ர உதவியால் அங்க இங்க காட்டி ஓரளவு சுகம் வந்துற்றுது. அதோட இருமலும்வந்து நல்லா உபத்திரவப்படுத்திப் போட்டுது! உடம்பெல்லாம் பச்சப்புண்ணா நோகுது! என்னால் எழும்பி நடக்கவே இசக்கமில்லாம கிடக்குது! சாப்பாடு கடையிலதான் எடுத்து தாறார் மாமா. வருத்தக்காரிக்கு கடைச்சாப்பாடு ஒத்துவருமா? கஞ்சித் தண்ணியான சாப்பாடு, இரசம் சூப்பு இதுகள்தான் இப்ப எனக்கு தேவையாயிருக்கு! இதுகள் இப்ப எனக்கு செய்து தருவார் ஆர்? பக்கத்தில் இருக்குதுகளே இனசனமென்டு. ஒருவரும் திரும்பியும் பார்க்கிற இல்ல!” தேவராணி இருமி இருமி அனுங்கி அனுங்கி இவ்வளவும் கதைத்தாள்!

“நீங்க ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதையுங்கோ மாமி, ஆண்டவர் உங்கள கைவிடமாட்டார்! நானும் செபிக்கிறன். எங்கட ஊரிலையும் சரியான மழைதானே அந்த ‘டெங்கு’ கோதாரிதான் இங்கையும் நடக்குது! நெடுகிலும் ஆகப்பத்திரி மருந்துகள் பாவிக்காதையுங்க, அது நெடுகிலும் அவங்கட மருந்துகளோட இருக்கச்செய்யும்!..... நான் சொல்லுற மாதிரி செய்யுங்கோ : நெல்லுப்பொரி வாங்கி அவிச்சி குடியுங்கோ. இங்கு உள்ளி அவிச்சி குடியுங்கோ பூரணசகம் வரும்!”

தெய்வேந்திரமும் இந்த உரையாடல பக்கத்தில் நின்று கேட்டுக்கொண்டுதான் நின்றார். அவர் முகம் சுருங்கியது. சற்று நேரத்தின்பின் மனையாளிடம் சொன்னார்: “என்னப்பா, உதவியில்லாம அந்தரிச்சி நிக்கிற எங்களுக்கு இந்த நேரத்தில் மருமகள் எல்லா வந்து பார்த்தெடுத்துவிட வேணும்! அவ பிறத்தியார் மாதிரி மருந்து சொல்லிப்போட்டு டாட்டா காட்டிப்போட்டுப் போயிற்றா! நாங்கதானே எங்கட மகன எவ்வளவு பாடுப்பட்டு வெளிநாடு அனுப்பி வைச்சனாங்க! இப்ப சொகுசா இருக்கிறது அவ. நாங்கள் உதவியில்லாம திண்டாடுறம்! ஏதும் கொண்டாட்டமெண்டா அள்ளுப்பட்டு வரமட்டும் தெரியும்!..... நானும் கொஞ்சம் படிச்சனான்தான். மருமகள் எண்டா என்ன அர்த்தம் தெரியுமோ மறுமகள் எண்ட சொல்லுத்தான் திரிஞ்சி மருமகளானது. மறுமகள் எண்டா அடுத்த மகள் எண்டுதான் அர்த்தம். மகள் முடிச்சி புருசன் வீட்டுக்குப் போயிருவாள். அடுத்து மகளாக வாறவள்தான் மருமகள்! இவட அம்மா இப்பிடி ஏலாம பாய் படுக்கையாக கிடந்தா எவ்வளவு தூர மெண்டாலும் வந்து பார்க்காம விட்டிருப்பாவோ சொல்லு பார்ப்பம்!” தேவராணி ஒன்றும் பேசவில்லை, மௌனமாக அங்கீரித்தாள். படலை திறந்து யாரோ வரும் செருப்புச் சுத்தம் கேட்டது. அன்னமேரிதான் உள்ளே வந்தாள், “தேவராணி அக்கா..... தேவராணி அக்கா என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு. அன்னமேரி தேவராணியின் சிறியதாயார் மகள். பக்கத்து வளவுதான். “என்ன உங்களுக்கு வருத்தமாம் எண்டு கேள்விப்பட்டன். இப்ப எப்பிடி இருக்கு சொல்லுங்கோ” “நான் அங்கையும் இங்கையும் காட்டி இப்ப பரவாயில்ல.” “நான் சொல்லுற மருந்த கேளுங்க : ஆண் ப்பா இலைய எடுத்து அவிச்சி குடியுங்க. இனி சீவியத்திலேயே இந்த வருத்தம் வராது! நாங்கள் தேடி திரிஞ்சி அதை அவிசுக்குடிச்சதாலதான் இந்த டெங்கு கோதாரியில இருந்து தப்பிப் பிழைச்சி இருக்கிறம்!”

இப்படிச் சொல்லி அயல் புதினாங்களையும் சொல்லி விழுந்து விழுந்து சிரித்துவிட்டுப் போய்விட்டாள்!.... தேவராணியின் மனம் இப்படி நினைத்துக் கொண்டது : ‘இங்க பக்கத்தில் மிக நெருக்கமான உறவினராக இருப்பது இந்த அன்னமேரிதான். அவனும் வருத்தம் வந்து எத்தினையோ நாளுக்குப் பிறகு வந்து திண்டிங்களா குடிச்சிங்களா

எண்டு கேக்க இல்ல, அவனும் பொல்லாத மருந்தொண்டச் சொன்னதோட சரி!..... இவள் வருத்தமா கிடக்கக்குள்ள, ஏன் மருமகள் புள்ள எண்டு வருத்தமெண்டு கிடக்கக்குள்ள, எத்தின தரம் போய் பார்த்திருப்பன், எத்தின விதமான சாப்பாட்ட செய்துகுடுத்திருப்பன்! எல்லாரும் நன்றி மறந்ததுகள்! தான் தப்பப் புத்தி! என்று எண்ணி நொந்து போனாள். மனிதரை அறிந்து கொள்ள கடவுள் தரும் சோதனையே இவையெல்லாம் என்றும் நினைத்துக் கொண்டாள்! அவள் போயினபின் கணவனுக்கு கட்டளையிட்டாள் இப்படி : “கெதியா போய் எங்கையெண்டாலும் திரிஞ்சி ஆண்ப்பா இலய எடுத்துக் கொண்டுவாங்க!..... எனக்கும் இப்ப காய்ச்சல் நிற்கிற மாதிரித்தான் அறிகுறி காட்டுது!” “எங்கட வளவுக்குள்ளேயே எத்தின ஆண்பப்பா நின்டது. காய்க்காது இதால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லையெண்டு வெட்டி ஏறிஞ்சி போட்டம். வேற வீடுகளிலையும் இப்படித்தானே செய்திருப்பாங்க! எங்க போய் தேடுறது? ஏதோ உனக்காக தேடி திரிஞ்சி பார்ப்பம்!” என்று சொன்னவர் துவிவண்டியை எடுத்துக்கொண்டு அக்கம்பக்கம் அடுத்த தெரு என்று திரிந்து படலை படலையாய் தட்டித்திறந்துதேடுதல் வேட்டை நடத்தினார்! எப்படியோ அலைந்து உலைந்து ஆண்பப்பா இலைகளோடு வீடு வந்து சேர்ந்தார் தெய்வேந்திரம். அவர் முகத்தில் பெருமிதம் மனைவி முகத்தில் ஆணந்தம்!..... நம் பிக்கைதான் சிறந்த மருந்து. அவள் நம்பிக்கையாலோ என்னவோ அதை அவித்துக் குடித்தபின் அவள், ‘தன் உடல் சுகத்தில் மாற்றம் தெரிகிறது’ என்றாள்!

அடுத்த நாள் இன்னொருத்தி வந்தாள். இவனும் சொந்தக்காரிதான். தெய்வேந்திரத்தின் தம்பி மகனின் மனைவி மட்டக்களப்பில் இருந்து வந்து இங்கு குடும்பமானவள். நல்ல நாட்டுவைத்தியங்கள் எல்லாம் நல்லாக தெரியும்!.... இவளைக் கண்டதுமே தேவராணி உசாரானாள், நல்ல மருந்துகள் சொல்லப் போறாள் என்று! இவள் எதிர்பார்த்த மாதிரியே தன் மருந்துக் கலையை அவிழ்த்து விட்டாள்: “மாமி, நீங்க ஒண்டுக்கும் பயப்படாதையுங்க. நான் எங்கட ஊரில இருக்கக்குள்ள எத்தின விதமான காய்ச்சல் வருத்தங்கள் வரும் தெரியுமா? நாங்க எங்கட கைமருந்தாலேயே சுகப்படுத்தி போடுவீம்! நாம ஆசுபத்திரி எல்லாம் திரியிற இல்ல. நான் சொல்லுற மருந்துகளா

அவிச்சி குடிச்சீங்க எண்டா சீவியத்திலேயே
இந்த வருத்தம் ஒண்டும் வராது மாமா!”
“சரிபுள்ள உன்றை மருந்தையும் சொல்லு
செய்து பார்ப்பம்.” அவள் கட கடவென்று
பெயர்ப்பட்டியலையே வாசித்தாள் :
“அதிமதுரம் மரமஞ்சள் திப்பிலி கடுக்காய்,
வால்மினாகு ஏலக்காய் சின்னசீரகம் பூடு
வேர்க்கொம்பு....” என்று அடுக்கி கொண்டே
போனாள். “புள்ள இதெல்லாம் ஞாபகத்தில
வைச்சிருக்க ஏலாது! பேப்பரும் பேனையும்
தாறன் எழுதித்தந்து போட்டு போடுள்ளன!.....
அவள் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுப் போனாள்.
இவள் மடித்து பத்திரமாக வைத்தாள்.
தெய்வேந்திரம் உதவிகொடுக்க தேவராணி
மெள்ள மெள்ளவாக சமையலில் ஈடுபட்டாள்.
அவளுக்கு இப்போது பரவாயில்லை. புதுத்
தென்பு வந்து கொண்டிருந்தது! வழமைக்கு
திரும்பி கொண்டிருந்தாள் என்றே சொல்ல
வேண்டும்..... தெய்வேந்திரம் மனதில்
ஆறுதல் பிறந்தாலும், அவர் மூனை
தீவிரமாக சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது!.....!
என் மனைவிக்கு அடுத்த முறை வருத்தம்
வந்து பாய் படுக்கையாய் கிடந்தால்
எமக்கு உதவுவார் யார்? கடவுளின்
சோதனை நன்மைக்கே! எமக்கு கஷ்டத்தை
தந்துபடிப்பினையை ஊட்டியிருக்கிறார்! நாம்
நோய் துன்பம் என்று அவலப்பட்டார்க்கு
உதவித்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் எமக்கு
பிரதியுபகாரம் கொஞ்சமேனும் உதவுவார்
இல்லை! தன் கையே தனக்குத்தவி. ஆக விற்கு
கொத்துவும் வீடுவளவை கூட்டி பெருக்கவும்
தண்ணி அள்ளி கொடுக்கவும் வேணுமானால்
தேங்காய் துருவிக் கொடுக்கவும்தான்
எனக்குத் தெரியும். உற்ற மனைவி எவ்வளவு
பாடுபட்டு நெருப்புத்தின்டு சமைத்துப்
போட்டிருப்பாள்! இனி அந்த நன்றிக் கடன்
தீர்க்கவே வேண்டும். சமையல் கலையை
அறிந்து பழகிக் கொள்ளவே வேண்டும்!
என்று முடிவெவடுத்தவர் உள்ளிட்டார்
அடுக்களையுள். தானே மரக்கறி வெட்ட
கிரை அரிய கறிகூட்ட சோறு ஆக்க
பதமாக இறக்க... என்று மனையாளின்
மேற்பார்வையில் செய்துவந்து தேர்ந்த
சமையல்க்காரன் ஆகிக்கொண்டிருந்தார்!

○○○

கிளுசு

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் பக்கமெல்லாம்
இசையின் கீதமே கேட்கின்றது !
அசையும் பொருட்கள் அந்தனையிலும்
இசையின் நர்த்தனம் நிகழ்கின்றது !

பஞ்சுதங்களிலும் பறவைகளின் பாலையிலும்
நெஞ்சுமர்ந்த காதலியின் சினைங்கலிலும்
காலுக்க சத்தத்திலும் குழலோசையிலும்
குயிலின் பாட்டிலும் தொடருமிசை பற்பலவாய் . . .

நாதமும் கீதமும் கைகோர்த்து நிற்கையிலே
நாளிலம் அஸர்தாடும் தென்னாங் கீற்றாக !
பாதமும் சதங்கையும் பின்னியே ஓலிக்கையிலே
பரவச அருவியது வழிந்திடும் ஊற்றாக !

இசைக்கருவிகளை விரல்கள் மீட்டுகையில்
இனிமைதரும் ராகங்கள் பிறக்கும்
அந்த ராகங்களைச் சுவாசிக்கும் ஜீவன்கள்
அவனியிலே புதியதொரு சுகத்தைத் துய்க்கும் .

புலராத வானம்போல் வதனங்கள் தோன்றாமல்
புன்னைகையை வரவழைக்கும் மெல்லிசை !
இளாகத் பாறைக்களையும் இளக் வைத்து
ஈரமதைக் கசியவிடும் ஏழிசை !

மொழியின்மேல் பயணம் செய்கின்ற இசையது
மேன்மைகளைத் தனதாக்கிக் கொள்கின்றது !
அழியாத இசைமீது அன்றாடம்
அஃறியைனாகள் கூட மயங்கியே வாழ்கின்றது .

செவித்தேனைப் பருகாத மானிடர்
செவிப்புலை யிழுந்தவர் போலாவர் !
புவியதில் புரையோடும் மனவழுத்தம்
இசையனும் ஒளத்ததால் குணமாகும் .

**கவிவாணன் . இரா . சம்பந்தன்
ராட்டியஸ்கன் - ஜேர்மனி**

அருந்ததி ராயின் நூலுக்குப் பல்கலைக்கழகம் விதித்த தடை

கட்டடக்கலைஞரும் தமது The God of Small Things என்ற நூலுக்குப் 'புக்கர்' பரிசைப் பெற்றவருமான எழுத்தாளர் அருந்ததி ராயின Walking with the Comrades என்ற நூல் தமிழ்நாடு மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் பாடத்திட்டத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டுள்ளது.

அப்பல்கலைக்கழகத்தின் எம். ஏ ஆங்கிலப் பாடத்திட்டத்தில் இந்நூல் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இந்துகத்துவிவாத ஆர். எஸ். எஸ். இயக்கத்தின் இளைஞர் அணி இந்நூலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தது. இந்நூல் மாவோ வாதிகளைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றது. என்பது அதன் குற்றச்சாட்டு. அருந்ததிராய் இந்தியாவில் ஒளிந்து வாழும் மாவோ வாதிகளுடன் கழித்த நாட்கள் பற்றியதே இந்நூலாகும். இளைஞர் அணியினர் இந்நூல் தேச விரோத மாவோ வாதிகளுக்கு ஆதரவானது எனத் தெரிவித்தார்.

அருந்ததி ராய் இடதுசாரிக் கருத்துக்களை ஆதரிப்பவர். தீவிர இந்துத் தத்துவவாதத்தை எதிர்ப்பவர். மாவோ வாதிகளுடன் தான் கழித்த நாட்கள், பெற்ற அனுபவங்கள் என்பவையே இந்நூலின் உள்ளடக்கமாகும். தேச விரோதக் கருத்துக்களைக் கொண்ட இந்நூலை உடனடியாகத் திரும்பப் பெறாவிட்டால், போராட்டம் வெடிக்கும் எனத் தமிழ்நாடு இந்துத் தத்துவவாத இளைஞர் இயக்கம் அறிவித்தது.

தமது நூல் பல்கலைக்கழகப் பாடநூலாக இருந்ததை அருந்ததி ராய் அறிந்திருக்கவில்லை. தமது நூலை இவ்வாறு தடைசெய்து விட்டால் இதனை எவரும் படிக்க மாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, இவ்வாறான தடையானது சமூகத்தின் மொத்த அறிவாற்றல் வளர்ச்சிக்கு எதிரானது, எனது நூலைப் பாடநூலாகப் பயன்படுத்துமாறு பல்கலைக்கழகத்தை என்னால் வற்புறுத்த முடியாது. இத்தடையானது ஆடம்சியாளர்களின் இலக்கியம் பற்றிய குறுகிய மேலோட்டமான பாதுகாப்பற சிந்தனையையே கூட்டுகின்றது. உலகில் கௌரவத்தை நாடும் இந்தியாவின் முயற்சிகளுக்கு இத்தடை முரண்பாடானது என அருந்ததிராய் தெரிவித்துள்ளார்.

தி.மு.க பேச்சாளர் கனிமோழி இத்தடை பற்றித் தெரிவித்ததாவது 'ஹிட்லர், முசோலினியின் நூல்கள் கூட வாசிக்கும் வாய்ப்புக்களைப் பெறுகின்றன. இலக்கியம், கலை, பண்பாடு பற்றி அரசியல் நிதியாக முடிவுகளை மேற்கொள்வது பன்மைச் சமூகத்திற்கு ஆபத்தானது.

சுதேச பழங்குடியினர் வாழும் சண்டிகர், ஜார்ச்ஸாந்து மாநிலங்களின் காட்டுப் பகுதிகளுக்குள் அரச நிர்வாகம் நுழைவதில்லை. அங்கே செல்ல சரியான வழிகளுமில்லை. இதனால் அப்பகுதிகள் மாவோ வாதிகளின் கட்டுப்பாட்டில் வந்துவிட்டன. இந்திய முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்கும் இவர்கள் பழங்குடியினரின் மேம்பாட்டுக்காகவும் உழைக்கின்றனர்.

இப்பகுதிகளில் காணப்படும் பெறுமதி மிக்க உலோகங்களின் காரணமாக பழங்குடியினரையும் அங்கிருந்து விரட்டும் பணிகளும் நடைபெறுகின்றன.

அருந்ததிராயின் நோக்கில் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் நாட்டின் பின்தங்கிய ஒரு பிரிவினரின் பொருாதார வளங்களைச் சூறையாடுவதாகும். இச்சூறையாடலைத் தடுத்து நிறுத்த மாவோக்கள் எதிர்ப்புக் காட்டுகின்றனர் என அவர்களைப் பாராட்டும் போக்கில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. அருந்ததிராய்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்

Meeting At Night இரவில் சந்திப்பு

ஆங்கில மூலம்:
Robert Browning -
வொப்பட்ட ப்ரோவ்ஸிங்

தமிழில்:
கெக்கிறாவ ஸாலைஹா

கீழிறங்கி வந்தே மஞ்சள் வண்ணப் பாதிநிலா பெரிதாய் ஏரிகிறது.
இருளடர்ந்த நீண்ட கருநிலம் தாண்டி.
உறக்கத்திலிருந்து திடுக்கிட்டு விழித்து படேயங்கர வளையங்களாய்ச்
சுழன்றிடத்துப் புரண்டோடிவரும் அலைகள் மிகைத்த
அந்தச் சாம்பல் பூத்தசாகரம் கடந்திட
படகில் பாதியையே உறைவிடம் என்றாக்கி
நான் என் யணம் தொடர்ந்திருந்தேன் இரவிரவாய்.
என் வேகம் சற்றே குறைவுற்றது
சேற்றுரிலம் வழிவருகையில் மட்டும்
கடலின் கரையில் சிரமம் மிகைத்த தொலைவெளி கடந்தேகி.
நான் மூன்று வயல்வெளியும் தாண்டிவந்தேன்
நீவாழும் அப்பண்ணெண்நிலம் வந்தடைய.
குரலேகேளா மென் சத்தமே நம்பிருவர் மொழியாகிவிட
தீக்குச்சியில் பற்றியரசி வெழித்துப் பரவும் தீச்சுவாலையென
குதாகலமும், அச்சமும் ஒருங்கே விரவும்
இரகசிய சந்திப்பொன்றில் நீயும் நானுமாய் இரு உள்ளங்கள்.

கண்ட காட்சி ‘கிராமங்களில் மக்களே இல்லாத வெறுமை, ஆனால் காடுகளில் எங்கும் நிறைந்த மக்கள்’ இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களில் பல நூல்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டமைக்கு, ஒரு வரலாறும் உண்டு. 2018ஆம் ஆண்டில் டில்லிப் பல்கலைக்கழகம் பேராசிரியர் காஞ்ச இளையாவின் மூன்று நூல்களைத் தனது பாடத்திட்டத்திலிருந்து அகற்றியது. அவையாவன, ‘நான் என் ஒரு இந்து அல்ல’ ‘அரசியல் தத்துவ ஞானியாகக் கடவுள்’ “பிற்கால இந்து இந்தியா” இவை பல ஆண்டுகளாகப் பாடத்திட்டத்தில் இருந்தவை. இப்பேராசிரியர் ஒரு தலித் எழுத்தாளரும் செயற்பாட்டாளருமாவர். அவருடைய நூல்கள் அரசறிவியல் பாடத்திட்டத்தில் இருந்தவை. இந்நூல்கள் தடைசெய்யப்பட்டதோடு தலித் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதற்கும் எதிர் ப் புத் தெரிவிக் கப் பட்டது. பல பிராந்தியங்களில் இச்சொல்லுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் இந்நூல்களில் உள்ளடக்கம் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு உட்பட்டவை எனவும் வாதிடப்பட்டது. தலித் என்ற சொல்லுக்காகப் பதிலாகப் ‘பட்டியல் வகுப்பு’ பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும் எனப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது.

தடை பற்றி அறிந்த நூலாசிரியர் இத்தடை ‘தூதிஷ்டமானது’ என்றும் நாட்டின் வலதுசாரிகள் பல்கலைக்கழகக் கருத்தாலில் பன்மைத்துவச் சிந்தனைகளை விரும்புவதில்லை எனக்

கருத்துத் தெரிவித்தார். பிரித்தானியக் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் பல இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமது நூல்கள் பயன்படுத்தப்படுவது பற்றி அவர் சுட்டிக் காட்டினார்.

இதே போன்று டில்லிப் பல்கலைக்கழகமானது நளினி சுந்தர், அர்ச்சனா பிரசாத் ஆகிய இரு அறிஞர்களின் நூல்களும் ‘மாணவர்களுக்குப் பொருத்தமற்றவை’ எனக் கூறி, அவற்றைத் தடை செய்ய முற்பட்டது.

நளினி சுந்தரின் நூல் மானிடவியல் தொடர்பான ஒரு நூல். அர்ச்சனாப் பிரகாசின் நூல் சூழலியல் தொடர்பானது. இந்நூல்கள் தீவிரவாத நக்கல்பாரி இயக்கத்தவரைப் போற் றுவன. அத் துடன் பழங் குடி மக்களை கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றுவதை நியாயப்படுத்துவன் எனப் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டன. நூலாசிரியர் பிரசாத் தமது நூலைச் சரியாக வாசிக்காமலே, தடைசெய்து விட்டார்கள். இந்நூல் மழங்குடியினர் பற்றியிது. ஆங்காங்கு கிறிஸ்தவ, இந்து இயக்கங்களின் மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் பற்றியியும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது எனத் தெரிவித்தார்.

புகழ் பெற்ற வரலாற்று அறிஞர் இராமச்சந்திர கொலின் கருத்தின்படி இது ஆதிவாசிகள் இதுவரை வெளிவராத ஒரு நூல். இந்திய சனநாயக வாதிகள் படிக்க வேண்டிய உயர்தரமான ஒரு நூல் எனப் பாராட்டினார்.

ஓஓஓ

வழக்கையாறால் வளம்பெற்ற புராதனநகரம் கட்டுவன்

இந்தக்
(நாகங்கிரி) கேசவி

‘தேவர் காதல் புரிவளமைக் கட்டுவனுரீ’ என்று கட்டுவன் புகழ்பாடும் வரதபண்டிதர் இலங்கையின் வடக்கே உள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் சன்னாகம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த அரங்கநாதையர் என்பவரின் மகனாக (1656 – 1716) பிறந்தார். இளமையிலலேயே தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், மருத்துவம், சோதிடம், மட்டுமல்லாது வேதாந்த, சித்தாந்த நூல் களையும் நன்கு கற்றறிந்திருந்த வரதபண்டிதர், ‘வரதகவிராயர்’ என்றும் “பண்டிதன் முத்தமிழ் வல்லோன்” என்றும் “மிகுமதூர் ஆசக்கவிராசன்” என்றும் அழைக்கப்பட்டார். தலைமுறையாக வைத்தியத்தை செய்துவந்துள்ள பிராமணரான இவர்களின் முன்னோர்கள் காசிநகரை பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள்.

வரதபண்டிதரவர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்களில் பிள்ளையார்க்கதை, சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிபுராணம், கிள்ளைவிடுதூது, வைத்திய சாத்திரமாகிய அமுதாகரம் நூல் என்பவை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவை. இவரால் பாடப்பெற்ற பிள்ளையார்க்கதை இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கிறவர்களாலும் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களில் பலராலும், விநாயக பெருங்கதை விரத (விநாயக சட்டவிரதம்) காலங்களில் (இருபத்தொருநாள்) கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் பாடப்படுகிறது.

கசாத்துறை (காங்கேசந்துறை) என்ற இந்தப் பழம்பெரும் துறையில் கண்ணியவளையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் குருநாதசுவாமிமீது பாடப்பெற்றது 216 கண்ணிகளைக் கொண்ட இந்த கிள்ளைவிடுதூது குருநாதசுவாமியின் சிறப்பினையும், அதனைச்சுற்றியுள்ள மிகப்பழமை வாய்ந்த கோவில்களையும், ஊர்களையும், அங்குவாழும் மக்களையும் சொல்வதாயமைந்துள்ளது.

வரதபண்டிதர் இதில் ஆறு கண்ணிகளில் கட்டுவன் அய்யனார்வீதி உலாவரும் அழகையும், கட்டுவனின் வளமையையும், அங்கு வசிக்கும் வளமையர்களையும், கடமை தவறாத உழைக்கும் வர்க்கத்தினரையும் புகழ்ந்து மேல்வருமாறு எழுதுகிறார்:

24. தேவர் காதல் புரிவளமைக் கட்டுவனுர் ...

**25. தீயிற் சிவந்த விழித்தவழச் சிந்துரத்தின் மஞ்சி
னிவர்ந்தகுஞ மாசாத்தா னன்று ... முவந்து**

**26. பொருவினுதற் புட்க்கலையும் பூரணையுங்கூட
விஞவஞ்ச னன்புற் றிஞக்குந் - திஞமஞவும்**

**27. ஶரார் வளமைத் திகழ்பழையா மந்நகரி
ஹார்கானி லென்னு முயர்பதியும் - பார்மதில்**

**28. ஏறுபுகழ்வானளவுமெழுந்தருங்கட்டுவனிற்
ஸாறுகரண்டாக்குளப்பதியுங்**

**145. புரிகடன்னிற் கட்டுவனுர் சோழனுர் கோப்பாண்டி யூர்மேன்மைக்
கட்டுவனுர் வாழுங் களமர்களுங்**

மேலும் இக்கோயிலின் வடக்கு எல்லையில் உள்ள ஊரான வறுத்தலையூரவர்களைப் பற்றியும் இரண்டு கண்ணிகளில் புகழ்ந்து உள்ளார். இக் கோயிலின் கிழக்குப் பகுதியில் வறுத்தலையூரவர்களின் தோட்டங்களும் முன்பு பல இருந்து பின்னாளில் சிலரால் விற்கப்பட்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

**26. உன்னரிய புண்ணியமு மிக்க புகழும் படைத்தனான்
மண்ணின் மிகுத்த வறுத்தலையுர்**

**150. சீர்நாட்டு மண்புகழு வந்த வறுத்தலையு ரிற்றகைமைப்
பண்புபெறு நந்துமி பாலர்களும்**

கட்டுவன் கரண்டக்கருள ஜயனார் கோவிலின் கிழக்குப்பக்கத்திலுள்ள குறிச்சிகளான விளியிட்டி, மாதடை, உக்குடை, பங்கிரையும், கோயிலின் வடக்குப் பக்கத்திலமைந்த வறுத்தலையின் சிலகுறிச்சிகளில் வாழ்ந்த, நிலக்கிமார்களோடு, கோயிலின் மேற்குப் பக்கமாக இருந்த, இவர்களின் நிலங்களில் வேளாண்மை செய்த களமர்களும் அவர்களுக்கு உதவியாகவிருந்த மக்களும் கோயில் திருவிமாக்களைத் திறம்பட ஒற்றுமையாக நாடாத்திவந்தார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

கட்டுவன்:

தேவர் காதல் புரி வளமைக் கட்டுவனுர்

பொருள்: தேவர்கள் விரும்புகிற வளமையான கட்டுவன் எனும்ஹார்

**தீயிற் சிவந்த விழி தவழச் சிந்துரத்தின் மஞ்சின்
வீவர்ந்து அருளும் மாசாத்தன்**

பொருள்: தீவட்டியால் சிவந்த நிறத்தை பெற்ற கண்களைக் கொண்ட வெண்மை நிறம்வாய்ந்ததுமான யானையின் (மேல்உள்ள) அம்பாரியில் எழுந்தருளி பவனிவந்து அருளும் ஜயப்பன்.

**என்றும் உவந்து பொருவில் நுதல்புட்கலையும் பூரணையும் கூட
இந்வருடன் அன்புற்று இருக்கும்**

பொருள்: என்றும் மகிழ்ச்சியுடன், ஒப்பற்ற நெற்றியை உடைய புட்கலை, பூரணை என்னும் தேவிமார் இருவரோடும் அன்புகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற

**திரு மஞ்சும் சீரார் வளமைத திகழ் பழையாம் அந்நகரில்
ஊர்காவில் எனும் உயர் பதியும்**

பொருள்: திருமகள் உறைகின்ற சீர்மையுடையார் வளங்களுடன் விளங்குகிற அந்த பூராதன நகரத்தில் ஊர்காவில் (சோலையூர்) என்னும் சிற்றுத் திடமும்

**பார்மதில் ஏறு புகழ் வான் அளவும் எட்டி முட்டும்
கட்டுவனின் கூறு கரண்டாக் குளப் பதியும்**

பொருள்: இப் பூலோகத்தில் வளரும் புகழானது வானம்வரை அடைந்து நிறைந்த கட்டுவனின் கூறு கரண்டாக் குளம் எனும் குறிச்சியும்

**புரிகடன் நில் குட்டுவனுர் சோழனுர் கோப்பாண்டியூர்
மேன்மைக் கட்டுவனுர் வாழுங் களமர்களும்**

பொருள்: செய்யவேண்டிய கடமைகளில் தவறாத, சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடுகளைவிட மேம்பட்ட, கட்டுவன் என்னும் ஊரில் வயல்வெளிக்களத்தில் போரடித்துவாழும் உழவர்களும்

வறுத்தலை (வறுத்தலைவிளான்):

**உன்னரிய புண்ணியமும் மிக்க புகழும் படைத்தனான்
மண்ணின் மிகுத்த வறுத்தலையுர்**

பொருள்: நினைத்தற்கு அரிய புண்ணியமும் புகழும் உடைய காரணத்தால் இவ்வுலகத்தில் உயர்ந்து விளங்கும் வறுத்தலையுர்

**சீர் நாட்டு மண் புகழு வந்த வறுத்தலையுரில் தகைமைப்
பண்பு பெறு நற் புமி பாலர்களும்**

பொருள்: சிறப்பினை நிலை நாட்டியதும் உலகத்தாரால் புகழப்படுவதுமான வறுத்தலையுரில் தகைமை பொருந்திய பண்பாடுகளோடிருந்து நல்லபடி இந்நிலத்தை பரிபாலிப்பவர்களும்.

பொழுப்புகள்:

தேவர்கள் விரும்புகிற வளமையான கட்டுவன் எனும் ஊரில் வசிப்பவர்கள், என்றும் தீவ்வடியால் சிவந்த நிறத்தை பெற்ற கண்களைக்கொண்ட, வெண்மை நிறம் வாய்ந்ததுமான யானையின் (மேல்உள்ள) அம்பாரியில் எழுந்தருளி பவனிவந்து அருளும் ஜயப்பன் என்றும் மகிழ்ச்சியுடன், ஒப்பற் நெற்றியை உடைய புட்கலை, பூரணை என்னும் தேவிமார் இருவரோடும் அங்புகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற, திருமகள் உறைகின்ற ஞானமும், தவழும் உடைய பெரியவர்கள் செல்வப்பொலிவுடன் விளங்குகிற அந்த புராதன நகரத்தில் ஊர்காவில் (சோலையூர்) என்னும் சிறந்த இடமும், இவ்பூலோகத்தில் வளரும் புகழானது வானம்வரை அடைந்து நிறைந்த கட்டுவனின் கூறுகரண்டாக்குளம் எனும் குறிச்சியும், செய்யவேண்டிய கடமைகளினின்று தவஹாத, சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டியநாடுகளைவிட மேம்பட்ட கட்டுவன் என்னும் ஊரில் வாழும் வயல்வெளிக்களத்தில் போரடித்து வாழும் உழவர்களும் (களமர்) என்று காங்கேசந்துறை கண்ணியவளையில் அமைந்த குருநாதர் சுவாமிமேல் பாடும் கிள்ளைவிடுதூதில் பலஇடங்களில் கட்டுவனுரைப் புகழ்ந்துபாடுகிறார்.

நினைத்தற்கு அரிய புண்ணியமும் புகழும் உடையகாரணத்தால் இவ்வுலகத்தில் உயர்ந்து விளங்கும் வறுத்தலையூரவர்கள், சிறப்பினை நிலைநாட்டியதும் உலகத்தாரால் புகழப்படுவதுமான வறுத்தலையூரில் தகைமை பொருந்திய பண்பாடுகளோடிருந்து நல்லபடி இவ்நிலத்தை பரிபாலிப்பவர்கள் வறுத்தலை யூரவர்கள் என்றும் கவிபாடுகிறார் புலவர்.

பொதுவாக கிராம எல்லைகளும், கிராமசபை எல்லைகளும் காலத்திற்குக்காலம் மாறுபடுவது யாவரும் அறிந்ததே. கட்டுவன் கரண்டக்குள ஜயனார் அமைந்த கோவிலின் வடக்கே வறுத்தலையும் கிழக்கே ஏற்றதாழ கட்டுவன் - மல்லாகம் தெருவரையும் (பழைய வான்கட்டு அமைந்த இடத்திலிருந்து ஒரு கிலோமீட்டர் கிழக்கு), மேற்கே தெல்லிப்பழை புகையிரதப் பாதைக்கும் (பழையவான்கட்டு அமைந்த இடத்திலிருந்து மேற்கே 800 மீட்டர் வடக்கு) இடையே அமைந்த இடமே பழைய (புராதன) நகர் என்று கூறப்படும் கட்டுவன் பகுதியேனக் கொள்ளலாம்.

ஊர்காவில், சோலையூர், விளியிடம், கட்டுவன், தெல்லியியனளை (கிழுக்கு):

ஊர்காவில்: (ஊர் + காவி + வில்): குளத்தையும் ஒருங்கமைந்த ஊர்.

- i. ‘கா’ என்பது சோலையை குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகும். பன்னிரண்டாம் திருமுறை எழுபதாம் பாடல் “காவினிற் பயிலுங் களி வண்டினம்” என்று ஆரம்பிக்கிறது. இதன் பொருள்: சோலையில் பயில்கின்ற வண்டின் கூட்டம்.
- ii. ஊர் - என்ற சொல் மிகப்பழைய தொன்றாகும். பண்டைய திராவிடர் தாம் குடியேறிய இடங்களில் “ஊர்” என்ற பெயரை இட்டு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தனது நூலில் (பக்கம் 96 -98) குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- iii. வில் - பெரியகுளத்தையும், நீர்த்தேக்கத்தையும் குறிக்கும்
“வில்” என்ற இடப்பெயர் வருவதற்கான காரணத்தை பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் அலசி ஆராய்ந்து எழுதியிருக்கிறார்.(பக்கம் 53 - 60)

“....குளங்களைச் சுட்டிய “வில்” ஈற்றுப்பெயர்கள் குளங்களுள்ள இடங்களையும் இருமடியும் ஆகுபெயராகக் குறித்து நின்றதும் புலனாகின்றன” என்று முடிவுக்கு வருகிறார். மேலும் அவர் கலாநிதி பொ. இரகுபதி அவர்களின் கூற்றை தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டியிருந்தார்:

‘Vil=Pond / Tank. ‘Vil’ is a naturally formed, shallow water - stagnant spot, converted into a pond by erecting a bow - like bund. This was a primitive mode of tank; irrigation practiced since megalithic times. The term originated from the Tamil word ‘vil’ for bow it became ‘vila’ in Sinhalese. In the place names, ‘vil’ mostly comes as suffix. The prefix of such names usually denotes a fauna or flora associated with the pond. The names of these ponds became the names of the villages. This is a popular place — name suffix in Jaffna’ (P. Ragupathy: 1987:pp. 22, 213.)

விளியிட்டு (விழுது + இட்டி):

விழுது - ஆலம்விழுது

இடு - தங்குதல் தங்கிவாழுமிடம்

இக்கோவிலிலிருந்து தென்கிழக்கு பக்கமாக ஏழாலை ஆலங்கட்டைப் பிள்ளையார் கோவில் பக்கமாக ஏற்றதாழ 1250 மீட்டர்வரையும், வடமேற்குப் பக்கமாக ஏற்றதாழ 500 மீட்டர் வரையும் இந்த ஆலமரங்கள் பரவி இருந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தற்போதிருக்கும் கிறிஸ்தவர்களின் இடுகாட்டடியில்கூட பெரிய ஒரு ஆலமரம் இருந்ததாக ஊர்ப்பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். இக்கோவிலுக்கு தெற்குப் பக்கத்தில் 500 மீட்டர் தொலைவில் உள்ள மேட்டுநிலப்பரப்புக்கு விளியிட்டி என்ற பெயரும் காணி உறுதிகளில் பார்க்கக் கூடியதாக உள்ளது. இதனால் முன்னெய காலங்களில் விளியிட்டி அய்யனார் கோயில் என்றும் சொல்வார்கள்.

சோலையூர்: மரங்கள் செறிந்து நிழல் செய்யும் இடம்.

சோலையூர் என்பது மக்கள் பேச்சுவழக்கில் இருந்த பெயராகும். எம்முரவர்கள் சோலையூரானே என்று ஐயனாரை இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் விழித்துவழிபடுவார்கள். இதை இப்போது வாழும் ஊர்ப்பெரியவர்களும் நன்குஅறிவிர்,

கட்டுவன் (கட்டு+வான்), தெல்லியிப்பளை (கிழக்கு):

கட்டுவன் என்ற பெயர் வர்க்காரணம் கரண்டகக்குளத்துக்கு வடக்குப் பக்கமாக தெல்லிப்பளை - கட்டுவன் தெருவில் 'வான்' கட்டியிருந்தபடியால் "கட்டுவான்" ஆகி கட்டுவன் பெயரானதென்பர். இதை அண்டிய பிரதேசங்களே முந்திய காலங்களில் கட்டுவன் என்றும் தெல்லிப்பளை (கிழக்கு) என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இதன் காரணத்தினாலேயே வழக்கையாறு தெல்லிப்பளையில் தொடங்குகிறது என்று சிலநூல்களிலும் கட்டுவனில் இருந்து தொடங்குகிறது என்று சில நூல்களிலும் கூறப்படுகிறது.

வரலாற்று ஆய்வுநாலான “எங்கனுர் ஏழாலயவூர்” என்ற நூலில், நூலாசிரியர் தி. க. முத்துச்சாமி அவர்கள் கட்டுவனைப்பற்றி பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார் (பக்கம் 106 – 107):

‘ஏழாலயத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கி ஆரம்பித்த குடியேற்றம், காலகதியிலே, மைலிட்டியின் தெற்கெல்லைக்கு அண்மித்து வந்த காலத்தே, தெல்லிப்பழை மாவிட்டபூரம், வறுத்தலைவிளான் போன்ற கிராமங்களிலும், அவற்றின் வடபாலும் பெய்யும் மாரிமழைந்தி, தற்போதய கட்டுவன்-தெல்லிப்பழை வீதியிருக்கும் பகுதியிடுக்கத் தெற்குநோக்கிப் பாய்ந்துவரும். குடியேறிய ஏழாலைக் குடிமக்கள் ஒன்றுதிரண்டு, அம்மழை வெள்ளாம் தம்பகுதிகளை நோக்கிப் பாய்ந்து, தம் பயிர்களையும், குடிசைகளையும் அழிப்பதைத் தடுக்கும்முகமாக, ஒர் உபாயஞ்செய்தனர். தெல்லிப்பழையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி, ஒர் பாரியவடிகால் (வான்) கட்டினார்கள். ... மக்களை அழிவிலிருந்து காத்த ‘கட்டுவான்’ காலகதியிலே, கட்டுவன் என்றாகி ஆங்கு குடியேறிய மக்களுக்கோர் புதியகிராமமும் ஆயிற்று. இது கற்பனைக் கதையன்று. எமது முந்திய சந்ததியாருக்கு, அவர்தம் முன்னோர் தாமே பங்குபற்றிய மேற்படி சம்பவம் பற்றிக் கூறிவைக்குத் தெய்தியாகும். இன்று நாம்காணும், தெல்லிப்பழை கிறிஸ்தவர்களின் இடுகாட்டின் கிழக்கெல்லையில் இருந்து மறித்துக்கட்டப்பட்ட வான் இது என்பர். பிற்காலத்தில் அவ் வான்கட்டின்மீது, கல்பதித்து வீதி அமைத்துள்ளது அரசாங்கம். அதுவே அச்சுவேலி-தெல்லிப்பழை வீதியாகும்.’

குறிப்பு : வறுத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் கோவிலுக்குத் தெற்குப்பக்கமாக அமைத்த வாய்க்கால் மூலமாய் திசைதிருப்பப்பட்ட வெள்ளம் கட்டுவன்-மயிலிட்டி வீதியின் மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள வெள்ளவாய்க்காலமூலம் வடக்கு நோக்கி மயிலிட்டி கடற்கரைக்குத் திசைதிருப்பப்பட்டது எனவும் அறியப்படுகிறது. மிக அண்மையில், சில வருடங்கள் முன்பாக அவ்வாய்க்கால் மேலும் வீதி அமைத்துள்ளார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

படம்1: தெல்லிப்பளை அரசினர் வைத்தியசாலையின் கிழக்கு எல் ஸலையில் இருந்து கிழக்கு நோக்கி 250 மீட்டர் தொலைவில் (தெல்லிப்பழை கிறிஸ்தவர்களின் இடுகாட்டின் கிழக் கெல்லை) தெல்லிப்பழை - கட்டுவன் வீதியின் குறுக்கே இவ் 'வான்' கட்டப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

கரண்டாக்குளம் (கரண்டக்குளம்) :

கரண்டாக்குளம் (கரண்டக்குளம்) என்ற பெயர் வரக்காரணம் இக்குளத்தை சூழவுள்ள ஊர்களின் மண் சிவப்பாக இருக்கும்போது இக்குளமும் அய்யனார் கோவிலையும் தூந்த இடங்களும் வெளிர் [பழுப்பு/கபிலம்] நிற மண்ணாக, சுண்ணாம்புக் கரண்டகம் போல் காணப்பட்டதே காரணம் என்பது.

கரண்டகம் என்றால் சுண்ணாம்பு வைக்கும் சிமிழ் (படம்2). முற்காலத்தில் பித்தளையிலான வைத்திலைத் தட்டத்தில் வைத்திலை பாக்கு, பாக்குவேட்டி, என்பவற்றோடு சுண்ணாம்புக் கரண்டகத்தையும் வைத்திருப்பார்கள். இதை சுண்ணாம்பைக் காயாமல் வைத்திருக்க உபயோகிப்பார்கள்.

படம்2: சுண்ணாம்புக் கரண்டகம்

கட்டுவனில் தோன்றும் வழுக்கக ஆறு:

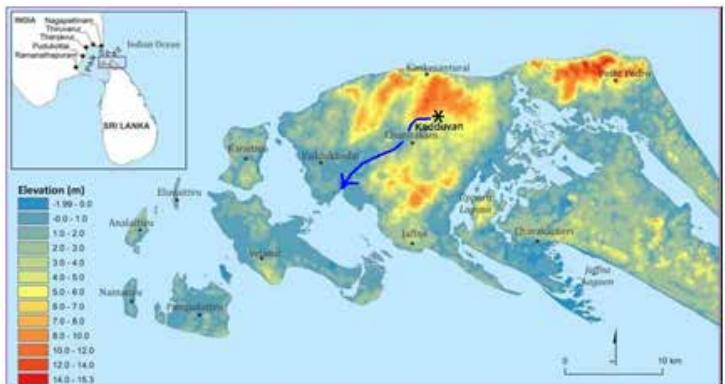
வழுக்கை ஆறு யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஒரே ஒரு நன்றீர் ஆறாகும். இது வைகைநதி நாகரிகம் தோன்றிய வைகையாறு (தமிழ்நாடு, இந்தியா)போல் ஒரு பருவகால ஆறு. பொதுவாக மழைக்காலத்தில் நீர்ப்பெருக்கு ஏற்பட்டு கோடை காலங்களில் வறண்டே காணப்படும். கரண்டாக்குளத்தின் வடக்குப் பக்கமாகவும் கிழக்குப் பக்கமாகவுமின் மேட்டு நிலப்பகுதியில் இருந்து திரண்டுவரும் மழைவெள்ளம் கரண்டாக்குளத்தினை நிரப்பி “வழுக்கை ஆறு” என்ற பெயருடன் தெல்லிப்பளை - கட்டுவன் தெருவுக்கு சமாந்தரமாக ஏற்ததாழ 250 மீட்டர் தெற்காக, மேற்குநோக்கி (1கிலோமீட்டர்) தெல்லிப்பளை புகையிரதப் பாதையை கடந்து ஓடியின், மேலும் தெற்குப்பக்கமாக திரும்பி (300மீட்டர்) ஓடி, மறுபடியும் மேற்கு நோக்கி (400 மீட்டர்) யாழ்ப்பாண - காங்கேசன்துறை வீதியின் கிழக்குப்பக்கமாக அமைந்த வெள்ளவாய்க்காலிலோடியின் இவ்வீதியின் கீழ்ப்பக்கமாக அமைந்த கால்வாயின் (cervix) மூலமாக மேற்குப் பக்கமாக தோதரை - தெல்லிப்பளை, அளவெட்டி, கந்தரோடை, சண்டிலிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களைக் கடந்து அராவிக்கு அருகில் யாழ்ப்பாணக் கடல் நீரேரியில் கலக்கிறது. தற்போது இவ்வாறு பாய்ந்த பலஇடங்கள் தெருக்களாகவும் வீடுகளாகவும் மாறி இருப்பினும் வெள்ளம்

செல்ல புகையிரத்சாலையின் கீழ்ச்செல்லும் கால்வாய்ப் பாலமும் (culvert) யானைக்குட்டி மதவும், இதனைத் தொடுக்கும் தெருக்களின் சாய்வான அமைப்பும், வலிகாமத்தின் மேற்பரப்பு உயர் அளவீட்டு வரைபடமும் (elevation map) இதற்கு சான்றாக அமைக்கின்றன. மேலும் இக்குளத்தின் மேற்கே செழுமையான நெற்பயிச்செய்கை சில நூற்றாண்டுகள்முன் செய்தார்கள் என்பதும் செவிவழிக்கதையாகும்.

படம் 3: வழக்கை ஆறு -

பருவகால நன்றாக்குறை

[யாழ்ப்பாணம்: கடல் மட்டத்திலிருந்து சராசரி உயரத்தைக் காட்டுகிறது (elevation map)]

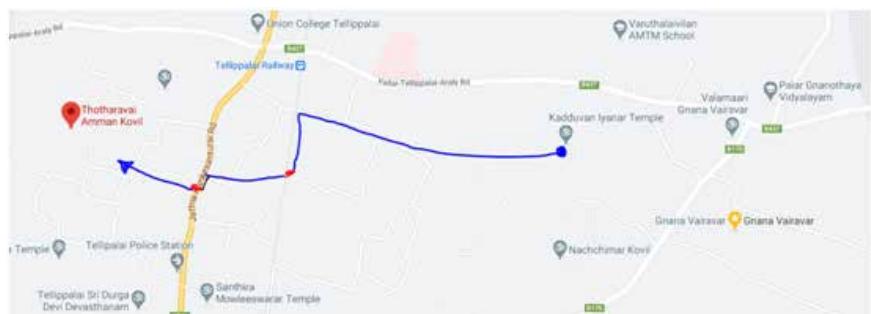

படம் 4:

வழக்கை ஆறு

- பருவகால

நன்றாக்குறை

படம் 5:

கரண்டக் குளத்திலிருந்து வரும் வெள்ளம் புகையிரதப் பாதையின் கீழால் போகும்வழி

படம் 6:

காங்கோசன்துறை - தெல்லியிழை வீதியில் தெற்குனோக்கி (50 மீட்டர்) வரும் வெள்ளம் யானைக்குட்டி மதவுடாக கிழக்கிலிருந்து மேற்கே செல்லும்வழி

யட്ട്:

காங்கேசன்துறை -
 தெல்லியிழை வீதியில்
 வடக்குநோக்கி
 (450 மீட்டர்) வரும் வெள்ளம்
 யானைக்குப்பு மதவுடாக
 கிழக்கிலிருந்து மேற்கே
 செல்லும்வழி

மேலும் புலவர் இக்கோயிலின் அயலில் உள்ள தெல்லிப்பழை, மாவிட்டபுரம், பழை, வீமன்காமம், காங்கேயன்துறை, கட்டுவன், மயிலை, வயாவிளான், பலாலி, தையிட்டி முதலிய ஊர்களில் வாழ்ந்த மக்களை பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறார்.

23. அண்டர் குக்கு தெல்லிநகர் மாவையூர் சேர்ந்த பழைசௌகமல வல்லியிருந்த தேவாழ்வீ மன்காம - நல்லளிகள்
24. சீதமறுஞ் சோலைக் காஸ் கேயன்றுறை தேவர் காதல் புரிவளமைக் கட்டுவனுர் - சீதமலர்
25. மன்னு மயில்வாழ் மயிலை வயாவிளான் பன்னுபுக முற்ற பலாலி - ருன்னரிய
26. புண்ணியழு மிக்க புகழும் படைத்துதனன் மன்னின் மிகுத்த வறுத்தலையு - ரெண்ணரிய
27. தன்மழடன் செல்வமிகுந் தையிட்டி யிவ்வுரில் சன்ம மெருத்த சனங்களும்

தேவர் காதல் புரிவளமைக்கட்டுவனுர் என்று புகழுப்பெற்ற இவ்விடத்திலிருந்து தெல்லிப்பழை கிறிஸ்தவர்களின் இடுகாடு அங்குவந்தபின் குளத்தின் மேற்கே தங்கள் கழனிகளை விட்டுப் பலர் வேறிடம் சென்றார்கள் என்பது செவிவழிவந்த செய்தி. 1990 ஆண்டுகளின்பின் நடந்த உள்ளாட்டு அனர்த்ததால், கோயிலின் வடக்கு, கிழக்குப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களும் இடம்பெயந்தார்கள்.

புலவர்குடபுலவியார் மன்னன் நெடுஞ்செழியனுக்கு கூறிய அறிவுரையின்படி வாழ்ந்த மக்கள் காலத்துக்குகாலம் வெளியேறிய காரணத்தால் மேற்குப் பக்கத்தைத்தவிர, மற்றப்பகுதிகள் இப்போ பெரும்பாலும் வெறிச்சோடி இருக்கிறது.

புலவர்குடபுலவியார் மன்னன் நெடுஞ்செழியனுக்கு கூறிய அறிவுரை (புறநானாறு 18):

‘எவனொருவன் தாழ்வான் இடங்களில் எல்லாம் அணைகளைக்கட்டி நீராதாரங்களைப் பெருக்குகிறானோ அவனே இந்த உலகில் தன்புகழைநிலை நிறுத்திக்கொண்டவன் ஆவான்’ என்று கூறுகிறார்.

“நிலன் நெளி மருங்கில் நீர்நிலை பெருகத் தட்டோர் அம்ம, கிவன் தட்டோரே தள்ளாதோர் கிவன் தள்ளாதோரே.”

தமிழரின் புராதன இடமாகிய மிகவும் அமைதியானதும் குளிர்ச்சியானதுமான இவ் இடத்திலமைந்த குளத்தை மறுசீரமைத்து காலத்துக்குகாலம் தூர்வார்ந்து பழைமயைப் பேணல் (குளத்தால் நிலத்தடி நீர்மட்டமும் கூடும்) சாலத்தகும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்தாகும்!

காற்று தன் விசையைத் தூண்டியதால் பலமாய் அடித்தது. மழை நெருங்கி வந்து விட்டதை உணர்த்துவது போல மரக்கிளைகள் வேகமாய் அசைந்தன. வானம் கறுப்புத் திரை இட்டது போல இருண்டு காணப்பட்டது. ஒரே நேரத்தில் விரவிய ஒளிப்பந்து மறைந்ததோடு எழுந்த இடியோசை சுற்றாடலில் ஒலித்து ஒய்ந்தது. அதேவேளை பயத்துக்கும் பதற்றத்துக்கும் உள்ளான பறவைகளின் சப்தமும் கேட்கத் தொடங்கியது. மற்றைய நாட்களைவிட எனக்குள் பயம் ஏற்பட்டது. முன்னால் எதுவித மறைப்புகளுமற்ற வெளி விராந்தாவின் ஒரு ஓரமாக நின்று பாதையின் தெரியுமட்டும் தூரத்தையும் கண்களால் அளந்தேன். அப்பாவின் உருவம் எங்காவது தெரிகிறதா? என்று.

“கராஸ், கராஸ்” அம்மா தேங்காய் துருவும் சப்தம் சமையல் அறைப் பக்கம் இருந்து கேட்டது. சமையல் அறைக்கு அருகாமையில் நின்றிருந்ததனால்தான் அச்சுப்தம் எனக்குக் கேட்டது. எங்கள் வீட்டில் சமையல் அறைக்கும் விராந்தாவுக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் மிகக் குறுகியது. தங்கை சமையல் அறையில் அல்லது அவளது அறையில் இருப்பாள் என நான் நினைத்தேன்.

தூரத்தே வளைவால் முன்னோக்கி மாட்டு வண்டி ஒன்று வந்து கொண்டிருந்தது.

அது பாரன் மாமாவின் மாட்டு வண்டியாகத்தான் இருக்க முடியும். இருபக்கமும் வளைந்து, சரிந்து முன்னேறும் போது கேட்கும் ஒசை எனக்கு இன்னும் கேட்கவில்லை.

எமது வீட்டைத் தாண்டி சிறிது தூரம் சென்றாதால்தான் பாரோன் மாமாவின் வீட்டை அடைய முடியும். தினமும் காலையில் பூற்படும் வண்டி, இப்படித்தான் வந்து சேரும். பக்கத்துத் தெருவுக்குச் சென்று வாடிக்கையாளர்களின் பொருட்களைக் கொண்டு சென்று சேர்ப்பதுதான் பாரோன் மாமாவின் அன்றாடத் தொழிலாகும். இன்றும் அப்படித்தான் சென்று வருகிறார்.

“டக்க டக்க..... டக்க டக்க....” மாட்டு வண்டியின் சக்கரம் சிறிய, பெரிய கற்துண்டுகளின் மீது உருள்வதால் எழும் சப்தம் இப்பொழுது கேட்கிறது. மழை இருள் சூழ்ந்து இருந்த போதும் வண்டியின் மீது அமர்ந்திருக்கும் மாமாவை இப்பொழுது என்னால் பார்க்க முடிகிறது.

இருந்தோர் சமையம் மழைத்துளிகள் விழுந்தாலும் தினமும் இத்தகைய மழை பெய்வதற்கான அடையாளங்கள் தென்பட்டாலும் கனத்த மழை எதுவும் பெய்யவில்லை. இன்றும் மழை பெய்யவில்லை. இன்றும் அப்படியாகலாம் என எண்ணினேன்.

மாட்டு வண்டியின் சப்தம் கனமாகக் கேட்டது. அது இப்பொழுது எமது வீட்டையும் தாண்டிச் செல்வதை அண்மித்து விட்டது. வீட்டைத்

தாண்டிச் செல்லும் போது அதன் பின் பகுதி வெறுமையாய் இருப்பதைக் காண முடிந்தது. வண்டி சென்று மறைந்ததும் என்னை அறியாமலே எமது வீட்டின் ஒரு பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வண்டிக் கொட்டிலைக் கவனித்தேன். எமது மாட்டு வண்டியும் அங்கே காணப்பட்டது. கவனயீன்த்தால் அது வெறுமேன காணப்பட்டது.

எமது வண்டி, பாதையில் பரப்பப்பட்டிருக்கும் செம்மன் பற்றி நன்கு அறியும். இன்று பாரோன் மாமாவின் மாட்டுவண்டியிலிருந்து கேட்கும் சப்தம் அன்று எமது வண்டியில் இருந்து கேட்டது. எமது வண்டியில் அமர்ந்து நானும், அப்பாவும் சென்றதை எனக்கு இன்னும் மறக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இருக்கவில்லை.

அக்காலத்தில் அப்பா காலையில் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டுச் செல்வார். “வைராவை” வண்டியில் பூட்டி பாதைக்கு எடுக்கும் போது “ஆ..... செல்லம் புறப்படுவோமா?” என்று வைராவுடன் பேசிய பின் புறப்படும் போது அதனை விளங்கிக் கொண்டது போல வைராவும், உற்சாகத்துடன் தனது அன்றாடப் பயணத்தை அலுப்பின்றித் தொடரும். நான் பாடசாலைக்குச் செல்லாத நாட்களில் “பெரிய மகன், சுட்டித்தனம் பண்ணுற்றில்ல ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்வது நான் சுட்டித்தனம் பண்ணுவதற்கு மாத்திரமல்ல பாடசாலை செல்லாத நாட்களில் நாங்கள் அப்பாவுடன் வண்டியில் செல்வதும்தான். வீட்டிலிருந்து ஒரு மைல் தொலைவில் இருக்கும் பாடசாலைக்கு வண்டியில் செல்வது வினோதமானதாக இருக்கும்.

கடைத் தெரு மூலையில் காணப்படும் பெரிய மாராமரத்தின் நிழல்தான் அப்பாவின் வண்டி நிற்பாட்டும் இடம். எவரிடமாவது இருந்து வண்டிக்கு அழைப்பு வரும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர் காத்துக்கிடப்பார். அதுவரை வரை சுதந்திரமாக புல்மேய்வதைக் காண முடியும்.

வண்டி இழுத்துப் பிழைப்பு நடத்தும் அப்பா கிடைக்கும் வருமானத்தை எல்லாம் எமக்காகவே செலவிட்டார். அப்பொழுதெல்லாம் உணவுப் பஞ்சம் எங்களுக்கு இருக்கவில்லை. பாடசாலை உபகரணங்களுக்கும் சீருடைகளுக்கும் எமக்கு பஞ்சமே இருக்கவில்லை. என்றாலும் அந்திலை இன்று இல்லை. பாடசாலைச் சீருடையை

சலவை செய்து கொள்ள முடியாத நிலையில் வீட்டில் இருந்த நாட்கள் அனேகம்.

“வைரா” எமது உறவினர் போல எமக்கு உதவியது. எனினும் எதிர்பாராத விதமா சுகயீனமுற்றதால் எமது பயணத் திசையை மாற்றியமைக்க நேர்ந்தது. வைராவுக்கு வைத்தியம் பார்க்க அநேக வைத்தியர்கள் முன்வந்த போதும் வைராவுக்கு சுகம் ஏற்பட வில்லை. உணவு உட்கொள்வதில் உள்ள கோளாறு காரணமாக நலிவற்று, எழுந் திருக்க முடியாமல் படுத்த படுக்கையாய் அந்தக் கொட்டிலேயே கிடந்து ஒரு நாள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தது.

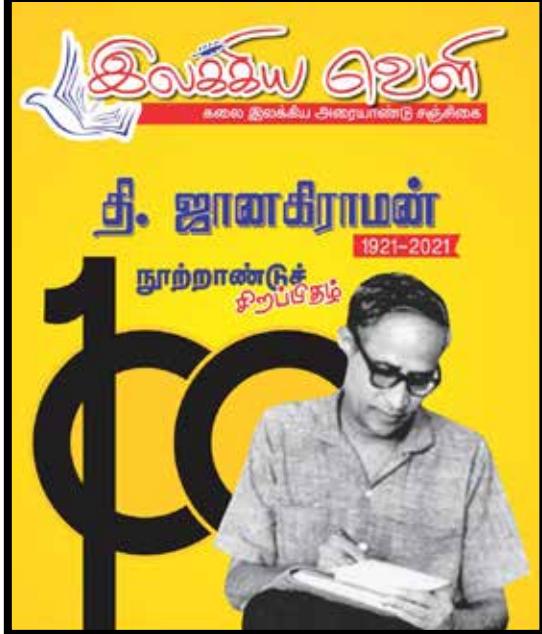
‘ஆங்கில மருத்துவம் பார்த்திருந்தால் வைராவுக் கரை சேர்க்க முடிந்திருக்கும்.’ அப்பா பலபேரிடம் சொல்லி கவலைப் பட்டதை நான் கண்டிருக்கிறேன். கடைத் தெருவின் பலரதும் கருத்தும் அதுவாகத்தான் இருந்தது. அப்பா அம்மாவிடம் சொல்வது பலமுறை எனது காதுகளில் விழாமல் இல்லை. அப்பா சொல்லிவிட்டு பெருமுச்ச விடுவதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

மாட்டு வண்டியை நிறுத்தி இருக்கும் கொட்டிலுக்கு சற்றுத்தள்ளி வைராவை விட்டு வைக்கும் இடம் வெறுச் சோடிக் கிடக்கிறது. வைக்கோல் கட்டுக்கள் இன்னும் ஒர் ஒதுக்குப் புறமாக அப்படியே இருந்தது. அதனை அகற்றுவதற்கு எவரும் முன்வரவில்லை. வைராவின் இடத்தை நிரப்ப அதனைப் போன்றதொரு மாடு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. வீட்டுக்கு வரும் பலரிடமும் அப்பா இதனைச் சொல்லி கவலைப்படுவார்.

வைராவின் மரணத்தின் பின்னர் அப்பா அக்கம் பக்கத்து நன்பர்களில் வேலைகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார். அதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட வருமானம் கிடைத்து வந்த போதும் தினமும் தொழில் இல்லாமையால் வருமானத்திலும் கம்பி காணப்பட்டதால் எமது செலவு வழிகளில் முட்டுக்கடைகள் ஏற்பட்டன.

“எங்கே எங்களுக்கு என்று நிலத்துண்டு ஒன்றும் இல்லையே!” ஒருநாள் அப்பா அம்மாவிடம் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.

பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவதை அப்பா பெரிதும் விரும்பினார். வயற் செய்கைக் காலங்களில் ஓயவு என்பது அவரிடம் இருக்காது. எவரும் அப்பாவின் சேவையைப் பெற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வமாக இருந்தனர் எனினும்

அப்பாவுக்கு முன்னையதில் ஆர்வமாக இருந்த திருப்பி பயிர்ச் செய்கையில் கிடைப்பதாகச் சொல்ல முடியாது.

பல மாதங்களுக்குப் பிறகு அப்பா கடைத் தெருவுக்குச் செல்லத் தொடங்கினார். காலையிலே புறப்பட்டுச் சென்று விடுவார். “எப்பொழும் தெரிந்தவர்கள். அயலவர்கள் சிறந்தவர்கள், அவர்களுடன் இருப்பதுதான் சிறந்தது” என்று அப்பா அம்மாவிடம் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அப்பா அங்கு வியாபாரிகளின் பொருட் களை வாகனங்களில் ஏற்றி உதவுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வார். அவர்கள் தரும் பணத்தைக் கொண்டு பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு அந்தியில் அப்பா வீடு வந்து சேருவார்.

இன்றும் நான் அப்பாவை எதிர்பார்த்து காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஏனைய நாட்களைவிட இன்று சணக்கமாக இருக்கிறது. மழைக்கான அறிகுறிகள் இன்னும் குறைந்த பாடாய்த் தெரியவில்லை. தூரத்தே தெரியும் மலைத் தொடரில் மழை பெய்வது தெளிவாகத் தெரிகிறது. மழை பெய்ய முன்னதாக அப்பா வீடு வந்து சேர்ந்தால் போதுமானது.

மற்றபாதையால் தூரத்தே வளைவால் அப்பா தன் கையில் சாமான் பொதியுடன்

வருவது தெரிந்தது. காலையில் அப்பா புறப்படும் போது அனிந்து சென்ற கட்டம் போட்ட சாரன் எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. நான் அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்து சமையல் அறைப்பக்கம் சென்ற வேளை அம்மா அடுப்பை மூட்டுவதில் போராடிக் கொண்டிருந்தார்.

“அம்மா அப்பா வாரார்”

“ஹ்.....ம்”

அம்மா எதுவும் பேசவில்லை தனது வேலையில் கண்ணாய் இருந்தார். நான் மீண்டும் வீட்டின் முன்பக்கமாக வந்தபோது அப்பா சாமான் பொதியுடன் உள்ளே நுழையுமுன் பொதியைப் பெற்றுக் கொண்டு சமையல் அறைப்பக்கம் போனேன். அப்பொழுதுதான் சமையல் கட்டைவிட்டு அம்மாவும் முன்வராந்தாவுக்கு வந்தார்.

“மழைக்கு முன்னர் வந்து விட்டங்கள் அதுவே போதும்” அம்மா சொன்னாள். தங்கையும் அங்கு காணப்பட்டாள். மழை படிப்படியாக அதிகரித்து கனமழையாக மாறியது.

“வெற்றிலை தின்ன வேண்டாம் தேத்தண்ணி ஊன்துரேன்” அப்பா வெற்றிலைத் தட்டை தன் பக்கம் இழுப்பதைக் கண்ட அம்மா சொன்னாள். அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவர் போல் பாக்கு வெட்டியை எடுத்து பாக்கை சீவத் தொடங்கினார்.

“தெனியாய தோட்டத்தில் வீட்டுத் திட்டம் ஒன்றைச் செய்யப் போறாங்களாம்?” அமைதி யைக் குலைத்தவாறு அப்பா கூறினார்.

உண் மையாகவா யார் சொன்னது. எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். கடைத் தெருவில் எல்லோருக்கும் தெரியும். சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்த அப்பா, “வீட்டில்லாத வர்களுக்குத்தானாம் கொடுக்கப் போறாங்கள்” என்று சொன்னார்.

“அப்படியானால் எங்களுக்கும் ஒரு வீடு கிடைக்கும்” என மனதுக்குள் தோன்றியது. அதைப் பெறும் தகுதி எங்களுக்கு உண்டு. எங்களது வீடு எந்த நேரத்தில் சரிந்து விழுமோ என்ற ஜயத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது.”

“வேலை தொடங்கினால் அங்கு எனக்கு வேலைக்குப் போக முடியும்.” என அப்பா சொன்னார்.

பல மாதங்களுக்குப் பின்னர் எமது வீட்டின் முன்னால் செல்லும் பாதை அகலமாகப்பட்டு

தூரிடப்பட்டது. எமது வீட்டுக்குத் தெரியும் தூரத்தே உள்ள வளைவுக்கு அப்பால் போடப்பட்டிருக்கின்ற பாதை தெனிய தோட்டத்தின் மத்தியால்தான் செல்கிறது.

அந்தக் காணியின் ஒரு பகுதி எமது வீட்டுக்கு நன்றாகத் தெரியக் கூடியதாய் உள்ளது. அக்காணியில் வீட்டமைப்பதற்காக தோட்டத்தில் இருந்த ரப்பர் மரங்கள் எல்லாம் கனரக யந்திரம் கொண்டு பிழுங்கி சாய்க்கப்பட்டது. அந்தப் பாதை இப்பொழுது பிரசித்தமணைந்ததுவிட்டது. முன்னர் ஓரிண்டு மாட்டு வண்டிகள் சென்று வந்த பாதையில் இப்பொழுது விதம் விதமான பலரகமான வாகனங்கள் பயணிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. தங்கை எப்பொழுதும் முன்வராந்தாவுக்கு வந்து வாகனம் செல்வதைப் பார்த்துக்களித்துக் கொண்டிருப்பார்.

அப்பா இப்பொழுது தெனிய தோட்டத்துக்கு வேலைக்குப் போகிறார். பாடசாலைகள் இல்லாத நாட்களில் அப்பாவுடன் நானும் செல்வேன். அநேகமாக பகல் உணவை அப்பாவுக்கு எடுத்துச் செல்வது நான்தான்.

அப்பாவின் முகத்தில் இப்பொழுது மகிழ்ச்சியைப் பார்க்க முடிகிறது. அந்தியில் புதுப்புது செய்திகளை அப்பா கொண்டு வருவார்.

தெனிய தோட்டத்தில் இப்பொழுது புதிய பாதைகள் போடப்பட்டன. வீடுகளும், கட்டடங்களும் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இவற்றைப் பார்க்கும் போது மனதில் ஒர் அலாதியான மகிழ்ச்சி பிறக்கத்தான் செய்தது. ஒருநாள் அந்திப் பொழுதில் கிராம சேவையாளர் எங்கள் வீடு தேடி வந்தார். அப்பா கெளரவமான முறையில் உடையாத - உள்ளதில் நல்ல ஒரு கதிரையை எடுத்து அவருக்கு அமரக் கொடுத்துவிட்டு கிராம சேவை அதிகாரியின் அருகில் நின்று கொண்டார்.

“தெபாதிஸ்ஸவுக்கு மகிழ்ச்சியான ஒரு சேதிகொண்டு வந்திருக்கிறேன்” கிராம சேவையாளர் சென்னார்.

தேபாதிஸ்ஸ மலர்ந்த முகமகிழ்ச்சியில் “அது என்ன ராலஹாமி? எனக் கேட்டு நின்றார்.

“தேபாதிஸ்ஸவுக்கு வீடு ஒன்று கிடைக்கப்போகிறது.” “ஜேயோ உங்களுக்கு நன்மை கிட்டட்டும்.”

இன்னும் பல தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டு கிராம அதிகாரி புறப்பட்டார்.

அம்மாவும் கதவு நிலையில் சாய்ந்தவாகே சுகல விபரங்களையும் கேட்டபடி நின்றிருந்தாள்.

“ஜேயோ, நல்லகாலம் ஒன்று வந்தால் நல்லதுதானே!” என்று கூறிய வண்ணம் அம்மா வீட்டுக்குள் சென்றுவிட்டாள்.

ஒருநாள் தெனிய தோட்டத்தில் இருந்து வந்த அப்பா பெரிய பெட்டகத்தைத் திறந்து அதின் உள்ளே இருந்த சிறியதொரு பெட்டியை வெளியில் எடுத்தார். இருள் மண்டிக் கிடந்ததால் குப்பி விளக்கை ஏற்றி வீட்டின் உட்புற அறையின் கட்டிலின் மீது வைத்து மிகக் கவனமாகப் பார்த்தார். அப்பெட்டியில் பண்மதான் இருந்தது. தாளாகவும், சில்லரை யாகவும் அது பளிச்சிட்டது.

அப்பா முதலில் தாள்களையும், பின்னர் சில்லரைகளையும் எண்ணத் தொடங்கினார். “கேட்டுதோ! இங்கே பாருங்க, “பள்ளே வயல்” சைமனின் மாட்டை விற்கப் போறாங்களாம்” உயர்ந்த தொனியில் கூறினாள் அம்மா.

இனி என்னதான் செய்வது? எப்படி வாங்குவது? “என் வாங்க முடியாது? இங்கே வாருங்கள்.” அம்மா அவ்விடத்துக்கு வந்து விட்டாள். அங்கிருந்த பணத்தைக் கண்டதும் “உண்மையில் எங்கால இவ்வளவு பணம்” அம்மா கேட்டாள்.

“தெனிய தோட்டத்துக்கு வேலைக்குப் போய் சேமித்து வைத்ததுதான். பணப் பெட்டியை மூடி வைத்துவிட்டு, நான் நாளைக் காலையிலேயே பையனுடன் சென்று கையோடு மாட்டை வாங்கி வருகிறேன்.” என அப்பா சொன்னார்.

வெளியில் வந்த அப்பா மாட்டு வண்டி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கொட்டிலைப் பார்த்தார். அதேவேளை தெனிய தோட்டத்தையும், வீடு கட்டப்பட்டிருக்கும் அழகையும் பார்த்து சித்தார். இன்னும் சிறிது காலத்தில் அந்த வீடுகளில் ஒன்று எங்களுக்கும் கிடைக்க இருக்கிறது என்பதை என்னி மகிழ்ந்தேன்.

“மகனே! நாளைக் காலையிலேயே நாங்கள் ரெண்டு பேரும் போய் அந்த மாட்டைக் கொண்டு வருவோம்” என்று சொன்ன அப்பா, வராந்தாவில் போடப்பட்டிருக்கும் கயிற்றுக் கட்டிலில் சாய்ந்த வண்ணம் நில வொளியில் பிரகாசிக்கும் தெனிய தோட்டத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகளைப் பார்த்த வண்ணம் காணப்பட்டார்.

எதிர்காலம் என்னவாகும்!

பொன். புதுசிகாமணி
யேற்மனி

கடந்த கால நிகழ்கால வரலாறுகளின்றி எதிர்காலத்தைக் கணிக்க முடியாது. இரண்டு காலங்களின் நீட்சியும், மாட்சியும், வீழ்ச்சியுமே எதிர்கால வரலாறு.

இந்தக் கட்டுரை காலத்தை நாடி பிடித்துப் பார்க்கும் சோதிடமல்ல, அனுபவங்களின் படிமங்கள்.

இந்த வாழ்க்கையில் எத்தனையோ விதமான அனுபவங்களை, கேள்விப்பட்டு, அனுபவித்து கடந்து வந்திருக்கிறோம். அதைவிட தாத்தா சொன்னது, அப்பா சொன்னது, அம்மா சொன்னது, ஆசான் சொன்னது. அவன் சொன்னது இவன் சொன்னதென்று எல்லாமே வரலாறுகள்தான்.

நான் சிறியவனாக இருந்தபோது அப்பு சொன்னது இன்னும் ஞாபகத்தில் நிற்கிறது. “அந்தக் காலத்தில் கோழி கூவ நாங்கள் பட்டையோட துரவக்குள்ள நிற்பம். இந்த நேரத்திற்கு பாதிக்கண்டுகொண்டு தண்ணி ஊத்தியிருப்பம். இதுகள் கிடந்து நித்திரை கொள்ளுதுகள்.” அதுவே எங்களது அதிகாலை சுப்பிரபாதமாக இருந்தது. இன்று அப்பாவாகி நாங்களும் இதைத்தான் சொல்லி வருகிறோம். அவர்களது வாழ்க்கை முழுவதும் என்றில்லாமல் பெருமளவு இயற்கையோடு இருந்தது. அப்போது மௌலிய எட்டிப்பார்த்த நவீன் விவசாயமுறையை திட்டித் தீர்த்தார். எங்கட அப்பு “நஞ்சுகள் இவையெல்லாமே எதிர்காலச் சந்ததியை அழிக்கப் போகிது. மாட்டுப்பட்டி ஏரு, வீட்டுக் குப்பைகள் என்று இயற்கை உரத்தால் உழுத வயல் நிலம் புதுப் பசளைகளைப் போட்டு மலட்டு நிலமாகப் போகிது. எங்களிட்ட இருந்ததை அவனுக்குக் கொடுத்து, அவனிட்ட இருந்ததை வாங்கி பகிர்ந்துண்டு வாழ்ந்த மகிழ்ச்சி, அந்த பண்டமாற்றுமுறை இன்று இல்லாமலே போய்விட்டது.” இது அவர் கூறிய அனுபவக் குறிப்புகள். எங்கள் காலத்தில் முழுவதுமாக என்றில்லாமல் அவர் சொன்ன நச்சு உலகத்தில் இப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதிலிருந்து தான் எங்கட பிள்ளைகளுக்கு எங்கட அறிவுரை தொடங்கும். “கங்கை நதிப்புறத்து கோதுமைப் பண்டம் காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்வோம். சிங்க மராட்டியரின் கவிதை கொண்டு சேர்த்துத் தந்தங்கள் பரிசுளிப்போம்” என்று பாரதி இந்த உலகத்திற்கு தீர்க்க தரிசனம் சொன்னான். இல்லையேல் நீங்கள் நாசமாய்ப் போய்விடுவீர்கள் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருந்தான்.

“மச்சான் எதிர்காலம் என்னவாகும் நினைக்கவே பயமாக இருக்கிது” என்று என் நண்பன் கேட்டான்.

“வானத்திற்குள் இருந்து கொண்டு மழைக்குப் பயப்பட்டு என்ன பயன் மச்சான். எங்கட காலம் முடிஞ்சு கொண்டு வருகிது நாங்கள் பெத்த குஞ்சுகளை நினைச்சுப்பார். அதை நினைக்கத்தான் பயமாய் இருக்கு.” என்றேன் நான். என்னதான் வீராப்பாய்ச் சொன்னாலும் யாருக்குத்தான் சாக மனம் வரும்.

மரணப்பயம் என்று தெரியாமலா சொன்னார்கள்.

“அறிவியலும் விஞ்ஞானமும் அதுகளை வாழவைக்கும், புதிய கண்டு பிடிப்புகள் இன்னும் அதிகம் வரும்.”

இந்த உலகத்தின் கண்டு பிடிப்புகள் எல்லாவற்றிற்குமே அழிவுகள் உண்டு மச்சான். ஒன்றை அழிக்க இன்னொன்று உதயமாகும். அறிவியலும், விஞ்ஞானமும் ஆளுகின்ற இடம் இங்கேதான்.

தீர்க்கமுடியாத நோயென்றால் அதைநீக்க புதிய தீர்வு கிடைக்கு மென்று உலகமே எதிர்பார்க்கிறது. அதைப் போடவே சனம் பயப்படுது. அதுக்கும் பக்க விளைவுகள் இருக்கிறதென்கிறானாக்கள்.

எந்த மருந்திற்குத்தான் அது இல்லை, வராமல் விட்டால் அதிஸ்டம்தான்.

மனிதன் என்று பாடையில் இருந்து சவப்பெட்டிக்கு மாறினானோ அதுவே வியாபாரமாச்சு. கொஞ்சக் காலத்திற்கு முன் செத்தவுடன் ஓட்ட கொடுத்தால் கிடைக்கும். இப்ப ஒவ்வொரு

அளவாகச் செய்து வச்சிருக்கிறான்கள். அதுக்கென்டே கடைகள் வந்திற்றுது.

என்னடா ஒருத்தரும் சாகிறாங்கள் இல்லை யென்று அவன் நினைப்பான். அவனது பொழுப்பு அதில்தான். இப்ப உலகம் பூரா அந்தத் தொழிலுக்குத்தான் மௌச அதிகம்.

ஊரில் ஒரு செத்தவீடு என்றால் ஊரே அழும். அதுவும் கிராமங்கள் என்றால் ஒரு மாதத்திற்குமேல் அமைதி நிலவும்

மரணித்தவர் பெரும்பாலும் சொந்தக் காரராக இருப்பார். சந்திக்கும்போது இறந்த வரைப் பற்றிய பேச்சே பெரிதாக இருக்கும்.

முந்தநாள் வேலப்பன் கிணற்றயில் சந்தித்து, நீண்ட நேரம் கதைச் சோம். கலகலவென்று சிரித்து மகிழ்ச்சியாக இருந்தான். முகத்தில் அவ்வளவு பொலிவு தெரிந்தது.

சாகப் போறதை அறிந்தோ தெரியவில்லை. சொல்லாமலே போயிற்றான்.

மனித வாழ்க்கை இதுதான். பெருமுச்ச ஒன்று வந்து போகும். கவலையால் கண்ணீர் முட்டும். இனி எங்க பார்க்கப்போறும்.

இவ்வாறே சந்திக்கும் போது எல்லோரும் பாசத்தையும், நேசத்தையும் பங்கு போட்டுக் கொள்வார்கள். வரட்டுச் சிரிப்பு இருக்கும். இன்று எல்லாமே மாறிப் போய்விட்டது.

அந்த வீட்டில் பல நாட்கள் சமையல் இருக்காது. சொந்தங்கள் முறைவைத்து சாப்பாடு போடுவார்கள். இழந்த வீட்டுக்காரரை ஆதரவாகத் தடவிக்கொடுப்பார்கள். அன்பும் பாசமும் இருக்கும்.

இறப்பை இயல்பாக்கிக் கொள்கிறோம். இன்றைய காலச் சூழ்நிலை இப்படி மாற்றிக் கொண்டு விட்டது.

போர் நடைபெறும் நாட்டில் குண்டுகளால் கொத்துக் கொத்தாக மனித உயிர் கள் பறிக்கப்பட்ட போது, மரணங்கள் மலிந்த பூமி என்றோம்.

பசி பட்டினியால் எலும்புந் தோலுமாக மக்கள் மடிந்த எத்தியோப்பிய போன்ற ஆபிரிக்க நாடுகளைப் பார்த்தும் இதைத்தான் சொன்னோம். மத்திய கிழக்கு நாடுகளில், பலஸ்தீனியத்தில் இதுதான்.

இவை எல்லாம் அந்தந்த நிலத்தைப் பற்றிய செய்திகளானது. சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்றவர் கஞக்கு கதைகளோடும், கவலைகளோடும் போயிருந்தது.

இன்று ஊர் கடந்து, கிராமம் கடந்து, பட்டினம், நகரம், மாநகரம், நாடு என்று

கடந்து “மரணங்கள் மலிந்த பூமியானது. இந்த உலகம்”. இதுவே உண்மையென்றானது.

யாராலும் கணிப்பிட முடியாத அளவிற்கு நிலமை மோசமாகிக் கொண்டு போகிறது.

ஆரம்பத்தில் செய்திகளை அறியும் போது பயத்தால் நடுங்கினோம்.

எந்தெந்த நாடுகளில் எத்தனை பேர் மரணித்தர்கள், எத்தனை பேருக்கு தொற்று வந்திருக்கிறது. எந்தெந்த நாடுகள் முன்னியில் நிற்கின்றன. என்கிற அறிதலில் உறைந்து போய்க்கிடந்தோம்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தளர்வுகள் நீங்க, அரசாங்கம் சொல்லுகின்ற கட்டுப்பாடுகளை மறந்தவர்களாக மாறித்தான் போனோம். விடுமுறைக் கொண்டாட்டம், குடும்ப விழாக்கள், கோவில்கள் என்று இயல்புகளை நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். கஸ்ரப்பட்டு கடைப்பிடித்த, கட்டுப் பாடுகளை எப்படித்தான் மறந்தோம்.

தனால் இது பரவுகிறது என்று தெரியாமல் உலகமே ஆடிப் போய்க்கிடக்கிறது. சிலர் முகக் கவசத்தை அணியவே விரும்புவதில்லை. இந்தா வருகிறது மருந்து என்று ஒவ்வொரு நாடுகளும் பெருமை பேசுகின்றன. மருந்தும் வந்து விட்டது.

அதற்குள் கூட போட்டி, எந்த நாடு தடுப்பு மருந்தைக் கண்டு பிடித்ததோ! அந்த நாடு பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கும் என்பதே உண்மை. மீண்டும் தொற்றுகள், அதே அச்சங்கள். தொடர்க்கதையாகிவிட்டது.

எமது சந்தோசங்கள் அடுத்தவர்களைப் பாதிக்காத வகையில் இருக்க வேண்டும். அது நிச்சயமாக எங்களையும் பாதிக்கும். எப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தால் ஓரளவிற்கு நோயிலிருந்து பாதுகாக்கலாம் என்று அந்தந்த நாடுகள் அறிவுரை வழங்கி இருக்கின்றன. உலக சுகாதார நிறுவனமும் அதற்குரிய ஏச்சரிக் கையை வழங்கி இருக்கிறது. இன்று எல்லாமே செய்திகளானது. கேள்விப் படுவதுடன் எல்லாம் சரி.

அவர்களால் ஏச்சரிக்கத்தான் முடியும். எம்மை நாம்தான் பாதுகாக்க வேண்டும். எங்களின் இந்த நடவடிக்கை உலகத்தையே பாதுகாக்கும். இது வீரத்திற்குரியதல்ல, விவேகத்திற்குரியது. முடிந்தவரை என்பதை கட்டாயமாக்குவோம்.

“ஞானம்” 250ஆவது பரிசுச் சிறுக்கதைச் சிறப்பிதழில் வெளிவந்த முத்திரைக்கதை

தெ. நித்தியகீர்த்தி எழுதிய “போர்வைகள் மறைக்காத பார்வைகள்” - சிறுக்கதை வாசப்பு தினுபலர்

காதல் எழுதும் வண்ணக் கவிதைகள் எல்லாம் கண்களினுடேதான் முதல் தோற்றம் கொள்கின்றன. அவ்வாறான காதல்களில் சில காலச்சக்கரத்தைக் கடந்து முதுமைவரை தோட்டவதைக் கண்டிருக்கிறோம். கனவான காதல்களும்கூட ஒரு பார்வையில் மீண்டிரபெறும் விந்தைகளையும் இதேகாலம்தான் உருவாக்குகிறது. “ஓராயிரம் பார்வையிலே உந்தன் பார்வையை நானுறிவேன்” என்றும், “பார்வை ஒன்றே போதுமே பல்லாயிரம் சொல்வேண்டுமா” என்றும் திரையிசைக் கவிஞர்கள் பாடியதும் பொய்யானதல்ல. பதின்மப் பருவத்தின் பார்வைப் பரிமாற்றத்தை மூலமாகக்கொண்டு “முத்திரைக்கதை” ஒன்றைப் படைத்திருக்கிறார்கள்.

திசம்பர் 2007 “ஞானம்” கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையில் வெளியான “போர்வைகள் மறைக்காத பார்வைகள்” என்ற இச் சிறுக்கதையை, அண்மையில் “ஞானம்” 250ஆவது பரிசுச் சிறுக்கதைச் சிறப்பிதழில் வாசிக்கக் கிடைத்தது. முதல் பார்வையில் சாதாரண கதையாகத் தோன்றினாலும், அசைபோடும் மனம் கதையிலுள்ள ஆழ அகலங்களை மறுவாசிப்பில் உணர்ந்தது. இளமைக் காதலின் துள்ளல், சமூக பொருளாதார வேறுபாடுகள் உண்டாக்கும் தாக்கம், இனப்பிரச்சனை, உயிரச்சமும் புலம்பெயர்வும், சில சமூகசிந்தனைகள் என சிறுக்கதை பேசும் தளங்கள் பல.

ஒரு நாவலாக எழுதக் கூடிய சம்பவக் கோர்வைகளையும், கால நீட்சியையும் கொண்ட இக்கதையை, சிறுக்கதை அமைப்புக்குள் அடர்த்தி தெரியாத வண்ணம் கச்சிதமாக அடுக்கிய திறமை தேர்ந்த கதாசரியனுக்குரியது.

திருமணத்தை நாடிநிற்கும் முதிர்காளை ஒருவன் தன்னிலையில் இருந்து கறுவதாக கதை எழுதப்பட்டு உள்ளது. உணர்வுகளை வாசகர் உள்வாங்கும் சரியான கோணத்தில் கடத்த சுயக்கதை சொல்லல் எனும் உத்தி உகந்தது என்பதை எழுத்தாளர் நிருபித்துள்ளார்.

பிரேக் இல்லாத சைக்கிள் போலவே, மனம் கட்டற்ற காட்டாறுபோல பாயும் கிளர்ச்சியிகுந்த பதினெட்டாம் வயதில் அவனும், அவளும் பார்த்த பார்வைப் பரிமாற்றங்கள் மட்டுமே இந்தக் காதலின் மூலதனம். திடீரென அவள் தரிசனம் இல்லாது போகிறது. இக்காலகட்டத்தில், இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கான போராட்டங்கள், உயிர்ப்பாதுகாப்பை முதன்மைப்படுத்திய புலம்பெயர்வின் காரணங்கள் என தொடரும் அந்தக் கால்நூற்றாண்டில் இருக்கிறதா, இல்லையா எனும் சந்தேகத்துக்கு இடமான நிலையில் அவளது நினைவும் வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுகிறது. அந்தப் பிரம்மச்சாரியின் திருமணத்திற்கான ஏக்கங்களும் அவனது வயதைப் போலவே வளர்கின்றன.

சுய பாதுகாப்பை முன்னிலைப்படுத்தி, போராட்டத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணிக்க முடியாத அவனது இயலாமையும், வெட்கழும் எம்மில் பலரின் உள்ளத்தினதும் ஊமைக்காயங்கள் என்று கறுவதே சரியான கணிப்பு. களம்கண்டு போராடாமல், புலம்பெயர்ந்த அகதி வாழ்வில் சந்திக்கும் அவமானங்கள் அதைவிடக் கொடியவை என்று அவன் உணரும் தருணங்கள், ஒவ்வொரு அகதியினதும் அடிமன ஆழத்தின் ஆறாத தழும்பாக நிலைத்திருக்கக்கூடியவை. இந்த அகப்போராட்டங்கள் எளிமையான வார்த்தைகளால் உயிர்பெற்றிருக்கின்றன.

- ரங்ஜனி சுப்ரமணியம் -

இவற்றை எல்லாம் தாண்டி, ஒருவாழ்வு உண்டு என புலம்பெயர் தேசத்தில் அவன் மெய்ப்பிக்கும் தருணங்கள் எதிர்காலத்துக்கான நம்பிக்கையைத் தருகின்றன. மனதுக்கு ஏக்கம் தரும் ஒருக்கதைக்கு நிவாரணியாவது கதையாளன் போகிறபோக்கில் இடையிடையே அள்ளித்தெளிக்கும் அங்கத்துச் செருகல்கள். சோகத்தை மறைத்து சிரிக்கத் தெரிந்த மனம் அற்புதமானது. இது எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் கைவருவதில்லை. உதாரணத்துக்கு.....

“ஆங்கைளை ஏற்படுத்திய பெண்களில் சிலர் நன்பர்களை மணந்து, அவர்களையும் பறித் துக் கொண் டார் கள். அவர்களது வீட்டுக்கு போகும்போது ஜூனிவோக்கரர் கொண்டுபோனால் மனைவியருக்குப் பிடிக்காது. அது இல்லாதபோனால் நன்பருக்குபிடிக்காது”

“பெண்ணுக்குப் பிடித்தால் மாப்பிள்ளைக்கு பிடிப்பதில்லை. மாப்பிள்ளைக்கு பிடித்தால் பெண்ணுக்கு பிடிப்பதில்லை. இருவருக்கும் பிடித்தால் சாதகம் பார்க்கும் சோதிடருக்குப் பிடிப்பதில்லை....

“நண்பனை அன்போடு அணைத்துக்கொள்ள பெட்டியைக் கீழேவைத்து கையைநீட்ட நினைக்கும்முன் அவன் ஒடிவந்து என் மறுகையில் இருந்த ஜோனிவோக்கர் பையைபறித்து நெஞ்சோடு ஒத்திக்கொண்டான்.....” இப்படிப்பல.

இனக் கலவரத்தால் கணவனை இழந்ததன் முன் னாள் காதலியை, இருபத் தேழு வருடங்களின் பின் பிறதேசமொன்றில் அவன் காணும்போது, வாசகர் மனதையும் ஆவல் பற்றிக்கொள்கிறது. மனநோயாளியாக அவனைக் கண்டபோதுகூட அவன் பால் செல்லாத மனதினை, அவன் இந்தநிலையிலும் தன்னை ஞாபகம் வைத்திருக்கிறாள் என்பதை, பின்பு அவனது தந்தைகூறி அறியும் நிலையில், மனதில் நிகழும் ரசவாதம்தான் உள்ளறையும் காதலின் சக்தி என்று கூறவேண்டும். மனநிலை குழம்பிய நிலையிலும் ஒருவினாடி அவனில் நிலைத்த அவனது பார்வை செய்து மாயம்தான் அது. இள வயதில் வெளிப்படுத்தமுடியாத சமூக இடைவெளியைக் கொண்ட காதல் அவர்களுடையது. அவனது மனதில் அன்றும், இன்றும் வாழ்வனாக தனது காதலும், கடமையும் காக்கிருப்பதை உணர்கிறான்.

இன வண்முறையினால் தமது துணை இமந்து வாழ்விழந்து, மனாலப்பாதிப்புறவர்கள்

அனேகர். இத்தகைய அபலைப்பெண்களின் பிரதிநிதியான தன் முன்னாள் காதலியை, மனைவியாக ஏற்று வாழ்வளிக்கிறான் அவன். நன்பன் மூலமாக தனக்காக காத்திருந்த ஒரு அற்புதமான வாழ்வை ஒதுக்கித்தன்றும் மனப்பாங்கை காதலன்றி வேறொது தரமுடியும்? உடல் சார்ந்ததாக மட்டுமன்றி, உளம்சார்ந்ததான காதல் உயரியது.

இதன்மூலம் குறிப்பாக இன்றைய தமிழ் சமூகத்துக்கு ஒரு செய்தியையும் கூறி, தானே உதாரணமாகிறான் கதைசொல்லி.

கதையில் பல நல்ல உள்ளங்களை இனம் காட்டுவதும் பெறுமதியானது.

க தையில் வைத் தியராக வரும்
ஆனாமைகுந்த அழகிய முதிர்கண்ணியின் பரந்த
மனதும், கடமை உணர்வும், வாழ்வை அதன்
போககிலே எதிர்கொள்ளும் மனோத்திடமும்
பெண்களுக்கு முன்னுதாரணமானவை.

“வண்டியும் ஒருநாள் ஓடத் திலை ஏறும்” என்பதுபோல், தாயகத்தின் மேட்டுக் குழிமக்கள் புலம்பெயர்தேசத்தில் மேசை துடைக்கும்வேலை செய்வதையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக் குவத்தின் வினோதத்தினை என்னவென்று சொல்வது..? இந்த மனநிலை தாயகத்தில் இருந்திருந்தால் நாமும் மேனிலை அடைந்திருக்கலாம்.

கதையின் உச்சமான இறுதிப்பகுதி
பிற்குறிப்பின் மூலமாகவே சொல்லப்படும்
முறை வித் தியாசமாக இருக்கிறது.
கதையின் நீட்சியைக் குறைக்க இந்த உத்தி
பயன்ப்படுக்கலாம்.

பொருளாதார, சமூக இடைவெளிகளால் மனதோடு மடியும் காதல்கள் சொல்லில் அடங்காதவை. எழுபதுகளின் இறுதியில், பதின்மூத்தில் தன்னுள் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பார்வையை காதல் என நினைத்து பல ஆண்டுகள் காத்திருந்து ஏமாந்த ஒரு கண்ணியை நானும் அறிவேன். அதனால் இச்சிறுக்கதை என் மனதுக்கு நெருக்கமாகியது. எழுத்தாளர் கதையில் கூறும் உணர்வுகளை, கதைமாந்தராக நாம் மனதால் வாழ்ந்து பார்த்தால் மட்டுமே துல்லியமாக உணரமுடியும். இல்லாவிடில் எந்தவித தூக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாத வெற்று எழுத்தாகவே இருக்கும். இது என்கதை, என் உணர்வு என வாசகனை நினைக்கவைக்கும் எழுத்து ககைக்கு வெற்றியளிக்கிறது.

எழுத்து தொண்டியர் வெண்ணால்வீள்

பேராசிரியர்
துரை மஞ்சாகாரன்

நல்லது நடந்தெவ்டிடது

கடந்த சில மாதங்களாக நியாய சிந்தை கொண்ட தமிழ் மக்களினதும், ஐந்நாயக நோக்குக்கொண்ட உலக நாடுகளினதும் ஒரே பிரார்த்தனையாக இருந்தது, ஜெ.நா மனித உரிமைப் பேரவையில் இலங்கைக்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்ட பிரேரணை எவ்விதத் தடங்கலும் இல்லாமல் நிறைவேற்றப் படவேண்டும் என்பதே. நமது நாட்டின் ஆட்சியாளர்களதும், அவர்களை ஒத்த நாடுகளதும் ஒரே இலட்சியமாக இருந்தது, அப்பிரேரணை தோற்கடிக்கப்படவேண்டும் என்பதாகும். ஆனாலும், நீதியும், நியாயமும் ஈற்றில் வெற்றிபெற்றுவிட்டன.

வீழ்ந்தாலும் மீசையில் மண்படவில்லை என்பதே இன்று நமது நாட்டின் ஆட்சியாளர்களது ஒரே வெளிப்பாடாக உள்ளது. பேரினவாதச் சிந்தனையுடன் செயல்படுவர்கள் எப்போதும் முட்டாள்தனமாகவே செயல்பட்டு முக்குடை படுவார்கள் என்பதை, ஜெ.நா தீர்மானம் நிருபித்துள்ளது. நியாய சிந்தை கொண்ட ஒட்டுமொத்தத் தமிழ் மக்களுக்கும் இது மிகவும் மகிழ்ச்சியையும், திருப்தியையும் ஏற்படுத்தும் ஒரு நிகழ்வாகும். அப்பிரேரணை ஜெ.நாவில் தோல்வியைத் தழுவியிருந்தால், பேரினவாதச் சிந்தை கொண்டவர்கள் மேலும் புதிய உற்சாகத்தோடு செயல்பட அவர்களைத் தூண்டியிருக்கும். நல்லவேளை, எல்லாம் நல்லபடியாகவே நடந்துவிட்டது.

பிரேரணையில் தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்த்த சில விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படாமல் போயிருக்கலாம். ஆயினும், சில புதிய திருத்தங்களுடனாவது இப்பிரேரணை நிறைவேற்றப் பட்டமையை இட்டு ஓரளவு திருப்தி கொள்ள முடிகிறது. ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதை விட, ஏதாவது நல்லது நடப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆட்சியாளர்களுக்கும், அவர்களைத் தமது சுயநலனுக்காக ஆதரிக்கும் சில தமிழ்த் தரப்புகளுக்கும்தான் இது வெட்கமே தவிர, தமிழர்களுக்குச் சிறிதாவது நன்மை பயக்கக் கூடியதே.

ஜெ.நாவில் பிரேரிக்கப்பட்ட பிரேரணை தொடர்பாக, அதனை ஆதரித்தவர்களதும், எதிர்த்தவர்களதும் எதிர்பார்ப்பு, இந்தியா பற்றியதாகவே இருந்தது. இந்தியாவுக்கு எதிராகச் செய்வதை எல்லாம் செய்துவிட்டு, தமக்குத் தான் அந்நாடு தனது ஆதரவை நல்கும் என்று நப்பாசை கொண்டிருந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு, ஒரு நல்ல அடியை இராஜதந்திர முறையில் அது வழங்கி யுள்ளது. பிரேரணைக்கு இந்தியா ஆதரவு வழங்கியிருந்தால், அது நல்லதுதான். ஆனால், இலங்கையில் சீனாவின் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக இராஜதந்திரர்தியில் போராட வேண்டியிருக்கும் இந்தியாவால், அதைத்தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யமுடியாதுதான். இந்தியா பிரேரணையை எதிர்த்து வாக்களிக்காமல் விட்ட வரைக்கும், அதன் நிலைப்பாடு பரவா யில்லை. பிரேரணையை எதிர்த்து இந்தியா வாக்களித்திருந்தால், நமது நாட்டின் பேரினவாதச் சிந்தனை கொண்டவர்களுக்கு அது சொர்க்கமாக அமைந்திருக்கும். ஆனால், இந்தியாவுக்கு, அது வெளியே முகம் காட்ட முடியாத வெட்கக்கேடாக விளங்கியிருக்கும். இந்தியாவின் இச்செயல்பாட்டினால், ஆனாலும் தரப்பினர் சற்று அச்சத்துடனேயே அந்நாட்டினை எதிர்நோக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆட்சியாளர்கள் இனிமேலாவது நாட்டுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்று செயல்பட்டால் நல்லது. இல்லையேல், இதுபோன்ற எதிர்வினைகளை எதிர்காலத்திலும் எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும். அவர்கள் ஒன்றில் தாமாகத் திருந்தவேண்டும். இல்லையேல், உலகம் சொல்வதையாவது கேட்டு நடக்கவேண்டும்.

பாரதம் நவேந்தாவும்

மகாகவி பாரதியின் வாழ்விலும், சிந்தனையிலும் முக்கிய திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியவர், நிவேதிதா தேவி. இவரது சொந்தப் பெயர் மார்க்கிரட் எலிஸபெத் தோபிள். அயர்லாந்தின் டங்கானன் என்ற இடத்தில் 1867

இல் பிறந்த இவர், ஒரு வயதுக் குழந்தையாக இருந்தபோது இங்கிலாந்தின் மான்செஸ்டர் நகருக்குப் பெற்றோருடன் குடிபெயரவேண்டி ஏற்பட்டது. 1895இல் இங்கிலாந்து சென்ற சுவாமி விவேகானந்தரைச் சந்தித்துதன் மூலமாக, அவரது வாழ்க்கையில் முக்கிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. 1898இல் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்த அவர், சுவாமி விவேகானந்தரால் நிவேதிதா என்ற புதிய நாமம் சூட்டப்பட்டு, அவரது சிஷ்டையை ஆனார். இராமகிருஷ்ண மடத்தின் முதல் சந்நியாசினியாக அவர் விளங்கினார். கல்கத்தாவில் பெண்களுக்கான பள்ளி ஒன்றை நிறுவியதோடு, பல தேச, சமுதாய, சமய, கல்விச் சேவைகளிலும் அவர் ஈடுபட்டார். இவ்வுலகில் அவரது வாழ்வு வெறும் 44 வருடங்களே நீடித்திருந்தது. நிவேதிதா பேச்சிலும், செயலிலும் அக்கினி ரூபமானவர் என்று சொல்வார்கள்.

1905இல் காசியில் காங்கிரஸ் மகாசபை மாநாடு நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டுக்குச் சென்ற பாரதி, காசியில் இருந்து திரும்பும்போது, கல்கத்தா அருகில் உள்ள டம்டம் என்ற இடத்துக்குச் சென்று, நிவேதிதாவைச் சந்தித்தார். நிவேதிதா பாரதியைப் பார்த்து, ‘மகனே, உன் மனத்தில் பிரிவணர்ச்சியை நீக்கு. சாதி, மதம், குலம், கோத்திரம் என்ற அநாகரிகமான வித்தியாசங்களை விடு. அன்பை மட்டும் அகத்தில் கொள். பிற்காலத்தில் நீ ஒரு தீர்ணாக, சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற தேவனாக வருவாய்’ என்று கூறினார். பின்னர், பாரதிக்குத் திருமணம் ஆகவில்லையா என்று கேட்டார். தமக்குத் திருமணமாகி, இரண்டு வயதுப் பெண் குழந்தை இருக்கிறது என்று பாரதி சொன்னார். பின், என் மனைவியை உடன் அழைத்து வரவில்லை என்று நிவேதிதா பாரதியிடம் கேட்டார். ‘இன்னும் எங்களில் மனைவியைச் சரிசமாகப் பொது இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லும் வழக்கம் இல்லை. மேலும், காங்கிரஸ்க்கு அவளை அழைத்துவந்தால் என்ன பிரயோஜனம்?’ என்று பாரதி பதில் கூறினார்.

பாரதியின் புதிலைக் கேட்டதும், நிவேதிதாவுக்குக் கடும் கோபம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ‘சமுதாயத்தில் பாதி அடிமைப்பட்டிருக்கையில் மறுபாதி விடுதலை பெற்றுமியுமா? போனது போகட்டும். இனியும் அவளைத் தனியென்று நினைக்காமல், உன் இடது கையென மதித்து, மனத்தில் அவளைத் தெய்வமெனப் போற்றி

நடந்துவா’ என்று நிவேதிதா கடும் தொனியில் கூறினார். நிவேதிதாவின் கருத்தின்படியே நடப்பதாக பாரதி அவருக்கு வாக்குக் கொடுத்தார். நிவேதிதாவும், தாம் இமயத்தில் இருந்து கொண்டுவந்த ஆலிலை போன்ற ஓர் இலையைத் தமது நினைவுப்பொருளாகப் பாரதிக்கு வழங்கினார். பாரதி தமது கடைசிக்காலம் வரை, அதனைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்துப் போற்றி வைத்திருந்தார்.

நிவேதிதா பற்றிப் பின்னர் பாரதி எழுதியபோது, ‘ஒரு கடிகையிலே மாதாவினது மெய்த்தொண்டின் தன்மையையும் துறவுப் பெருமையையும் சொல்லாமல் உணர்த்திய குருமணி’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நிவேதிதா பற்றிப் பாரதி அருமையான கவிதை ஒன்றைப் படைத்துள்ளார். பாரதி பற்றி அறிந்த பலருக்கும் தெரிந்த அந்தக் கவிதை இதுதான்: “அருளுக்கு நிவேதனமாய், அன்பினுக்கோர் கோயிலாய், அழையென் நெஞ்சீல் தீருஞாக்கு ஞாயிறாய், எமதுயர் நாடாம் யமிர்க்கு மறையாய், கீங்கு பொருஞாக்கு வழியறியா வறிஞர்க்குப் பெரும் யெருளாய்ப், புன்கைத் தாதச் சுருஞாக்கு நெருப்பாகி விளங்கிய தாய் நிவேதிதையைத் தொழுதுநிற்பேன்.”

பாரதி, தமது புதுமைப்பெண் என்ற கவிதையை, நிவேதிதாவை மனங்கொண்டு தான் பாடியிருக்கிறார் என்று கொள்ளலாம். அக்கவிதையில் கூறப்படும் விடயங்களும், பெயர் குறிப்பிடாது பாராட்டும் முறைமையும் நிவேதிதா தொடர்பானவை என்று கொள்வதே பொருத்த மானது. ‘மாதர சேயெங்கள் சாதிசெய்த தவப்பயன் வாழிந்,’ ‘தையல் வாழ்க்கபல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே,’ ‘நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால் நங்கை கூறும் வியப்புக்கள் கேட்டிரோ!’, ‘பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுக்கள் கேட்டிரோ!’, ‘நங்கை கூறு நவீங்கள் கேட்டிரோ!’, ‘உதய கன்னி யுரைப்பது கேட்டிரோ!’, ‘இளைய நங்கையில் கூறு நவீங்கள் கேட்டிரோ!’, ‘போற்றி போற்றி ஜயஜய போற்றியிப் புதுமைப்பெண்ணொளி வாழிபல் லாண்டிங்கே! என்று பலவாறாக மறைமுகமாகப் பாரதி நிவேதிதாவைப் போற்றியுள்ளார் எனலாம்.

பாரதி - நிவேதிதா சந்திப்புத் தொடர்பான அருமையான காட்சி ஒன்று, பாரதி திரைப்பத்தில் இடம்பெற்றுள்ளமையும் நினைவு கூரத்தக்கது.

கலாபுவணம் கே.பொன்னுத்துரை

சீம நெநிலை காலை திட்டமிழ்ச்சிய நகழ்வுகள்

வாமனம்: பயநிவார் ஒன்றைத்தேடி அலையும் நினைவுகள் - நினைவேடு வெளியீடு

அண்மையில் அமரரான செல்வன் வாமனன் இராஜேஸ்கண்ணனின் 31ஆம் நாள் நினைவேந்தல் வல்லை, விக்னேஸ்வரா மண்பத்தில் முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. இந் நிகழ்வில் வாமனன் பயின்ற பாடசாலை வகுப்பறை மேம்பாட்டுக்கான உதவி வழங்கப்பட்டது. சமூகவியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் எழுத்தாளருமான வாமனனின் தந்தையார் இரா. இராஜேஸ்கண்ணன் எழுதிய ‘வாமனம்’ பெருவெளி ஒன்றைத்தேடி அலையும் நினைவுகள் எனும் நினைவேடும் வெளியிடப்பட்டது.

• • •

**ரூபன் சௌ தொகுத்த இருபது
எழுத்தாளர்கள் எழுதிய உறவுகள்
தொடர்க்கை நாவல் வெளியீடு**

மேற்படி நாவலின் வெளியீடு 28 மார்ச் 2021 ஞாயிறு அன்று காலை, டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்பத்தில் இடம் பெற்றது. இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் இடம் பெற்ற இந்திகழ்வில் பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து கலாடுஷணம் கே. பொன்னுத்துரை வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். வாழ்த்து ரைகளை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ஆ. குகமுரத்தி, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் ஸ்ரீதரசிங், பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் ஆகியோர் வழங்கினர். தொடர்ந்து நாலின் முதற்பிரதியை நாலின் வெளியிட்டாளர் ஸ்ரீதரசிங் வழங்க புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார். நால்விமர்சன உரையை திருமதி பவானி சிவகுமாரனும் கருத்துரைகளை

ஸ்ரீதரசிங், பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் ஆகியோர் வழங்கினர். தொடர்ந்து நாலின் முதற்பிரதியை நாலின் வெளியிட்டாளர் ஸ்ரீதரசிங் வழங்க புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார். நால்விமர்சன உரையை திருமதி பவானி சிவகுமாரனும் கருத்துரைகளை

உமாகரன் ரசையா, மேமன்கவி ஆகியோரும் நிகழ்த்தினர். ‘கும்’ நேரலையில் ஒளிபரப்பப் பட்ட இந்நிகழ்வில் நாவலின் தொகுப்பாளர் ரூபன் சிவா ஏற்புரை வழங்கினார். தொடர்ந்து இந்நாவலை எழுத்தாளர்கள் தமது அனுபவங்களை எடுத்துரைத்தனர்.

•••

**அமர்ர் செம்பியன் செல்வன்
ஐ. ஹோஜெநாபால் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி
(2020)**

**யரசனிபு நகல்வு
மேற்படி நிகழ்வு**

28-03-2021 அன்று ஞாயிறு காலை 11 மணியளவில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்பத்தில் ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன்

தலைமையில் இடம்பெற்றது. இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரரேகரம் பரிசு பெற்றவர்களுக்கான விருதுச் சான்றிதழ்களையும் பணப் பரிசினையும் ஞானம் சஞ்சிகை சார்பாக வழங்கினார். படத்தில், முதற் பரிசுபெற்ற கலாபூஷணம் எஸ்.ஐ. நாகருகனி மற்றும் மூன்றாம் பரிசினைப்பெற்ற டாக்டர் எஸ். சிவகலை ஆகியோர் தமக்கான பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொள்வதைக் காணலாம்.

•••

ஞானம் யரசுச் சிறுகதைகள் – 60 சிறப்புதழி அன்பெயிபு

ஞானம் 250ஆவது இதழாக வெளிவந்த ஞானம் பரிசுச்சிறுகள் - 60இன் இரண்டு பிரதிகள் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திற்கு ஞானம் பிரதம ஆசிரியரால் வழங்கப்பட்டது. பிரதிகளை தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் ஆ. குசமுர்த்தி பெற்றுக் கொண்டார்.

○○○

**ஞானம் 250ஆவது தெழு
“ஞானம் யரசுச் சிறுகதைகள் 60”**

கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகளில் முதல் மூன்று இடங்களைப் பெற்ற சிறுகதைகளின் தொகுப்பு

“ஞானம் யரசுச் சிறுகதைகள் 60” என்ற மகுத்தில் வெளிவந்துள்ளது

428 பக்கங்கள் கொண்ட இந்தச் சிறப்பிதழின் விலை ரூபா. 2000/-

ஞானம் பணிமனையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

- ஆசிரியர்

வாசதீர் பேசுக்ரார்

‘ஞானம்’ பங்குனித் திங்கள் இதழில் ‘ஸமூத்துஇதழியலில் சுதந்திரனின் வழித்தடம் விரிவான ஆய்வுக்கான சில குறிப்புகள்’ எனும் தலைப்பில் திரு. என். செல்வராஜா (நூலகவியலாளர் - வண்டன்) எழுதிய கட்டுரையில் என்னைப் பற்றிச் சில சரியான தகவல்களைத் தந்திருந்தார். அதற்கு நான் அவருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதேநேரம் என்பதுகளின் முற்பகுதியில் யாழ் மண்ணில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ‘உதயகுரியன்’ எனும் வார இதழின் ஆசிரியராக அன்றைய தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பொதுச் செயலாளர் உயர்திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களால் நியமனம் செய்யப்பட்ட நான், அப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தபோதே (31.05.1981இல்) அம் மண்ணின் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்த மாபெரும் நூலகம், ‘உதயகுரியன்’ அலுவலகம் உட்பட பலதும் தமிழர் எதிரிகளால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. இக்கொடுமையை புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் மேல்மாடியில் இருந்து உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்ததமிழ் அறிஞர் தாவீது அடிகளார் அக்கணமே உயிரிழந்ததாகக் கூறுவர்.

துயரம் நிறைந்த இந்திகழ்வின்பின் புனிதபத்திரிசியார் கல்லூரியின் அன்றைய அதிபரும் எப்போதும் எனது வணக்கத்திற்குரியவருமான அருள்தந்தை பிரான்சிஸ் யோசப் அடிகளார், துணை அதிபர் அருள்தந்தை பி. யேசுநேசன் அடிகளாரோடு இனைவிலில் அமைந்திருந்த எங்கள் இல்லத்திற்கு 13.01.1982ல் வருகை தந்து கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணி ஆற்றும் வாய்ப்பினை எனக்கு நல்கின்ற. இதன்பின் கல்லூரியின் இரு மொழி (தமிழ், ஆங்கிலம்) இதழான Patrician ஆசிரியர் (Editor) பொறுப்பும் அப்பெரியாரால் எனக்கு வழங்கப்பட்டது. இது வெளியார் பலரும் அறியாத நிகழ்வாகும்.

மட்டக்களப்புத் தமிழ் மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழ்நாடு சென்று கல்வி பயின்ற எனக்கு யாழ் தமிழ் மன் வழங்கிய பலபேருகள் இன்றும் என் உள்ளத்தில் பசுமையாகவே இருக்கின்றன.

- வாக்கரைவாணர்

•••

ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் 80ஆவது அகவை நிறைவை முன்னிட்டு இலக்கியப் போட்டிகள் நடத்தப்பட இருப்பது இலக்கியவாதிகளைக் கைதூக்கி விடும் ஒரு நல்ல முயற்சியும் முன்னுதாரணமுமாகும். இலக்கியப் போட்டிகள் வெற்றிகரமாக நிறைவெடைய எனது நெஞ்சார்ந்த நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஞானம் சஞ்சிகையினாடாக இவர் இலக்கியவாதிகள் பலரை உருவாக்கி வருவதை இலக்கிய உலகம் நன்கறியும். ஞானம் ஆசிரியர் எதிர்காலத்தில் மென்மேலும் இலக்கிய சேவை இனிதே செய்து மேலும் பல இலக்கிய வித்தகர்களை உருவாக்க வேண்டுமென்றும் தனது மனைவி மக்கள் பேரப்பிள்ளைகளுடன் நீண்ட காலம் நோய் நொடியின்றி மகிழ்ச்சியுடன் வாழுவேண்டுமென்றும் இவர் பிறந்த நன்னாளில் இவரை மகிழ்வுடன் வாழ்த்துகிறேன்.

- தலைமாமண் தா. தவபாலன். பாருத்தத்துறை.

•••

அறுபது பரிசுக் கதைகள் கொண்ட ஓர் இதழ்...! வழமையான மாத இதழ்...! இரு இதழ்களையும் ஒருசேர வெளியிட்டு அசத்தியிருக்கிறீர்கள்...! உலகளாவிய தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு அவற்றை ஈமெயிலில் அனுப்பும் பிரதிபலன் எதிர்பார்க்காத சேவை! இதுபோன்ற நற்கனவுகள் நிறைய இலக்கியகாரர்களிடம் உண்டு. ஆனால் அக் கனவுகளை நீங்கள் சாத்தியப்படுத்திக் காட்டுகிறீர்கள்.

- சுதாராஜ்

•••

‘சுந்தரம் சுவைப்போம்’ எம்மையெல்லாம் சுவைக்க வைக்கின்றது. இராமாயணத்தின் ஜந்தாவது பகுதி சுந்தரகாண்டம். சுந்தரன் என்றால் அனுமன். சீதையைத் தேடி அனுமன் இலங்கையை நோக்கிப் பறப்படுவதிலிருந்து சுந்தரகாண்டம் ஆரம்பிக்கின்றது. ஒரு செயலின் ஆரம்பத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி 250வது இதழில் வந்த கட்டுரை சுவைபடச் சொல்கின்றது. B. சுந்திரன் ஜயரின் இலகுவான தமிழ் நடை வாசிக்கும் ஆவலைத் தூண்டுகின்றது. வாழ்த்துக்கள்.

- கோலம்-சுதாராஜ்

○○○